

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1970 மார்ச் 18.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 429, 430 பிறகு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

அரியமங்கலத்துக்கு அரசு மருத்துவமனை

* 431 வினா—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

திருச்சிராப்பள்ளி நகருக்கு அருகாமையிலுள்ள அரியமங்கலத்திற்கு ஒரு அரசாங்க கிளை மருத்துவமனை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : திருச்சி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் 22-6-66-ம் தேதிக் கூட்டத்தில் இதுமாதிரி ஒரு ஆஸ்பத்திரி அவசியம் என்று வலியுறுத்தி சிபார்சு செய்து அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா? அதை மீண்டும் புனர்பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மருத்துவ பொதுநலத்துறை இயக்குநர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட வரைவுத்திட்டம் ஏதுவும் தன்னிடம் வந்து சேரவில்லை என்று குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏதுவும் வந்ததாகக் குறிப்பு ஏதுவும் இல்லை.

Government Hospital at Jayankondacholapuram

* 432 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state—

(a) Whether the Government propose to upgrade the Government dispensary at Jayankondacholapuram into a full fledged taluk headquarters hospital; and

(b) if so, the estimated cost of construction of this new hospital?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) அரசு ஆணை எண். 2420, பொதுப்பணித்துறை நாள் 14-11-1968-ல் 40 படுக்கைகள் கொண்ட தாலுக்கா தலைமை மருத்துவமனை ஒன்றை ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்தில் சுமார் ரூ. 3.70 லட்சம் செலவில் கட்ட ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இவ்வேலை தற்சமயம் நடத்தேறி வருகிறது.

[1970 மார்ச் 18]

திரு. கே. வினாயகம் : இந்த வேலை எந்தத் தேதிக்குள் பூர்த்தியாகும்? எப்போது அதற்குத் திறப்பு விழா செய்வார்கள்? அதில் சிகிச்சைபெற வருகிற நோயாளிகள் எப்போது அனுமதிக்கப்படுவார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஆஸ்பத்திரி 40 படுக்கைகள் கொண்டதாக, இருபது படுக்கைகள் ஆண்களுக்கும், இருபது படுக்கைகள் பெண்களுக்கும் என்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இப்போது கட்டப்பட்டிருப்பது.

Men Ward : Work is in the basement level. Grill work for plinth area is being done.

Women Ward : Work is in the basement level. Grill work for plinth area is being done.

சமையல் அறை மற்ற கட்டடங்கள் எல்லாம் கூறைபோடும் அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. விரைவில் திறக்கப்பட்டு அது பணிபுரிய ஆரம்பிக்கும்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : திருச்சிராப்பள்ளி தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் இட. நெருக்கடி காரணமாக மிகவும் அவஸ்கைப்படுகிற காரணத்தினால் அதை விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

Smallpox research work.

* 433 Q.—**TIRU N. S. V. CHITHAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to State the details of the World Health Organisation Aid to Infectious Diseases Hospital for smallpox research work?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உலகச் சுகாதார நிறுவனம் பெரிய அம்மை நோய் ஆராய்ச்சிக்காகத் தொற்றுநோய் மருத்துவமனைக்கு ரொக்கமாக அல்லது பொருளாக எந்த உதவியும் நேரடியாக அளிக்கவில்லை. ஆனால் அது தற்போது மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்தியக் கழகம், சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சுகாதார அதிகாரியின் பொறுப்பில் தொற்றுநோய் மருத்துவமனையில் நடத்தி வருகின்ற பெரிய அம்மை ஆராய்ச்சிப் பணிக்கு இந்திய அரசின் மூலமும், மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்திய மன்றம் மூலமும் ரொக்கமாகவும், கருவிகளாகவும், உதவி வழங்கி வந்துள்ளது.

தொற்றுநோய் மருத்துவ மனையிலுள்ள ஆய்வுக் கூடத்தின் தொற்று நச்சுத் தன்மை ஆய்வுப் பிரிவுக்குத் தேவையான கருவிகளுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள உலகச் சுகாதார நிறுவனம் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த பேராசிரியர் கெம்பிக்கும், லிவர்பூலிருந்து வந்த பேராசிரியர் டௌனிக்கும் 1962-ம் ஆண்டில் நிதி உதவி அளித்தது. இந்த நிதி உதவி அந்தப் பிரிவில் பணியாளர்களை நியமிக்கவும் பெரிய அம்மை குறித்துப் பலகோணங்களில் ஆராய்ச்சி நடத்தவும் அளிக்கப்பட்டது. இந்த ஆராய்ச்சி 1967-ம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்து நடந்து வந்தது.

மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்தியக் கழகம் 1964-ம் ஆண்டில் இதற்கிடையில் ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை தொற்றுநோய் மருத்துவ மனையில் தொடங்கியது. மருத்துவமனையில் அப்பொழுதிருந்த கண்காணிப்பாளர் (தற்போது சென்னை

1970 மார்ச் 18]

மாநகராட்சிச் சுகாதார அதிகாரியாகப் பணியாற்றுவவர்) பொறுப்பின்மீது மேற்படிக்க கழகம் நியமித்த பணியாளர் குழுவினால் நடத்தப்படுவதற்காக இந்த ஆராய்ச்சித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. போர்டினியர்கள் கெம்பி, டௌனி இவர்களின் ஆராய்ச்சி முடிந்த பின்னர் உலகச் சுகாதார நிறுவனம் மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்தியக் கழகத்திற்குத் தங்களால் வழங்கப்பட்ட கருவிகள் அனைத்தையும் தொற்றுநோய் மருத்துவமனையில் செயல்பட்டு வரும் மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்தியக் கழகத்தின் ஆராய்ச்சிக் குழுவினரால் பயன்படுத்தப்படுவதற்காகக் கொத்துவிட்டது. மேலும் இந்த ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கு உலகச் சுகாதார நிறுவனம் 1,800 டாலர் மானியமாகவும் வழங்கியது. 1968-69-ம் ஆண்டுகளில் பெரிய அம்மை நோய் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக உலகச் சுகாதார நிறுவனம் மருத்துவ ஆராய்ச்சி இந்திய கழகத்திற்கு முறையே 8,000 டாலர்கள், 5,000 டாலர்கள் வழங்கியது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பெரியம்மை நோயின் விளைவுகள் மிகக் கடுமையாக இருப்பதாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்துவதன் அவசியம் பெரிதும் உணரப்படுவதாலும் உலகச் சுகாதார நிறுவனத்தின் உதவி நீங்கலாக தமிழக அரசு அதைத் தடுப்பதற்கும் அது மேலும் பரவாமல் இருப்பதற்காகவும் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பெரியம்மை நோய் ஓரளவிற்கு இப்போது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அதை அறவே நீக்க பெருமுயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியின் மூலம் நல்ல பலன்கள், நல்ல முடிவுகளை அது தந்த காரணத்தினால் இந்த ஆராய்ச்சி தொடர்ந்து நடத்தப்படுவதற்கு உலகச் சுகாதார கழகம் மானியம் அளித்து வருகிறது. 1968-69-ல் அளித்தது மட்டுமல்லாமல் 1970-லும் 3,000 டாலர் அளிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகளின் அடிப்படையில் இந்தப் பெரியம்மை நோயை அறவே அகற்ற வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு ஆங்காங்கே பணியாட்கள் நியமிக்கப்பட்டு ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டின்மீது அந்த நோய் இருந்து வருகிறது.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மதுரை தந்தநேரி தொற்றுநோய் மருத்துவமனைக்கு கட்டடம் கட்டியும் அது பயன்படுத்தப்படாமல், அதேபோல் தோப்பூர் ஆஸ்பத்திரியில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து கட்டப்பட்ட கட்டடமும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. தந்தநேரியில் ஈ.எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றிருந்ததும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, நிலைமை என்ன என்பதுபற்றி விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. அதற்காக சில முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தனிக் கேள்வி போட்டால் இதுபற்றிய விவரங்கள் அறிந்து தரப்படும்.

திரு. கே. விநாயகம் : இந்தப் பெரியம்மை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அது இன்னும் பரவிக் கொண்டதான் இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்காக முந்திய அரசாங்கம் வட சென்னையில் ஒரு இன்ஸ்பெக்ஷியன் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹாஸ்பிட்டல் போதாது சென்னை நகரத்திற்கு என்று தென் சென்னையில் கலைஞர் அவர்கள் தொகுதியில் அசோக் நகரில் ஒரு புதிய ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி கட்ட வேண்டுமென்று அதோடு இந்தத் தொத்து நோய்

[1970 மார்ச் 18]

ஆஸ்பத்திரியையும் வைக்கவேண்டுமென்று ஒரு யோசனை இருந்ததே, அது கைவிடப்பட்டு விட்டதா? அல்லது, இப்போது அவரது தொகுதியை முன்னுக்குக் கொண்டுவர அதைத்திரும்ப அமலுக்கு கொண்டுவருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : யாருடைய தொகுதி, எவருடைய தொகுதி என்பதுபற்றி பிரச்சனை அல்ல. தென் சென்னையில் ஒரு பெரிய மருத்துவ மனை கட்டவேண்டுமென்று ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அதற்கான முடிவு எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. அதுபற்றி வரைவுத் திட்டம் வரவில்லை.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : பெரியம்மை நோய் ஆராய்ச்சிக்காக உலக சுகாதார நிறுவனம் செய்துவருகிற உதவிகளை பெற்றுவரும் இந்த நேரத்திலும்கூட. பெரியம்மை ஏற்படக் காரணம் மாரியாத்தாளின் கோபம்தான் என்று சிலர் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், அந்த மாரியாத்தாள் யார்? எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்பதை விளக்கவேண்டுகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

திருமணமான பெண் நர்சுகளுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி.

* 434 வினா—**திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) அரசாங்க மருத்துவ மனையில் பணிபுரியும் திருமணமான பெண் நர்சுகளுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(இ) இல்லையெனில், என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) திருமணமான பெண் நர்சுகள் தங்கள் கணவர், குழந்தைகளுடன் வசிப்பதற்காக நர்சு விடுதிகளை விட்டு வெளியில் தங்குவதற்கு ஆஸ்பத்திரியின் தலைமை அதிகாரியின் அனுமதிபெற்று வெளியில் தங்குகிறார்கள். அவ்வாறு தங்கள் சொந்த செளகரியத்திற்காக குடும்பத்துடன் தங்குவதற்கு அனுமதி பெறும்பொழுது வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கேட்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில்தான் அவர்கள் வெளியில் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, இதுவரை அம்மாதிரி கொடுக்கவில்லையென்றாலும்கூட இனிமேலாவது அந்த விதியைத் தளர்த்தி, கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நர்ஸுகளெல்லாம் அவர்களுக்கு என்று கட்டித்தரும் விடுதிகளில் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நோக்கம். திருமணமானவர்களும்கூட அந்த விடுதிகளில் எல்லா சாதகங்களுடனும் இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் திருமணமான பிறகு, தனியாகப் போக வேண்டுமென்று விரும்பினால், அவர்கள் செளகரியத்திற்காகப் போகிறார்கள். அப்படிப் போகும்பொழுது வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கேட்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் தான் அந்த அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. அந்த நர்ஸுகள் அந்த விடுதிகளிலிருந்து பணியாற்றவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய செளகரியத்திற்காக வெளியில் தங்கப்போகும்பொழுது அந்த நிபந்தனையின்

1970 மார்ச் 18]

பேரிஸ்தான் போகிறார்கள். திருமணமான நர்ஸுகளின் கணவருக்கு தனியாக வீடு என்றிருக்கும் என்றும், அந்த வீட்டில் இவர்கள் தங்கிக்கொள்ள வசதி கிடைக்கும் என்றும் அந்த நிபந்தனை விதிக்கப்படுகிறது.

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கணவனுக்குச் சொந்த வீடு இல்லாத பெண்கள் அவ்வாறு வெளியே தங்கும்பொழுது அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் தர முயற்சிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, திருமணமானால் வெளியிலே போய்த் தங்கவேண்டும் என்று தெரிந்துதான், எதிர்பார்த்துத்தான் திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள். திருமணமான பிறகும் அந்த விடுதிகளில் தங்க எல்லா வசதிகளும் செய்து தரப்படும். வெளியே செல்ல வேண்டுமானால் அவ்விதி பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டும். எனவே, அந்த நிபந்தனை விதிக்கப்படுகிறது. அது தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், நர்ஸுகள் தங்குவதற்கு விடுதிகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் தங்க வேண்டும். இல்லையென்றால், வீட்டு வாடகை கிடையாது என்று நிபந்தனை. அப்படி விடுதிகள் இல்லாத இடத்திலே, வெளியிலே தங்கினால், அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா? கொடுக்கப்படுகிறதா? எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரக்குறிப்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில், சில டிரெயினிங் பெற்ற நர்ஸுகள் மிட் ஒய்ஸ்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கு வீட்டு வாடகைப்படியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த மிட் ஒய்ஸ்களுக்கு ஹவுஸ் ரெண்ட் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றி என்ன விதிமுறை இருக்கிறது என்ற விவரக்குறிப்புகள் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவரவர்களே, திருமணமான ஆண் நர்ஸுகளுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. நர்ஸுகள் என்றால் ஸ்டாஃப் நர்ஸு, ஆண் நர்ஸுகளும், பெண் நர்ஸுகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களது சர்வீஸ் அத்தியாவசிய சர்வீசாக இருக்கும் என்றும், அவர்கள் அங்கே இருக்க வேண்டுமென்றும் கருதப்படுகிறது. எனவே, திருமணமான ஆண் நர்ஸுகளுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது, திருமணமான பெண் நர்ஸுகளுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் போடப்பட்ட அந்த நிபந்தனையைத் தளர்த்தி, பாடுபாடு இல்லாமல் செய்ய இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுபற்றி கோரிக்கைகளைத் தந்து, வருகின்றார்கள். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிபந்தனைதான் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

[1970 மார்ச் 18]

இடைநிலை ஆசிரியர்கள் மாநாடு

* 435 வினா—திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) 1969 மார்ச் மாதம் கோவை மாவட்டத்தில் நடந்த இடைநிலை ஆசிரியர்கள் (Secondary Grade Teachers) மாநாட்டின் முடிவை ஓட்டி அரசுக்கு ஏதாவது கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டனவா?

(இ) ஆம் எனில், அரசு அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே இந்த இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய இன்கிரிமெண்ட்டெல்லாம் முதலிலே அதிகமாகக் கொடுத்து, பின்னர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் அந்த இன்கிரிமெண்ட் குறைகின்றது. இந்த 'டிஸ்பேரிட்டி'யைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது எந்த விதத்தில் எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்று குறிப்புகள் இல்லை. ஆசிரியர் கோரிக்கைகளை இயக்குநர் அவர்கள், டி.இ.ஓ. மூலம் வாங்கிப் பார்த்ததில், பொதுவாக எல்லா ஆசிரியர்களும் கூறுவதுதான் சொல்லப்படுகிறது. குறைகளில் பெரும்பகுதி, நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கின்ற வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி, மருத்துவ வசதி செய்வது பற்றிக் கேட்டிருந்தார்கள். அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய இன்கிரிமெண்ட் பற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் திரட்டித் தரப்படும்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவரவர்களே, இடைநிலை பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே ஜூனியர் கிரேட் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் சம்பளம் கொடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதுதான், ஏற்கெனவே செகண்டரி கிரேடு படித்துவிட்டு, ஹைபர் கிரேட் பதவிகளில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்குப் படிப்படியாகக் கொண்டு வரும் நோக்கத்தில் இந்த ஆண்டு 3,000 ஆசிரியர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதற்குப்பிறகு 4,000, 5,000 ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். படிப்படியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

Arrests of College teachers

* 429 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a number of persons on the teaching staff of a number of colleges in Madras City have been arrested during the later part of August 1969, and

(b) if so, the details thereof?

1970 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம். ஆசிரியர்கள் நால்வர் உட்பட அறுவர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

(இ) மயிலை, விவேகானந்தா கல்லூரியில் 1969, ஏப்ரல் எம். ஏ. பட்டத் தேர்வில் ஒழுங்கினைச் செயல் நடந்ததாக 6-8-1969-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளர், காவல்துறைக்கு அறிவித்தார். புலனாய்விற்குப்பின் அறுவர் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் நால்வர், சென்னை மாநகரக் கல்லூரிகள் சிலவற்றில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிவந்தனர்.

திரு. கே. வினாயகம்: சார், இந்தத் தேர்வுகளிலே, பேராசிரியர்கள் இம் மாதிரி தவறு செய்வது இதுதான் முதல் முறையாக நமக்கும் தெரிகிறது. இப்படி இந்தத் துறையிலே இந்த ஒழுங்கினைங்கள் புருந்துவிட்டால் கல்வித்தரம் குறைந்துவிடும் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இம்மாதிரி இனி நிகழாமல் இருக்க அந்த ஆசிரியர்களைத் தேர்வுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது either for supervision or for setting of papers or for valuation of answer papers. இந்த மூன்று துறையிலேயும் ஒரு Panel of names அமைத்து கொஞ்சமும் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் இருப்பவர்களையே தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பைத்தான் அரசாங்கம் முன் வந்தால் இந்தத் தவறுகள், தொல்லைகளெல்லாம் ஏற்படாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்குமே, இதை அரசு ஆராயுமா? என்ற அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டிய அந்த முயற்சியை பூனிவாசிப்பீ. எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அதுபற்றி அவர்கள் அக்கறை செலுத்துவார்கள் என்றே கருதுகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறுவர் கைது செய்யப்பட்டதாகச் சற்றுமுன் சொன்னார்கள். அவர்களின்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டதா? தொடரப்பட்டிருந்தால், கோர்ட்டின் தீர்ப்பு எப்படியிருக்கிறது? தீர்ப்பிற்குப் பின்னாலே என்ன தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது? அவர்கள் இப்பொழுது பணியில் இருக்கிறார்களா, இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 5-2-1970-ல் அவர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது. ஐ.பி.சி. 120-பி, 419, 468, 471, 506, 106 இப்பிரிவுகளின்கீழ் குற்றப்பத்திரிகை தயார் செய்து வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது.

வட்டப் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் விறியோகம்

* 430 வினா—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

தமிழகத்திலுள்ள எல்லா வட்டப்போலீஸ் அதிகாரி (Circle Inspectors) களுக்கு ஜீப் கொடுக்கின்ற உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இம்மாதில்தான் ஏற்கெனவே ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிராத காவல்துறை வட்டத் தலைமையிடங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு காவலர்வண்டி. (Pickup Van) படிப்படியாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கான, காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலின் செயற்குறிப்பை 1965-ல் அரசு ஒப்புக் கொண்டது. இத் திட்டத்தின்படி, முதலில் 25 வண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

[1970 மார்ச் 18]

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவரவர்களே, வட்டத் தலைநகரங்களில் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீஸ் இருப்பதால் அந்த வண்டிகளைக் கொடுத்தால், கிராமப்புறங்களில் நடக்கும் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க வசதியாக இருக்கும். எனவே, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் அலுவலகத்திற்கு ஜீப் கொடுக்க இனி மேலாவது அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இந்த வண்டி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக் கேள்வி, அதற்குரிய பதிலைத் தான் சொன்னேன். 146 போலீஸ் வட்டங்களில் ஏறத்தாழ 50 போலீஸ் வட்டங்களுக்கு வாகன வசதியுள்ளது. பிற இடங்களைப்பற்றித்தான் இனி மேல் கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவரவர்களே, ஜீப்புகள் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், மோட்டார் சைக்கிளாவது கொடுக்க முடியுமா? அதோடு மட்டும், இந்த போலீஸ் வண்டிகளுக்கு இன்ஷூர் செய்வதில்லை என்று பரவலாகத் தகவல் இருக்கிறது. விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், அதிலிருந்து அடிபட்டவர்களை, காயம் பட்டவர்களை நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜீப்புகளுக்குப் பதிலாக ஸ்கூட்டரையோ, மோட்டார் சைக்கிளையோ கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஏனென்றால் அவர்களின் தேவையை அது நிச்சயமாகப் பூர்த்தி செய்யாது. இன்ஷூரன்ஸ் பற்றித் தனிக்கேள்வி போட்டால் விளக்கமாகச் சொல்லலாம்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவரவர்களே, உடனடியாக இந்த ஜீப்புகளை வழங்காத நிலையில், அவசரமாகச் சில கேஸ்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால், தனியாரிடம் அந்த ஜீப்புகளை வாங்கிக்கொண்டு போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதால், அவர்களுக்குச் சலுகைகள் ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதை அரசாங்கம் அறியுமா? ஆகையால் உடனடியாக மாநிலத் திலேயிருக்கும் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஜீப்புகளை அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களே சொந்த வண்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரங்களில் அந்த வண்டிக்கு உரிய கட்டணத்தை காவல்துறை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. இல்லாவிட்டால் அவசர காலத்தில், அருகாமையிலுள்ள ஏ. ஆர். கேம்பிலுள்ள வண்டியை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இனாமாக வண்டிகளைப் பெற்று, அதற்காகச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதாக இல்லை. அப்படித் தனிப்பட்ட புகார்கள் வந்தால் அரசு கவனிக்கும்.

திரு. டி. தங்கப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இன்ஸ்பெக்டர்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கெல்லாம் ஜீப்புகள் கொடுக்கப்படாத காரணத்தினால் வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது மாதிரி கேட்கப்பட்டது. ஜீப்புகள் இல்லாவிட்டால் வழக்குகள் கண்டுபிடிக்க முடியாதா? ஜீப்புகள் இல்லாத இடங்களில் வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவது இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜீப்புகளுக்கும் வழக்குகள் கண்டுபிடிப்பதற்கும் தொடர்பு இல்லை. சில வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவேண்டுமென்றால்

1970 மார்ச் 18]

பதற்காக ஜீப்கள் தேவைப்படுகின்றன. நிதிநிலை அவ்வளவு சௌகரியமாக இல்லாத காரணத்தினால் ஜீப்கள் வாங்குவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறதே அல்லா மல் வேறு அல்ல.

THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, may I request the Hon. Chief Minister to state whether the Government are aware of the fact that on account of the non-availability of these jeeps, to a greater extent in the C.I.D. Department the work which has to be turned out by these Inspectors are affected and if so, when the Government will give more jeeps to the Inspectors in the C.I.D. Department?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிதிநிலை சரியானதும் எல்லா இலாக்காக்களுக்கும் அவர்களுக்குத் தேவையான வண்டி வாகனங்களை அளிப்பதற்கு அரசு முன்வரும். நிதிநிலை சரியாக இல்லாததுதான் அதற்குக் காரணமே தவிர, வேறு இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : ஐயா, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜீப்கள் மேல் மட்டத்தில் இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் அதிகாரிகள், டிவிஷன் அதிகாரிகளோடு நின்றுவிடுகிறது. கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இதுவரையில் ஒரு வண்டி கூடப் போய்ச் சேரவில்லை. ஆகவே, பழைய வண்டிகள் இருந்தால்கூட, புதிய வண்டிகளைப் பெரிய அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்டு, பழைய வண்டிகளை சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் லெவலில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மேல்மட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற வண்டிகளை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வண்டிகள் கொடுக்கப்படுவது பற்றி ஏற்கனவே சொன்னேன். 146 சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், 50 வண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் இவர்களுக்கு வண்டிகள் கொடுப்பதற்கு 100 ஜீப்களுக்கு மேல் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குவதற்கு ரூ. 25 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. அதோடுகூட ஆண்டுதோறும் இந்த வண்டிகளுடைய பராமரிப்பு செலவுக்கு ரூ. 5 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்தினால்தான் இது தடைப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 436, 437, 438 என்னுள்ள கேள்விகள் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Supply of steel.

* 439 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSIDAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state : whether there is any shortage of supply of steel in this State this year?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம்.

திரு. ஈ. கோமதிசங்கர திட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஸ்டீல் குறைவாக வருவதினால், ப்ரொடக்ஷன் மிகவும் குறைந்துபோகிறது. அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகிறது. அதனால் ஸ்டீல் அதிகமாக செண்டிரல் கவர்மெண்டிலிருந்து வரவழைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை உடனே எடுக்கப்படுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1970 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரும்பு பற்றாக்குறை காரணத்தினால், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கும், மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மை. நம்முடைய அரசின் தேவைக்குக் கூட போதுமான அளவுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்கு ஸ்டீல் பிராடக்ட்ஸ் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதைப்பற்றி மாநில அரசின் சார்பிலே அமைச்சரே நேரிலும், அதிகாரிகள் நேரிலும் சென்று மத்திய அரசிடம் இந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நாட்டில் இருக்கும் படியான உருக்கு ஆலைகள் பூராவும் தன்னுடைய கப்பாடிக்குத் தகுந்தமானிரி உற்பத்தி செய்யவில்லை என்ற நிலை இருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. அதுபற்றி நம்முடைய அரசு மத்திய அரசோடு ஆலோசனை செய்ததா? சமீப காலத்தில் உருக்கு விலை உயர்ந்திருப்பதின் காரணமாக, சிறு தொழில்கள் நிலைமையிலும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி, அதாவது உருக்கு விலை சம்பந்தமாக, நம்முடைய அரசு மத்திய ஆட்சியோடு ஆலோசனை நடத்தியதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விலை ஒரு பக்கம் ஏறினாலும், பொருள்கள் கிடைக்காததால் இப்பொழுது தொழில்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிற தன்மையில் இருக்கின்றன. சில இடங்களில்மட்டும் இரும்பு ஆலைகளை அமைப்பதுதான் சில மாநிலங்களில் அந்த வேலைகள் தடைபடுவதற்குக் காரணம், அதனால் உற்பத்தி குறைந்து நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்ற கருத்தை மாநில அரசின் சார்பிலே மத்திய அரசு அமைச்சரோடு வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அதற்கு அவர்களுடைய பதில் சில இடங்களில் தொழில் ஆரம்பித்தால்தான் லாப கரமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொல்லி வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தின் சார்பிலே பரவலாக பல மாநிலங்களிலும், குறிப்பாக தென் மாநிலங்களில் உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பித்தால்தான் இந்த பிரச்சனை தீர்க்கப்படும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஸார், இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் நமது மாநிலத்திற்கு ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு ஸ்டீல் தேவைப்படுகிறது? அதில் எவ்வளவு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மொத்தத் தேவையைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லாவிட்டாலும், நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவிலே சொல்லப்பட்ட அளவுக்குக்கூட நமக்கு சப்ளை கிடைக்கவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், 16,933 டன் நமக்குக் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு வந்து சேர்ந்திருப்பது 4,346 டன் தான். மிகவும் அதிகமான அளவுக்கு அவர்கள் கொடுக்கலாம் என்று அவர்கள் ஆணை பிறப்பித்த பின்னாலும்கூட, அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை மத்திய அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றியும் நேரில் சென்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, உருக்குப் பற்றாக்குறை இருப்பதினால் நமது தேவைக்கு 50 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகத்தான் மத்திய அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படுகிறது. நாம் 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி செய்துதருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலை

1970 மார்ச் 18]

யிலே மத்திய அரசு உருக்குக் கம்பிகளை நமக்குக் கொடுக்கமுடியாவிட்டால் நாம் அவைகளை வெளி நாடுகளிலிருந்தாவது இறக்குமதி செய்துகொள்ள மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, அந்த உரிமையைப் பெற இந்த அரசு முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இரும்புக் கனிப் பொருள்கள் ஏராவமாக இந்த நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டில் இரும்புப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. இறக்குமதி, ஏற்றுமதிக்கொள்கை மத்திய அரசில் பொறுப்பில் இருப்பதால், இதுபற்றித் தெளிவான கொள்கையை வகுக்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மாநில அரசின் சார்பிலே மத்திய அரசிடம் அண்மையில் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் கூட்டிக்காட்டியது போல நம்முடைய மின்சாரத் துறைக்கு வேண்டிய பொருள்களைக்கூட அவர்களால் தரமுடியவில்லை. அதுபற்றி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரைக் கேட்டபொழுது, மின்சாரத் துறைக்கு உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரையில் நாம் கேட்கக்கூடிய அளவில் பெரும் பகுதி கொடுக்கப்படவில்லை என்று அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். சமீபத்தில் அவர்கள் எழுதிய பதிலில், பிரைவாரிடிஸில், டாப் பிரைவாரிடி கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரைக்கும் நாம் கேட்ட அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அதனால் மின்சார இலாகாவினுடைய வேலை தடைபடும் என்ற அச்சத்தையும் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

Iron and Steel Advisory Council.

* 440 Q.—**THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government of Tamil Nadu and the trade representatives from this State have been represented on the reconstituted Standing Committee of the Iron and Steel Advisory Council set up by the Union Government?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : இந்த அட்டைவசரிக் கமிட்டியில் நமக்கு ஏன் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லை? இந்த பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநிலத் தேவைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு மாநில அரசின் சார்பில் அதில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை மத்திய அரசிடம் தெரிவித்தோம். அவர்கள் அதற்குத் தெரிவித்த பதில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் கிடை யாது, பொதுவாக இது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இதில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மீண்டும் மாநில அரசுக்கும் இதில் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas our State does not produce any steel worth the name, whereas the demands of both the public sector and the private sector are increasing day by day, whereas the Government are incapable of giving an assessment of the total requirements of our State and whereas we are always at the mercy of the Central Government as far as the steel quota

[1970 மார்ச் 18]

is concerned, why not this Government press the Central Government to take in our representatives in the Steel Advisory Council especially when we are not producing steel?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய தேவையின் மொத்த அளவு எவ்வளவு என்று சொல்வதற்கு அரசாங்கத்தினால் முடியாது என்று சொன்னார்கள். 'இன்கேப்பிள்' என்று சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக கேள்வி கேட்டு பதில் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பின்னால், அவர்கள் அப்படி சொல்லியிருந்தால் அவருடைய திறமையைப் போற்றியிருக்கலாம். கேள்வி கேட்பதற்கு முன்னால், அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை என்று சொன்னதற்குப் பின்னாலே 'இன்கேப்பிள்' என்று சொல்வது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு பொருத்தமுடையதாக இருக்காது நம்முடைய மாநிலத்தில் இரும்புப் பொருள்களின் தேவை அதிகமாக மிகுந்துவருகிறது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னதுபற்றிப் பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவுக்கு நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகி வருகிறது என்பதை அவர்கள் மறைமுகமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசின் சார்பிலே இந்தக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நான் அப்படி வற்புறுத்திவருவதாகச் சொன்ன பதிலைக்கூட கேட்காமல் அவர்கள் கேள்வி கேட்டுவிட்டார்கள் என்று வருந்துகிறேன்.

நாசரேத் கூட்டுறவு துற்பாளையில் தீ விபத்து

*441 வினா.—**திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாசரேத் கூட்டுறவு துற்பு ஆலையில் 1969-ம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் இரண்டாவது வாரத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனின், விபத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) விபத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு பின் வருமாறு :

பஞ்சு அழிவினால் இழப்பு சுமார் ரூ. 78,000.

கட்டடம், மற்றும் இதர அழிவினால் இழப்பு சுமார் ரூ. 29,000.

முற்பகல்
9-30

திரு. எஸ். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த தீ விபத்துக்குக் காரணம் என்ன? இந்த இழப்பு முழுவதற்கும் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியிலிருந்து நஷ்ட ஈடு வழங்கப்பட்டதா? இந்தமாதிரி இனி நடைபெறாமல் இருக்கச் சிறப்பு ஏற்பாடு என்ன செய்யப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : Electrical spark in the tube plate fitting— அதன் காரணமாக தீ விபத்து ஏற்பட்டதாகத் தகவல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

The Director of Handlooms and Textiles has since reported that the Fire and General Insurance Society has sanctioned a sum of Rs. 86,065 towards the settlement of the claim preferred by the Tiruchendur Co-operative Spinning Mills.

தமக்கு அதிக நஷ்டம் எதுவும் இல்லை.

1970 மார்ச் 18]

Cigarette factory for Hosur taluk.

* 442 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start a cigarette factory in Hosur taluk; and

(b) if so, when it will be started?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, since F.C.V. tobacco of superior quality is grown in Hosur taluk and experts have declared it fit for the manufacture of cigarettes and since cured tobacco is taken outside the State to places like Guntur and if a factory is started in this area it will attract more men towards the cultivation of tobacco, may I request the Hon. Minister to consider the desirability of starting a factory at Hosur?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஹோசூர் பகுதியில் கிடைக்கும் புகையிலையின் அளவு ஒரு தொழிற்சாலைக்குப் போதாது என்றாலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் கிடைக்கும் தல்ல புகையிலையை நாமே தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்த பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, whereas generally speaking consumption of tobacco is injurious to the health of the human being, whereas in America they print on cigarette packets that smoking is injurious to health, and in the interest of the health of the population, will this Government take steps with the concerned department of the Central Government to see that instructions are issued as to discourage consumption of tobacco in any form not only in the form of chewing and smoking?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தக் கேள்வியே நல்ல பிரச்சாரம்.

Nationalised bus routes

* 443 Q.—THIRU N. KASIRAMAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the total number of bus routes of 75 miles and above opened in each district of our State, after the announcement of nationalisation of bus routes; and

(b) the number of bus route permits of routes of 75 miles and above granted to the private operators and the number of routes being operated and run by the Tamil Nadu Transport Department in each district?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) நாட்டுடைமைக் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் அதாவது 17-6-1957-க்குப் பிறகு, 75 மைல் அல்லது

[1970 மார்ச் 18]

அதற்கு மேற்பட்ட தொலைபுள்ள 15 புதிய பேருந்து வழித் தடங்கள் மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டன. அவை குறித்த விவரங்கள் :—

சென்னை	7
தஞ்சாவூர்	2
மதுரை	2
திருச்சி	1
நீலகிரி	1
கோயம்புத்தூர்	2
	—
மொத்தம்	15
	—

(இ) புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட 15 பேருந்து வழித்தடங்கள் அனைத்தும் தமிழ் நாடு அரசு போக்குவரத்து துறையினராலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன.

* 444 வினா.—புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள, புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் எத்தனை உந்து வழித்தடங்களை அரசு தன் கைப்படுத்தியுள்ளது?

(இ) தனியார் துறையில் எத்தனை தடங்கள் இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) மூன்று வழித்தடங்கள்,

(இ) 41 வழித்தடங்கள்.

THIRU T. MARTIN: When nationalisation is being attempted it is said that temporary permits are being issued to private operators indiscriminately. May I know whether the Government will take a decision either to issue permits on a long-term basis or to stop the issue of temporary permits to bus operators?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொள்கையளவான கேள்விகள் போடக் கூடாது என்று இருக்கிறது. 'பாலிசி மாட்டர்ஸ்'-லே துணைக் கேள்விகள் போடக் கூடாது.

THIRU T. MARTIN: I will modify my question. When nationalisation is being attempted, temporary permits are being issued to private bus operators. Every day they come to the court challenging the issue of temporary permits by means of writ petitions. May I request the Hon. Minister to state whether there is any proposal pending with the Government to stop the issue of temporary permits to private bus operators?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது கூட பாலிசி மாட்டர்தான். சரி.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தேசியமாக்கப்பட்ட வழித்தடங்களைப் பற்றி வந்தபோது, புதிதாக சட்டம் போட்டோம். அந்தச் சட்டத்தின்படி, போதிய அதிகாரம் அரசுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் அப்படிப்பட்ட டெம்பரரி பெர்மிட் கொடுப்பது தவறு இல்லையா என்பது

1970 மார்ச் 18]

பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய கருத்து ஆகும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், புதிய சட்டத்தின்படி அதிகாரம் இருக்கிறது என்று வாதம் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்திய தலைமை நீதிமன்றமும் இந்தச் சட்டம் செல்லும் என்று அறிவித்திருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், இந்த பஸ் ரூட்டுகளை 75 மைலுக்குள் உள்ள வைகளைத் தவிர மற்றவைகளை முதலிலே எடுப்பது என்றும், பிறகு 50 மைலுக்கு மேல் உள்ளவற்றை எடுப்பது என்றும் சொன்னார்களே. எப்பொழுது அது ஆரம்பிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மூலக் கேள்விகளும் இதற்கும் தொடர்பில்லை.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அரசுத்துறை வழித் தடங்களைத் தவிர, கூட்டுறவுத் துறையில் எக்ஸ்-சாவிஸ்மென் பஸ் சொசைடி, அரிசன் பஸ் சொசைடி என்று ஆரம்பித்தால் அவற்றை ஊக்குவிக்க எண்ணம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கூட்டுறவுத் துறையில் நடத்தும் பஸ் களுக்கு விதிலிலுக்கு வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, இப்பொழுது அது தேவையில்லை, தேசியமாக்குவது தான் சரி என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், உடனடியாக எல்லா பஸ்களையும் சர்க்காரே எடுக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை என்றாலும், எப்படி நில உடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டியிருக்கிறதோ, அதே போல், ஒரு சர்வீசுக்கு 5, 10 பஸ் என்கிற அடிப்படையில் அதற்கு உச்சவரம்பு கட்ட சட்டம் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இது கொள்கைபற்றிய கேள்வி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: சார், 15 வழித்தடங்களை அரசு ஏற்று நடத்துகிறது என்று கூறினார்கள். மாநிலத்தில் 75 மைலுக்கு மேல் இருக்கும் வழித்தடங்கள் 15 தானா? அதிகம் என்றால், அவற்றை தேசியமாக்க முன்வராததற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, 17-6-1969-க்குப் பிறகு 75 மைல்களுக்கு மேற்பட்ட 15 பேருந்து வழித் தடங்கள், அந்த ரூட் பர்மிட் முடிவடையும் காலத்தில் என்கிற அடிப்படையில் 15 தடங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அரசுப் பேருந்துகளில் திருக்குறள்.

* 445 வினா.—திரு. கே. போஜன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நம் மாநில போக்குவரத்துப் பேருந்துகளில் பொறித்து வைத்திருக்கும் குறளடிகளுக்குக் கீழே அதன் பொருளையும் சுருக்கமாக எழுதி வைக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இல்லை.

[1970 மார்ச் 18]

ஹாஜி ம. மு. பிரீ முகம்மது : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, நமது அரசு உடமையான பேருந்துகளில் திருக்குறள் எழுதப்பட்டு, மக்கள் உணர்வைப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதில் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகள் எல்லோரும் புலமை பெற்றவர்களாக இல்லை. ஆகவே, புலமையில்லாத பாமா மக்களும் குறள்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில், அதன் கருத்துரையையும் கீழே எழுதும் முயற்சி பயனுடைய ஒன்றாக இருக்கும் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது பற்றிய விவரக் குறிப்பு இப்பொழுது இல்லை. எல்லோருமே மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போல் புலமை பெற்றவர்களாக இல்லை என்றாலும், குறள்களைப் படிப்பதால் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

Madurai Sourashtra Co-operative Bank

* 446 Q.—**DR. H. V. HANDE :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Secretary of the Madurai Sourashtra Co-operative Bank was advanced loans in 1965 concurrently;

(b) if so, whether any action was taken against him;

(c) whether a number of appointments have been made violating the by-law regarding educational qualifications, etc., and

(d) if so, the action taken to regularise future appointments?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

(உ) ஆம்.

(எ) தகுதி பேருதவர்களின் நியமனங்களை முறைப் படுத்த, அவர்களை கூட்டுறவு பயிற்சிப் பள்ளிக்கு அனுப்ப இந்த வங்கி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Arising out of the answer given by the Minister, it looks as though some appointments against the rules have been made and afterwards, to regularise the irregular appointments, the persons have been sent for Co-operative training. What action have the Government taken on those persons who made the appointments against the rules and then sent the unqualified persons for training, and is it a fact that a defaulter contested the election for Directors held on 16th June 1968 by the Madurai Sourashtra Co-operative Bank?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : Appointments are made not in contravention of the rules, but in contravention of the by-laws. Actually twelve of the employees have since acquired the necessary qualifications. There are only four still remaining unqualified. No further action is contemplated.

DR. H. V. HANDE : Is the Hon. Minister aware of the fact that in the audit report for 1966 it had been stated that bogus vouchers had been prepared to cover the tiffin expenses for Board

1970 மார்ச் 18]

of Directors of this Madurai Co-operative Bank. If so, what was the action taken by the Deputy Registrar to recover the same? Has the auditor also objected to T. A. Advances drawn after 1963 and if so, the total amount involved in this regard and whether the amount had been recovered in full?

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I do not have the audit report with me. Therefore I am not able to answer straight-way the question about Travelling Allowance. But the main question was whether any loans were given to the Secretary and my answer was "No, no loan was given" to him. Some amounts like Rs. 150, Rs. 400, Rs. 200 and Rs. 210 were given to him on suspense account and accounted for later.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1963-ல் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி இப்பொழுது கேட்டால் எப்படிப் பதில் சொல்வது?

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of Order, Sir, whenever we ask some question regarding one society, it is the duty of the Hon. Minister to get all the literature. He must have anticipated all the questions.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கேள்வி என்னவென்று கேளுங்கள். 1963-லே தவறாக டிராவலிங் அலவன்ஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, 1965-லே மதுரையிலுள்ள செளராஷ்டிரா பாங்க் பல கடன்களைத் திரும்ப வருவிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் கேள்விகள் கேட்டால் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும்?

House brothel cases

* 447 Q.—**THIRU T. MARTIN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) the number of decoy witnesses engaged by the present Assistant Commissioner of Police Vigilance, Madras in house brothel cases booked by him under the Suppression of Immoral Traffic Act from the date of his assuming the present post till 1st December 1969; and

(b) the particulars of amounts entrusted with each decoy witness with case number given in courts?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) 34.

(இ) பேரவையின் முன் விவர அறிக்கை * ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU T. MARTIN : May I request the Hon. Minister to state whether the present Assistant Commissioner of Police, (Vigilance) is working under the Commissioner of Police, Inspector-General of Police or Secretary in Fort St. George attached to Home Ministry? If so, may I know whether any instructions had been issued by any of these officers regarding the booking and conducting of cases under the Suppression of Immoral Traffic Act? If there are any particulars, I request the Hon. Minister to state those particulars.

* 332-338-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த அசில் டென்ட் கமிஷனர் ஆஃப் போலீஸ், கமிஷனருடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டு வேலைசெய்கிறார் என்று நம்புகிறேன். அவருக்குக் கீழே, இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் போலீஸ், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஹெட் கான்ஸ்டேபிள்கள் 4 பேர், போலீசார் 4 பேர், மற்றும் இரண்டு பேர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்ஜ் எடுத்த தேதியிலிருந்து 33 கேஸ்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றைக் கோர்ட்டில் போட்டதில் ஒரு கேஸில் நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டது. மற்றும் இரண்டு புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது. மற்றும் 14 கேஸ்களில் தீர்ப்புச் சொல்லியாகிவிட்டது. பாக்கி 16 கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தலைவர் அவர்களே, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பட்டியலிலே 229-230, 234-235 வரையிலுள்ள கேஸ்கள் 1969-லே பிடித்த கேஸ்கள் இன்வெஸ்டிகேஷனிலே இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, கேஸ்களைப் பிடித்த மூன்று மாதங்கள் ஆகியும் சார்ஜ் செய்யப்படவில்லை. சாதாரணமாக கிரிமினல் கேஸ்களில் இருந்தாலும் இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக சார்ஜ் பண்ண வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஏன் இந்த காலதாமதமாகிறது? மேலும் 194-197 வரையிலுள்ள கேஸ்கள் சார்ஜ் செய்யப்படாமல் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அது சம்பந்தமாக தகவல் என்னிடத்தில் தற்போது இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் தரப்படும்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, போலீசார் சிரமப்பட்டு வழக்குகளை போடுகிறார்கள். பல வழக்குகள் நிரூபிக்கப்படவில்லையென்ற காரணத்தால் குற்றவாளிகள் மேலும் குற்றங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தச் சட்டங்களைத் கிருத்தியாவது குற்றவாளிகளுக்குக் கடுமையான தண்டனை அளிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் வழக்குகள் விசாரிக்கப்படும்போது ஆதாரமான சாட்சியங்கள் தேவை. சமுதாயத்திலே இருப்பவர்கள் தைரியமாக சாட்சியம் சொல்ல முன்வந்தால் குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டனை கொடுக்க முடியும். தைரியமாக சாட்சி சொல்லும் சாட்சிகள் தேவைப்படுகிறார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் இந்தக் குற்றங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறதே தவிர குறையவில்லை. இதைத் தடுப்பதற்காக—இப்போது இருக்கிறவர்கள் திறமைசாலிகள் அல்ல என்று அர்த்தம் அல்ல—திறமைசாலிகளையோ—அல்லது இப்போது ஒரு ஏ.சி. இருக்கிறார், அவராலே எல்லாவற்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை—இருவர், மூவரையோ அதிகமாகப் போட்டு இந்தக் குற்றத்தை ஒடுக்கி, ஒழித்துக்கட்டி சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவது என்றால், அது போலீசாரால் மட்டும் ஆகக்கூடிய காரியம் அல்ல. சமுதாயத்திலே அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைப் பரப்பியாக வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் ஒத்துழைத்தால் இதைச் சீர்திருத்தி விடலாம். (சிரிப்பு).

1970 மார்ச் 18]

THIRU T. MARTIN : In the list placed before this House only in a few instances, an amount exceeding Rs. 200 has been entrusted with decoy witnesses and in other cases only a nominal lower sum had been entrusted with decoy witnesses. May I request the Hon. Minister to state whether Government would come forward to state whether all the high-class brothels are abolished in the City?

(No answer)

State Labour Advisory Board

* 448 Q.—**THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether the State Labour Advisory Board met about 11th June 1969; and

(b) if so, the details of the recommendations made by it?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : (அ) ஆம். மாநிலத் தொழிலாளர், ஆலோசனை வாரியக் கூட்டம் 1969-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 10, 24-ஆம் நாட்களில் நடைபெற்றது.

(இ) இவ்வாரியத்தில் பரிவுரை விவரங்கள் அடங்கிய விவர அறிக்கை * ஒன்று சட்டப் பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள், பிராவிடென்ட் நிதியிலிருந்து கடன் வாங்கும் வசதியும் மற்ற நன்மைகளும் கிடைக்கும் வகையில், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டங்கள் அமையுமாறு அட்டைசரி போட்டு கவனித்து, தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படும்படிச் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட பரிசீலனைக் கூட்டத்தில்கூட அதுபற்றி ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தனியாக ஏதேனும் கருத்து இருந்தால், அதை எழுதியனுப்பினால் அது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

DR. H. V. HANDE : In the statement placed on the table, one of the important recommendations considered by the Board was the "Report of the Special Committee on cost of living index". Is it not a fact that the cost of living has been rising up very high during the last two months and because of that the report for February due normally to be released in the first week of March has not been released till now by the Directorate of Statistics? If so, may I know the reasons why the cost of living index for February has not been released till now?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இது தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தைப்பற்றிய விவரம் அடங்கிய அறிக்கை. தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தைப்பற்றி கேள்வி கேட்டதற்கு இந்த விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் காஸ்ட் ஆஃப் லிவ்விங் இன்டெக்ஸ் பற்றித் தனியாகக் கேள்விக் கேட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

* 338-352-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது

[1970 மார்ச் 18]

திரு. எம். பூபதி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆஃப் க்ளாரிபிகேஷன் என்று இல்லை. பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு நேரம் வரைக்கும் தங்கள் கையை உயர்த்திக்கொண்டேயிருந்தால் பேரவைத் தலைவரின் கவனத்தை ஈர்க்க முடியும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை).

இந்திய அரசுக்கு திருப்பித்தரவேண்டிய கடன்கள்

* 436 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இந்திய அரசுக்குச் சேர வேண்டிய நடப்பு ஆண்டு கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குக் கால அளவினை மாற்ற மாநில அரசுகோரியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கு இந்திய அரசு தந்துள்ள பதில் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மத்திய அரசுக்குச் சேர வேண்டிய இம் மாநிலக் கடன் தவணைத் தொகைகளை மாற்றியமைக்கும்படி மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தியுள்ளது.

(இ) மத்திய அரசின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, will the Hon. Minister be pleased to state for the benefit of this House, the exact amount which we owe to the Centre under various categories also, when the loan was taken and when the grant was made; also, what is the total amount of interest that we have to pay them, also what exactly is the appeal made by the State Government to the Centre in regard to this matter and what exactly is the reply they have received from the Centre?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எத்தனை கேள்வி போடுவது?

திரு. கே. வினாயகம்: நாலே நான்கு கேள்விகள் தான்! (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு பெரிய அறிக்கையே வைப்பதற்கான கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அனுமதித்தால் முழு விவரமும் சொல்லலாம். பொதுவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் 31—1—1969 முடிய 340 கோடி கடன் நாம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்னும் அது குட்டிபோட்டால் இந்த 31-ம் தேதி முடிய 344 கோடிக்கு வரலாம்.

இந்த ஆண்டிலே 37 கோடி ரூபாய் நாம் அவர்களுக்குத் திருப்பித் தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெறுகிற தொகை 36 கோடி ரூபாய்தான். இதற்காகத்தான் நாம் நிதிக் கமிஷனிடத்திலும், நவம்பர் மாதத்தில் பிரதமர் வந்திருந்தபோது அவர்களிடத்திலும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நம்முடைய கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

1970 மார்ச் 18]

திரு. அ. ஆறுமுகம் : இந்திய அரசிடம் இருந்து மாநில அரசு எந்த எந்த வகையில் கடன்களைப் பெற்றிருக்கிறது? இது வறட்சி, புயல் நிவாரணமாகப் பெற்ற கடனாக இருந்தால் அதை மத்திய அரசு தள்ளிவிட வேண்டும் என்று நமது மாநில அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புயல், வெள்ளம், வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பகுதிதான் கிராண்டாகக் கொடுக்கப்படுகிறது, பாக்கி கடனாகவேதான் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது வறட்சி நிவாரணப் பணிக்கு 14 கோடி கொடுத்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 4 கோடிதான் கிராண்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி எல்லாம் கடனாகத்தான் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. கொள்கை அளவில் எல்லாவற்றையும் கடனாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன் : மத்திய அரசு கொடுத்த கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும் என்று மாநில அரசு கேட்பதுபோலவே, மாநில அரசு உள்ளாட்சிகளுக்குக் கொடுத்த கடன்களை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது வேறு அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நம்மிடம் இருந்து வசூலிக்கிற வரிப் பணத்தை நமக்கே கடனாகத் தந்து, அதற்கு வட்டியும் பெற்று, திருப்பியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது மார்வாரித்தனமாகாதா?

(சில உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'மார்வாரித்தனம்' என்ற வார்த்தையை பயோசிக்கக் கூடாது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : மாநிலங்களுக்குக் கடன் சுமை, அதிகரித்து வருகிறது என்று மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் நிதிக்குழுவிடம் வற்புறுத்தி வருவது அரசுக்குத் தெரியுமா? தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் நிதி வழங்குகிற முறையில் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு மற்ற மாநிலங்கள் வற்புறுத்தி வருவது தெரிகிறது. இந்த அரசும் தான் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது. அதவும் என்னுடைய பட்ஜெட் உரையிலேயே எல்லா மாநிலங்களுக்குமாக ஒரு டெட் கமிஷன் போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி யிருக்கிறேன். பத்திரிகைகள் எல்லாமும் இந்தக் கருத்தை ஆதரித்து வலியுறுத்தி எழுதியிருப்பதையும் கனம் உறுப்பினருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு விவசாய அபிவிருத்திக் கழகம்

* 437 வினா.—**திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், விவசாய அபிவிருத்திக் கார்ப்பொரேஷன் அமைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் என்றால், எத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்படும்? அதன் விவரங்கள் யாவை?

[1970 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு (திருமதி) டாக்டர் சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) மாநிலங்களில் வேளாண்மை வளர்ச்சிக் கழகங்கள் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று இந்திய அரசின் கருத்தில் இருந்தது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இத்தகைய கழகம் ஒன்றை அமைக்குமாறு மாநில அரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. ஆனால் இந்திய அரசு இத்திட்டத்தையே பின்னர் கைவிட்டு விட்டதால் இது செயல்படுத்தப்படவில்லை.

திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்: இந்த வேளாண்மைக் கழகத்தின் நோக்கங்கள் என்ன? இதனால் விவசாயப் பெருமக்கள் என்ன நன்மை பெறுவார்கள் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: ஆரம்பத்தில் உருவாக இருந்த விவசாய வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நோக்கம் கிணறுகள் வெட்டுதல், நிலங்களைப் பண்படுத்தல், கருவிகளையும், தேவையான பொருள்களையும் வாங்கிக்கொள்வதற்குப் பயிரிடுகிறவர்களுக்கு நடுத்தாக்காலக் கடன் வழங்கல், மற்றும் வாணிப முறையில் உாங்கள், விதைகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் முதலியவற்றை நிறுவனங்களின் கீழ் வழங்குதல்.

இதைத்தவிர துளைக் கிணறுகள் எடுக்க உதவுதல், விவசாயப்பொருள்களை விற்பனை செய்ய உதவுதல் போன்ற வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பணிகளில் கவனம் செலுத்துதல். அமெரிக்க உதவியுடன் மாநிலங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் இத்தகைய வளர்ச்சிக் கழகங்களை ஏற்படுத்த மத்திய சர்க்காரின் செயற்குறிப்பு ஒன்று இருந்தது. அதை அவர்கள் இப்போது கைவிட்டு சிறு உழவர் திட்டம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்த முன்வந்துள்ளனர். அதைத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மத்திய அரசாங்கம் 2 மாவட்டங்களுக்கு சிறு உழவர் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: விவசாய அபிவிருத்திக் கார்ப்பரேஷனுடைய நோக்கங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள். இவற்றையே அரசாங்க இலாக்கா செய்து கொண்டிருக்கிறதே, தனியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு கழகம் அமைத்துச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? மேலும் அப்படி ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படுகிறது என்கிறபோது தஞ்சை மாவட்டத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வானேன் மாநிலம் முழுவதற்கும் அதை ஏன் விஸ்தரிக்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: இது இந்திய அரசாங்கம் அமெரிக்காவிடம் இருந்து உதவி பெற்றுத் தருகிற ஒன்றாகும். நம் மாநிலத்திலேயே இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இலாக்கா மூலமாக நடைபெறுகின்றன என்றாலும் அமெரிக்கா கொடுக்கிற உதவிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் இது அமைக்கப்படுகிறது. இந்திய சர்க்கார் மாநிலத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் தான் என்றார்கள். அந்த அடிப்படையில் தஞ்சைமாவட்டம் எடுக்கப்பட்டது.

Supply of oil engines, etc. to agriculturists

* 438 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether the Agro-Industries Corporation has decided to supply the needy agriculturists with oil engines and pumpsets direct; and

(b) if so, from which date?

1970 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் தாங்களே நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட்டு முதலியவைகளைத் தருகிறோம், அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்டார்களா? அப்படிக்கேட்டிருந்தால் அனுமதி கொடுப்பதற்கு என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளும் கூட அதில் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நேரிடையாகத் தருவதில்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரிகள் மூலம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் விவசாயிகளிடம் இருந்து விண்ணப்பங்கள் பெற்று என்ன என்ன கொடுக்கப் படவேண்டும், விலை என்ன என்பது எல்லாம் பெற்று திரும்ப விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, விரைவில் உழவர் பெருமக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நேரில் அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனே கொடுக்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரம்புரி, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாத்திரம் பரிச்சார்த்தமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது என்றால் இதைப் பற்றி போர்ட் ஆப் டைரெக்டர்ஸ் ஒரு முடிவு எடுப்பார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி * இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

அடுத்து விதி 41-ன் கீழ் திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்கள் ஓர் அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்கள்.

2. கவன ஈர்ப்பு

(அ) தமிழ்நாட்டை சேர்ந்த சில இடங்களை ஆந்திர மாநிலத்தோடு சேர்க்க ஆந்திர மாநில அரசு கமிஷன் நியமிப்பதாகச் சொல்லப்படுவது குறித்து

முற்பகல் 10-00

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : சட்டப்பேரவை விதி 41-ன் கீழ் ஆந்திர சட்டசபையில் தனது மாநில எல்லை ஓரங்களில் ஒட்டியுள்ள அண்டை மாநிலப் பிரதேசங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுவதுபற்றி நடவடிக்கையெடுக்க ஒரு கமிஷனை நியமித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரி, வெப்பனபள்ளி ஆகிய இடங்களில் தெலுங்கு பேசுபவர்கள் பெரும்பான்மை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அவைகளை ஆந்திர மாநிலத்தோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று உரிமையை நிலைநாட்டுகின்ற நேரத்தில் நமது அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையைப்பற்றிய அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திர மாநிலச் சட்டப் பேரவையால்—அண்டை மாநிலப் பிரதேசங்களை இணைத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக—கமிஷன் எதுவும் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக இந்த அரசுக்குத் தெரியவரவில்லை. 1959-ம் ஆண்டு ஆந்திர மாநிலம்—தமிழ்நாடு (எல்லை மாற்றச்) சட்டத்தினையொட்டி இம்மாநிலத்திற்கும், ஆந்திர

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 18]

மாநிலத்திற்கும் இடையேயிருந்த எல்லைத் தகராறுகள் அனைத்தும் ஏற்கனவே
தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன. இம்மாநிலத்திற்கும், ஆந்திர மாநிலத்திற்கும் தற்போது
எல்லைத் தகராறு ஏதுவும் இல்லை. இதுகுறித்து மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தோ—
இந்திய அரசிடமிருந்தோ அதிகாரப் பூர்வமாகக் கடிதம் வரப்பெற்றாலன்றி
அதிகாரப் பூர்வமாக இவ்வரசு எந்தச் செய்தியையும் கருத்தில் எடுத்துக்
கொள்ள இயலாது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, பத்திரிகைகளிலே அந்த
மாகிரி ஒரு கமிஷனை நியமித்து இருப்பதாகவும் அதுசம்பந்தமாக ஆந்திர
முதலமைச்சர் அவர்களே அதைப் பரிசீலித்து என்ன செய்யவேண்டுமென்று
உறுதி கொடுத்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் கேட்கக்கூடிய
இடங்களின் எல்லையோரங்களில் பதட்ட நிலைமை இருப்பதை உத்தேசித்து
ஆந்திர மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை
அதற்கு முன்பு சம்பிரதாயமுறைப்படி ஏதாவது கேட்டு இருக்கிறார்களா?
ஏதாவது அப்படி இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : என்னுடைய முதல் விளக்கத்திலே நான்
கொடுத்திருக்கிறேன். அது சம்பந்தமாக அதிகாரப் பூர்வமாகவோ சம்பிர
தாயப் பூர்வமாகவோ மாநில அரசிடமிருந்தோ மத்திய அரசிடமிருந்தோ
எந்தத் தகவலும் வரவில்லை.

**(ஆ) அம்மூர் புதிய பேரூராட்சிக்கு நிர்வாக அதிகாரி நியமிக்கப்
படாததால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகுறித்து.**

திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப் : தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் ஆறு மாத
காலமாகப் புதிய பேரூராட்சி மன்றங்களில் நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்காமல்
இருப்பதுகுறித்தும், குறிப்பாக அம்மூர் (வாலாஜா வட்டம்) புதிய பேரூராட்
சிக்கு நிர்வாக அதிகாரி நியமிக்காததால் சிப்பந்திகளுக்கு ஐந்து மாதச்
சம்பளம் கிடைக்காமலும், பொதுச் சுகாதாரம் பாதித்திருப்பதும் குறித்த
அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை
அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : 1—10—1969-லிருந்து 43 கிராமப்
பஞ்சாயத்துக்களை பேரூராட்சிகளாக மறுவகைப்படுத்தி அரசாணை எண்
1658 கி.வ.உ.ஆ. நாள் 3—2—1969-இல் ஆணை பிறப்பிக்கப்பெற்றது. இந்த 43
பேரூராட்சிகளில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள கோல்குடி பேரூராட்சியைப்
பொறுத்தமட்டில் ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆதலின் 1—10—1969-
லிருந்து 42 பேரூராட்சிகள் இடம் பெறலாயின.

தமிழ்நாடு ஊராட்சிச் சட்டம் (1958) பிரிவு 40-ன் கீழ், ஒவ்வொரு பேரூ
ராட்சிக்கும் ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டுமென்பது விதியாகும்.
பேரூராட்சி அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கென வழங்கப்பெற்றுள்ள விசேஷ விதி
களின் 4 ஆம் பிரிவின்படி, பேரூராட்சிகளில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க
வேண்டிய பொறுப்பு அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுடையதாகும். ஆத
லில் இந்த 42 பேரூராட்சிகளிலும் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிப்பது பற்றி
மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். கிராம
வளர்ச்சித் துறையாளரிடம் கிடைக்கப்பெற்றிருக்கும் அறிக்கைகளிலிருந்து,

1970 மார்ச் 18]

[திரு. மா. முத்துசாமி]

மேலே குறிக்கப் பெற்றிருக்கும் 42 பேரூராட்சிகளில் 28 பேரூராட்சிகளில் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டார்களென்றும், எஞ்சிய 14 பேரூராட்சிகளில் இன்னும் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பெறவில்லை என்றும் அறியப்படுகிறது. இந்த 14 பேரூராட்சிகளிலும் நிர்வாக அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாததின் காரணம், நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட தகுதி வாய்ந்தவர் போதுமானவர்கள் இல்லாத குறையெனக்கருதப்படுகிறது.

கிராம வளர்ச்சி நெறியாளர், இந்த 14 பேரூராட்சிகளிலும் நிர்வாக அதிகாரிகளை உடனடியாக நியமிக்கவேண்டுமென மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார். அவ்விதம் நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட தகுதிவாய்ந்தவர்கள் இல்லையென்றாலும், அந்தந்த வட்டாரங்களிலுள்ள ஊராட்சி விரிவாக்க அதிகாரிகளை அந்த பேரூராட்சியின் நிர்வாகங்களை, ஒரு தகுதி வாய்ந்த நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்கும்வரை, கண்காணிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யும்படியாகவும் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளார்.

அம்மூர் நகர பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பேரூராட்சியாக மறுவகைப் படுத்தபெற்ற நாள் முதலே வாலாஜா வட்டத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி விரிவாக்க அதிகாரியை அம்மூர் பேரூராட்சி நிர்வாகங்களையும் தெரிவிக்குமாறு வட ஆர்க்காடு மாவட்ட ஆட்சியாளர் கட்டளை விதித்துள்ளதாக அறியலாம். மேலும், மூன்று நாட்களுக்கு முன்னதாகத்தான், இந்த அம்மூர் பேரூராட்சி திரு. சாமிநாதன் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு கிராம பணியாளரை நிர்வாக அதிகாரியாக நியமித்தாயிற்று என்று தெரிய வந்துள்ளது.

இந்த மறுவகைப்படுத்தப்பெற்ற பேரூராட்சிகளிலுள்ள பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்க பெறவில்லை என்பதாகவோ அல்லது அந்த பேரூராட்சிகளின் சுகாதார கண்காணிப்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதாகவோ கருதுவதற்கு போதிய காரணங்களிலே அவ்வகையில் குற்றச்சாட்டுக்களொன்றும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. நிர்வாக அதிகாரிகள் இல்லாத இடங்களிலும், அந்தந்த வட்டாரங்களிலிருந்து, அந்தந்த பேரூராட்சிகளின் நிர்வாகங்களை கண்காணிக்கும் படி நியமிக்க பெற்ற ஊராட்சி விரிவாக்க அதிகாரிகள் இந்த பொறுப்புகளையும் ஏற்று செயல்படுத்தியிருப்பார்களென கருதப்படுகிறது.

திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்: தலைவர் அவர்களே, அம்மூர் பேரூராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதற்குமுன் நடந்த நிர்வாகத்தில் உள்ள பூசலின் காரணமாக நிர்வாக அதிகாரிகள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள மறுத்துவருகிறார்கள் என்பது உண்மையா? இதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட கையாடல்கள், ஊழல்களால் நிர்வாக அதிகாரிகள் அங்கேவர மறுக்கிறார்கள் என்பது எந்த அளவுக்கு உண்மை? அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் பொழுது கிராம சேவக்குகளைப் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். கிராம சேவக்குகளினால் எந்த எந்த அளவுக்கு நல்லமுறையிலே நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும்? அதைவிட பஞ்சாயத்து கிளார்க்கைப் போட்டால் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, அந்த ஊராட்சியிலே ஊழல் இருப்பதால் யாரும் போக மறுக்கிறார்கள் என்பது பொருந்தாத வாதமாகும். அந்தக் காரணங்களால் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை என்று

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 மார்ச் 18]

எண்ணத் தேவையில்லை. கிராம சேவக்குகளை நியமிப்பதன்மூலம் எப்படி வேலை நடக்கும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே உள்ள விதிமுறைகளின்படி அவர்களையும் நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிற முறையில் தான் நிரப்பப்படுகிறார்களே தவிர இந்த அம்மூர் பேரூராட்சிக்கு மட்டும் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பது என்பது அல்ல. அவர்களும் அதற்கான பயிற்சி பெற்றிருப்பார்களானால் அந்த அடிப்படையிலே பல்வேறு தகுதி பெற்றிருக்கிறவர்களை நியமிக்கிறார்கள்.

3. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கை மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி

(அ) நிதிக்கோரிக்கை எண் 3. பொது விற்பனை வரிக்கும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிர்வாகம்

காண்புமிரு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“நிதி கோரிக்கை எண் 3-பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும்—தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,81,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. ரா. கனகசபை: தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரிகளை ஒழுங்குமுறை செய்து வருவாயைப் பெருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 3-பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,81,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, விற்பனைவரி வசூலிப்பதில், பலமுனை வரியை ஒரு முனை வரியாக ஆக்குவதினால் ஏற்படுகின்ற எளிய நிர்வாக முறையைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 3-பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,81,97,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : To discuss the constitutional impropriety of imposing a surcharge of 7-1/2 per cent on the Sales Tax payable by assesses whose turnover exceeds Rs. 5 lakhs per annum, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 1,81,97,000 under Demand No. 3—General Sales Tax and other taxes and duties administration—be reduced by Rs. 100.”

1970 மார்ச் 18]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரியின்மீது 7½ சதவிகிதம் அளவில் மேல்வரி (Surcharge) விதித்திருப்பதுபற்றி விவாதிக்க :—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 3-பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,81,97,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வெல்லம் தேங்காய்க்கு விதித்துள்ள வரியைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க:—

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 3-பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,81,97,000 இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எல்லாவற்றையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபமில்லை. நான்கு மாதிரியங்கள் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். தனித்தனியாக இல்லாமல் மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் எல்லாவற்றிற்கும் குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டு சொல்லவேண்டியிருக்கும். ஆகவே தனித்தனியாக எடுத்துக் கொள்வது நல்லது. இரண்டை சீக்கிரமாக முடித்து விட்டு மற்றவைகளை பிறகு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஜெனரல் செல்ஸ் டாக்ஸ்கு ஒரு மணி நேரம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பாக்கியுள்ளதை பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோரிக்கை எண் 3 “பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிர்வாகம்”-ம், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே என் சொற்பொழிவை * புத்தக வடிவில் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை உறுப்பினர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே அதன் மீது விவாதத்தைத் தொடங்கலாம்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் என்னால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிந்து ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வணிக வரி, ‘காமதேனு’ என்றும் ‘கர்ப்பகத் தரு’ என்றும் “தங்க முட்டை இடுகிற பொன் வாத்து” என்று பலராலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. 1939-ம் ஆண்டில் முதல் முதலாக தமிழகத்தில் மதுவிலக்கு அமல்செய்யப்பட்ட

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 மார்ச் 18]

போது அதனால் ஏற்படுகிற வரி இழப்பை சரிக்கட்டுகிற வகையில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் வணிக வரி என்று தமிழகத்தில் அப்போது கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னால் 1948, 54, 56, 57, 64, 67 ஆகிய ஆண்டுகளில் அந்த வரிவிகிதம் திருத்தப்பட்டும் உயர்த்தப்பட்டும் கடந்த பத்தாண்டுகளில் மட்டும் விற்பனை வரி நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது நமக்குச் சற்றுக் கவலையாக இருக்கிறது. 1961-62-ல் 21 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. வணிகவரி 1966-67-ல் 48.76 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி முடிய மட்டும் 72.02 கோடி என்ற அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. திருத்தமதிப்பீட்டில் கூட 86.62 கோடி ரூபாய் ஆகத்தான் மதிப்பீடு இருந்தது. அந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. 1970-71-ல் வணிக வரி மட்டும் ரூ. 80 கோடிக்கு மேல் போனாலும் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1966-67-ம் வருடத்தில் மட்டும் இந்தியா விலுள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த வருவாய் ரூ. 1,265 கோடியாக இருந்திருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களிலும் சேர்த்து வணிக வரி மட்டும் ரூ. 408 கோடி என்ற அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. ஆக மொத்த வருவாயில் 33.5 சதவிகிதம் வணிக வரியில் இருந்து மட்டும் கிடைத்திருக்கிறது.

பொதுவாக இந்த விற்பனை வரிச் சட்டங்கள், அதன் விதிமுறைகள் இவற்றை வர்த்தகர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு அவ்வளவு சிக்கலாக இருக்கிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. வணிக வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வெவ்வேறு சட்டங்கள் வெவ்வேறு விதிகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் வெளி மாநில வர்த்தகம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாநிலமும் விற்பனை வரி சம்பந்தமான சட்டங்களை இயற்றும்போது எல்லா மாநிலங்களோடும் கலந்து பேசி கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்ளும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாவதன் மூலம் இந்த வணிக வரி சம்பந்தப்பட்ட பல சிக்கல்கள் நீங்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். குறைந்தபட்சம் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இடையே வரிவிதிப்பு, வரி விலக்கு, வரம்பு, கம்பவுண்டிங் செய்வது, வரி விதிப்பிற்கான பொருள்களை வகைப்படுத்தல் இந்த நான்கு அம்சங்களில் மட்டுமாவது கருத்து பரிமாறிக் கொண்டால் நன்றாகியிருக்கும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அந்த முறையில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இடையேயும் ஒரு அலோசனையை நடத்துவதற்கு தமிழக அரசு முன்வந்து அதைத் துவக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விற்பனை வரிச் சட்டம் ரப்பர் போன்றதொரு சட்டம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான வருவாய் வேண்டுமா, விற்பனை வரியை உயர்த்து, மற்ற வரிகளை புகுத்து என்ற நிலைதான் இருந்துவருகிறது. எனவே வருமானம் அதிகமாக வேண்டுமென்றால் விற்பனை வரியை உயர்த்துவது அல்லது ஏனைய வரி இனங்களை உயர்த்துவது என்றில்லாமல் புதுத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதில் நாட்டம் செலுத்தப்படுமானால் அரசுக்கு அதிக வருமானமும் வரும். வரிகளை ஏற்றவேண்டிய நிலையோ அல்லது புது வரிகளைக் கொண்டுவரவேண்டிய நிலையோ ஏற்படாது. விற்பனை வரி விகிதத்தை மேலும் மேலும் உயர்த்துவதினால் வணிகர்கள் வரியை ஏய்ப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையைத் தான் நாம் உருவாக்குகிறோம். 1959-ம் ஆண்டு பொரு

1970 மார்ச் 18]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

ளாதார நிபுணர் டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் வணிக வரி சம்பந்தமான பிரசினையை ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் 1953-ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் உருவாகியது. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் அந்தப் பரிந்துரையில் 2 சதவிகிதம் பலமுனை விற்பனை வரி என்பது மிக அதிகமாகும் என்றும், அதை 1 சதவிகிதம் ஆக்குவதற்கு வலியுறுத்தும் பெருகி, விற்பனையும் பெருகி வரி மூலம் அதிக வருமானமும், அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிற அளவிற்கு வருவானமும் கிடைக்கும் என்ற கருத்தை அங்கு வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டும், அதை 2 சதவிகிதத்தில் இருந்து 1 சதவிகிதமாக குறைக்கவேண்டும் என்றும் உள்ள கருத்து அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே பல முனை வரி நீக்கப்பட்டு எல்லாப் பொருள்களையும் ஒரு முனை வரியின் கீழ் கொண்டு வருவது சாலச் சிறந்ததாகியிருக்கும். பலமுனை வரி விதிப்பின் மூலம் பொருள்கள் தயாரிக்கப்படுகிற இடத்திலிருந்து மொத்த வியாபாரிகள் வாங்கும் போது ஒரு தடவை வரி போடுவது சில்லறை வியாபாரிகள் வாங்கும் போது ஒரு தடவை வரி போடுவது பின்னர் அதை மக்கள் வாங்கும் போது ஒரு தடவை வரி போடுவது என்று முறையில் இப்படி மூன்று கட்டங்களில் வரி போடப்படுகிறது. இப்படி மூன்று முறை வரி விதிப்பதன் காரணமாக பொருள்களின் விலை உயர்ந்து விடுகிறது. அதனால் ஏழை எளிய, நடுத்தர மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

1939-ல் கொண்டுவரப்பட்டது இந்தச் சட்டம், இப்போது 1970-ம் ஆண்டு 31 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை, வரிக் கொள்கையை அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சர்க்கார் சென்ற அக்டோபர் மாதம் 13-ம் தேதி முதல் வெல்லத்திற்கும், சர்க்கரைக்கும் 5 சதவிகிதம் ஒருமுனை வரியை விதித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நவம்பர் 4-ம் தேதியில் இருந்து சேங்காய்க்கு 5 சதவிகித ஒருமுனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இது நடுத்தர மக்களையும், ஏழை மக்களையும்தான் பாதிக்கிறது என்று இந்த மன்றத்திலும் வெளியிலும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்தப் பொருள்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிண்ணுக்குக்கு பலமுனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பிண்ணுக்கு ஒரு உரமாகவும் கால்நடைகளுக்குள்ள தீவனமாகவும் பயன்பட்டு வருகிறது. ஏனைய ரசாயன உரங்கள் மீது ஒருமுனை வரி விதித்திருப்பதைப் போல் பிண்ணுக்கின் மீதும் ஒருமுனை வரி விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனைமுதல் தொகை ஓர் ஆண்டில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் இருந்தால் மேல் வரி என்று 7½ சதவிகிதம் சர்ச்சார்ஜ் விதிக்கப்படும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது விலைவாசிகள் உயர்வதற்கும், கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இது வியாபாரிகள் மீது விதிக்கப்படுகிற வரிதான், இதன் காரணமாக அவர்கள் விலைகளை உயர்த்த மாட்டார்கள் என்று அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து சொல்லப்படுகிறது. இந்த வரி உயர்வினால் ஏற்படும் நஷ்டத்தினை வியாபாரிகள் பொருள்களின் மீது விலையை உயர்த்தி சுருக்கிப்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1970 மார்ச் 18]

விடுவார்கள் என்றுதான் பொது மக்கள் நினைக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் விலைவாசி உயரும், பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே இந்த மேல் வரி 7½ சதவிகிதம் என்று விதிக்கயிருப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மேல் வரியினால் கிடைக்க இருப்பது ரூ 1.1 கோடிதான் என்று கணக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் என் கணக்கின்படி 15 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு இந்த வரி மூலம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

வியாபாரிகளிடையே கள்ளச்சந்தை செய்கிறவர்கள், கறுப்புப் பணத்தைப் பதுக்குகிறவர்கள், கலப்படம் செய்கிறவர்கள், கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்கள் போன்றவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கிறார்கள். நேர்மையான முறையில் நான்யுமான முறையில் வணிகம் செய்து சமுதாயத்திற்கு பணி புரிய வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எல்லா வியாபாரிகளையும் சந்தேகக் கண்களோடுதான் பார்க்கிறார்கள். 1962-63-ல் மதுரையில் அரசாங்க அதிகாரிகளும் வணிகர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பில் போட்டுத்தான் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்து வியாபாரம் நடத்தி வந்தார்கள். அதனால் வரியாகக் கிடைத்தத் தொகை முன்பிருந்ததைவிட மூன்று, நான்கு மடங்கு அதிகமாக கிடைத்தும் கூட அரசாங்க அதிகாரிகள் அந்த வியாபாரிகள் மீது சந்தேகப்பட்டு உத்தேச வரி (Best of Judgment) மூலம் அதிகமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நேர்மையாக நடந்து கொண்டதற்குப் பரிசாக அவர்களுக்கு மேலும் வரி போடுவதனால் மிகவும் மனமுடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மறைமுகமாகத் தவறான வழியில் போவதற்கு இது ஒத்தாசையாகத்தான் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு கடைக்காரர்களுக்கு அரசாங்க அதிகாரிகள் மிகவும் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சரியாக கணக்கு வைக்கவில்லை, ஸ்டாக் வைக்கவில்லை என்று துன்புறுத்துகிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரியாக இருப்பவர்கள் பொதுமக்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் உதவ வேண்டும். சரியாக வைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் சரியாக வைப்பதற்கு உதவ வேண்டும். அதேநேரத்தில் முறைதவறாத தவறு செய்யவர்கள் யாராகயிருந்தாலும், கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும். அந்த வரியை ஒழிக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்தில், குதிரைப் பந்தயத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வரியை, குஷ்டரோகியின் கைவெண்ணையாகக் கருத வேண்டுமென்று முன்னரே வலியுறுத்தியுள்ளேன். எனவே, குதிரைப்பந்தயத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொது விற்பனை வரி சம்பந்தமான 3-வது எண் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தினைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரியினால் எந்த வியாபாரியும் பாதிக்கப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. விற்பனை வரி போடப்படுகிறது என்றால் அந்த விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் வசூல் செய்து கொடுக்கிறார்கள். வரி கொடுப்பவர்கள்

1970 மார்ச் 18]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

பொதுமக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விற்பனை வரி இன்றையதினம் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைப் பாதிப்பது இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, விற்பனை வரிபோடும் பொழுது தாங்கக் கூடியவர்களுக்குப் போடலாம். சினிமாவிற்கு எவ்வளவு போட்டாலும் கவலையில்லை, போய்ப் பார்ப்பவர்கள் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே, கேலிக்கை உள்ள இடங்களுக்கு எத்தனை சதவிகிதம் வேண்டுமானாலும் விதிப்பதை தடுக்கவில்லை.

ஆனால், இன்று, தினசரி நாம் உபயோகப்படுத்தும் தேங்காய் இருக்கிறதே, அதன்மீது போடப்பட்ட வரியை அமைச்சரவர்கள் பெருமனது செய்து நீக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இந்தத் தேங்காயைக் கொண்டு தான் ஏழை எளியவர்கள் தொழில் நடத்துகிறார்கள், செக்கு ஆட்டுபவர்கள் தேங்காயைக் கொண்டுதான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். தினசரி பெரிய அளவில் பொதுமக்களுக்கு பயன் படுவது தேங்காய். ஆகவே இந்த தேங்காய் மீதான வரியை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இன்னும் சென்னையிலே ஹோட்டல்களிலே தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கிலே சுட்டினி செய்கிறார்கள். எனவே, பிண்ணாக்கு மாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் மனிதர்களுக்கும் பயன்படும் நிலைமையைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, அந்த வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள பெரிய தொழில் விவசாயம். அந்த விவசாயத்திற்காக பலர் பெரும், பெரும் டிராக்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயக் கருவிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வரி போடுவதைப் பற்றிக் கூட நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் ஏழை எளியவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் மண்வெட்டி, கடப்பாசா போன்ற சாதாரண கருவிகளுக்கு இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த வரிகளை வசூல் செய்யும் நேரத்திலே அதிகாரிகள் மிகவும் மரியாதையாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் வசூல் செய்கிறது என்று சொன்னால், கொடுக்கக் கூடியவர்களிடம் வசூல் செய்யச் சொல்லுகிறதே தவிர, சாதாரண கடலை வியாபாரிகள், கடலைக் கூறுபோட்டு வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களிடம் வசூல் செய்யச் சொல்லவில்லை. சில அதிகாரிகள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு சில தவறுகளைச் செய்வதால் பொதுமக்கள் பிதி அடையும் அளவுக்கு நடந்து கொள்வதை நாம் நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நாட்டிற்கு பர்மா அகதிகளை, தமிழர்களை அழைத்தோம். வாருங்கள், உங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறோம், நிலம் கொடுக்கிறோம் என்று அழைத்தோம். மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் ஆதரவு காட்டுகிறது. அந்தப் பர்மா அகதிகள் இந்த நாட்டிற்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால், மலேயா, சிலோனுக்குச் சென்றவர்கள் திரும்பி வரும்பொழுது 1200 ரூபாய் மதிப்புள்ள சாமான்களைக் கொண்டுவரலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படிக் கொண்டு வருபவர்கள், அவர்களுக்குச் சுமை ஏற்பட்டால் சில சாமான்களை விற்று வருகிறார்கள். மலேயாவிலிருந்து தங்கப்பல் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள், கொஞ்சநாள் கழித்து வசதியில்லாவிட்டால் அந்தப் பல்லைக்கழற்றி விற்றுவிடுகிறார்கள். அதைப் பர்மா அகதிகள் வாங்கிவிடுகிறார்கள். அவர்களிடம் சென்று தங்கப்

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 18]

பல்லுக்கு பில் எங்கே என்று கேட்டால் கொடுக்க முடியுமா? அப்படி வாங்கிய சாமான்களுக்கு பில் ஏதும் இருக்காது. அந்தப் பர்மா அகதிகளிடம் பில் இல்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவர்களுக்கு அதிக வரி போடுகிறார்கள்.

நான் சட்டமன்றத்தில் பர்மா அகதிகளுக்கு காம்ப்வுண்ட் டாக்ஸ் போடலாம் என்று சொன்னபோழுது, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் வரியையே எடுத்துவிடலாம் என்று சொன்னால் மணி அவர்கள் காம்ப்வுண்ட் டாக்ஸ் போடலாம் என்று சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு திருச்சியிலே விற்பனை வரி அதிகாரிகளை சந்தித்து, அவர்களிடம் சொன்ன பிறகு, அமைச்சரவர்கள், சொல்லப்பட்ட காரணத்தை ஏற்றுக் கொண்டு தற்காலிகமாக விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதை நிரந்தரமாக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால் கடன் கொடுத்திருப்பது நமது சர்க்கார்; நம்மிடம் கடனை வாங்கி, சின்ன சின்னக் கடைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு விற்பனை வரியில் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு காம்ப்வுண்ட் டாக்ஸ் என்று 25 ரூபாய் அளவில் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் மேட்டுப்பாளையத்தில் செயற்கைத் தளம் வாங்கி, அதிலே கற்களைத் தயார் செய்து விற்கிறார்கள். அதன்மூலம் வட நாட்டிலும், பம்பாய், ஆந்திரா, மைசூர் போன்ற பகுதிகளிலும் திருச்சியிலே உற்பத்தி செய்த செயற்கை கற்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. தற்போது இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், ஒருமுனை வரி போடலாம் என்று. தொழிலாளர்களெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள், ஒருமுனை வரி வேண்டாம் என்று. இரண்டையும் பார்த்து, எதைப் போட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கணக்குப் போட, ஒருகுழு அமைத்து அந்தத் தொழில் அதிகமாக நடக்கும் திருச்சிப் பகுதியிலே விசாரித்து நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தவிர, முக்கியமான ஒரு கருத்தை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் கொஞ்சம் அனுமதிக்கவேண்டும். தமிழகத்திலேயுள்ள கிராமங்களிலே தொழில் பெருக வேண்டும், கிராமங்களிலுள்ள தொழிலாளர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தியடிகள் நினைத்தார்கள். அதன் நினைவாக, இங்கிருந்து வரி வசூல் செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் காதி கமிஷனை நியமித்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பை ஏராளமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் காதி கமிஷன் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுத்து, ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். தமிழகத்திலே இரண்டு நிர்வாகத்துக்கு கொடுக்கிறார்கள். ஒன்று, காதி கிராமத்யோக்பவன் இரண்டாவது காதி கிராம கைத்தொழில் வாரியம். இந்தத் தொழில் வாரியம் அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் நடத்தப்படுகிறது. மாண்புமிகு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அந்த இலாகா தலைவராக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் வாரியத்தின் மூலம் பல தொழில்கள் நடத்தப்படுகிறது. கடர், கிராம கைத்தறித் தொழில் கைவினைப் பொருள் தயார் செய்து சென்னையிலே குறளகத்தில் விற்பனை செய்கிறோம்.

1970 மார்ச் 18]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

திருச்சி காத்ரி எம்போரியத்தில் வைத்திருக்கிறோம். கையாலேயே தூற்ற கதர், சிறிய பாணிகள், பொம்மைகள், கையினால் செய்த அத்தனை பொருள்களையும் வைத்திருக்கிறோம். அதற்கு ஏற்கெனவே விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் இன்று, வியாபாரம் அதிகமாக அங்கே நடைபெறுகிறது, சந்தனக் கட்டையிலே கடவுள் உருவங்களைச் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள், தலைவர்களின் உருவங்கள் செய்யப்படுகின்றன, என் வரி போடக்கூடாது என்று அதிகாரிகள் 68-69-இல் 36,000 ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் விதிவிலக்கு கேட்டிருக்கிறோம். இரண்டு மாதமாகியும் பதில் வரவில்லை. அவைகளை மூடச் சொன்னால் தயார். ஆனால் இப்படி வரிபோடுவதனால் ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலேயும், சென்னையிலும் அவைகளை மூடி விட்டால் பதிலையாக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

அடுத்தபடியாக, செக்கு, செக்கு என்னெய் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னெய் ஆட்டுபவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறது ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் நாங்கள் கடன் கொடுக்கிறோம். என்னெய் ஆட்டுபவர்கள் என்னையோ, கடலையையோ வாங்கினால் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. தனியார் ஒருவர் செக்கு என்னெய் ஆட்டினால் வரிவிலக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு சொஸைட்டி மூலம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களுக்குக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. 4 மூட்டைகள்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. கடலையோ, எள்ளோ ஒவ்வொரு மாதமும் கிடைக்காது. கிடைக்கும் நேரத்தில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுத்து, எள்ளோ, கடலையோ கொள்முதல் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஆனால் செல்லஸ்டாக்ஸ் அதிகாரி 4 மூட்டைகளுக்கு மேலே செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிறார் தவறு இருந்தால் கண்டுபிடிக்கட்டும். அதற்காக, மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்றால் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அத்தனையும் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது முற்போக்கு வரி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களுடைய ஒவ்வொரு பாயின்டையும் நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன். பொது விற்பனை வரி போட்டிருப்பது ஓரளவுக்கு நேரிவாக இருந்தபோதிலும் வியாபாரிகளுக்கு இதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக தோல் பதனிடும் தொழில் அதிபர்கள், வியாபாரிகள் பதனிட்ட தோலை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து அன்னியச் சொலவணியைக் கொண்டு வருகிறார்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கு, மிகவும் ஏழையாக வாழ்ந்து வரும் அரிசன மக்கள் இந்தத் தொழிலில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் இருக்கும் சில சிக்கல்களை இங்கே எடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தோல் வியாபாரத்திற்கு போட்டிருக்கும் வரியைப்பற்றி யாரிடம் போய் வியாக்கியானம் செய்தாலும், ஒரே மாதிரியான முடிவை யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை. இது தான் சட்டம், இது தான் விதி,

[திரு. எம். அப்துல் கபூர் சாகிப்]

[1970 மார்ச் 18]

இப்படித் தான் நடக்கவேண்டும் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனாக தோல் வியாபாரிகள் இங்கே முடிவு காண முடியாமல், நீதி மன்றங்களுக்குப் போய் அங்கே வாதாடி சில தீர்ப்புகளை பெற்று வருகிறார்கள். அப்படி தீர்ப்புகள் இருந்தும், அதற்கு நேர்மாறாக இப்போதைய அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டு, அஸென்மெண்டு செய்துகொண்டு வருவது மிகவும் வருத்தம் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

உள் மாகாணத்தில் பச்சைத் தோல் கொள்முதலின் பேரில் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். விற்பனையின் பேரில் வரி போடவேண்டும் என்று கோர்ட்டு தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தம்கூட, உள் மாகாணத்தில் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய சரக்குகளுக்கு கொள்முதலின் பேரில் டாக்ஸ் விதித்து, உடனே டாக்ஸை வசூல் செய்வதற்கு கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இதுபற்றி அமைச்சரிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்கு என்ன பதில் வருகிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு பணம் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னாலும், அதிகாரிகள் தொந்தரவுபடுத்தி வருகிறார்கள். சிக்கல் என்ன வென்று கேட்டால், இப்பொழுது வெளி மாகாணத்திலிருந்து ஒரு டானெர் பச்சைத் தோலைக் கொண்டு திரேஸ் செய்து வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்தால் எந்தவிதமான டாக்ஸும் விதிக்கப்படுவதில்லை. விதி அது மாதிரி இருக்கிறது. உள் மாகாணத்தில் கொள்முதல் செய்து, தோல் பதவிட்டு அதை ஏற்றுமதி செய்கிற நேரத்தில் பர்சேஸ் பேரில் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். ஆனால் கோர்ட்டு தீர்ப்பின் பிரகாரம் விற்பனையின் பேரில் டாக்ஸ் போட வேண்டும். மாகாணத்தில் விற்பனையும் சரி, வெளி மாகாணத்தில் விற்பனையும் சரி, ஒருமுனை டாக்ஸ் இருக்கிறது, ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய சரக்குகளுக்கு டாக்ஸிலிருந்து விதிவிலக்கு இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, எந்த விதத்தில் வியாபாரிகளுக்கு அதில் சிக்கல் இல்லாமல் இருக்க முடியுமோ அந்த விதத்தில், அதை உடனடியாக கூர்ந்து கவனித்து, சிக்கலை தெளிவு படுத்தவேண்டும். தோல் அழுகும் பொருள். அப்படி இல்லை என்று ஒரு முடிவு இருந்தாலும் உள்ளபடியே வியாபாரம் செய்பவர்கள் மிகவும் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். மேலும் கொள்முதல் பேரில் டாக்ஸ் போட்டால், அதை வியாபாரிகள் கொடுத்து விட்டு நஷ்டத்தை மேற்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. கொள்முதல் வரி மொத்தத்தில் பார்க்கும்பொழுது 15 சதவிகிதத்திலிருந்து 20 சதவிகிதம் தான் விரி போடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு விதிவிலக்கு தருமாறு இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொது விற்பனை வரி மானியத்தின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நண்பர் சித்தன் அவர்கள் கூறியது போல் விற்பனை வரி ஆரம்பத்தில் 1/2 சதவிகிதத்தில் ஆரம்பித்து இன்றைக்கு 15 சதவிகித அளவுக்கு வந்திருக்கிறது. காரணம், அது ஒரு காமதேனு, விற்பனை வரி போட்டால் வியாபாரிகள் வாங்கி உபயோகப்படுபவர்களிடமிருந்து வருவீத்துத் தந்துவிடுவார்கள் என்ற நிலைமை தான். அதனால் தான் விற்பனை வரி படிப்படியாக உயர்ந்து உச்ச நிலைக்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. விற்பனை வரியால் உண்மையாகவே பாதிக்கப்படுபவர்கள் யார் என்றால், புண்டங்களை உபயோகிக்கும் பொது மக்கள் தான். வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

1970 மார்ச் 18]

[திரு. கே. போஜன்]

காரணம் அவர்கள் விற்பனை செய்யும் பொருள்களின்மீது வரியைப் போட்டு, மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். வியாபாரிகள் சர்க்காருக்கு சம்பளம் இல்லாத ஏஜெண்டுகள் போல் இருந்து மக்களிடமிருந்து வரியை வசூலித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பொது மக்கள் இந்த வரியைத் தாங்கமுடியுமா என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பிலே தாங்கக்கூடிய பெரிய பணக்காரர்களின்மீது தான் விற்பனை வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வண்டிகள், டைப்பரைட்டர்கள், கை கடிக்காரங்கள், ரேடியோக்கள், கிராமபோன்கள் ஆகிய பொருள்கள் சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்கள் தான். மோட்டார் கார் கூட ஒரு ஆடம்பரப் பொருள் அல்ல; காரணம் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் அநேக டிரைவர்கள் அவர்களே மோட்டார் வாகனங்களை வாங்கி, அவர்களுடைய வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்வதற்கு டாக்ஸியாக ஒட்டிவருகிறார்கள். அவர்களைக்கூட இது பாதிக்கும். சாதாரணமாக கைக் கடிக்காரம், டைப்ரைட்டர்கள், டிரான்சிஸ்டர் ரேடியோக்கள் எல்லாம் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருள்கள் தான், அத்தியாவசியமான பொருள்கள் தான். ஆடம்பரப் பொருள்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இவைகளெல்லாம் ஆடம்பரப் பொருள்கள் என்று நாம் கருதக்கூடாது. ஆகவே, இந்த வரிக்கெல்லாம் பொது மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். அமைச்சரவை இதை யெல்லாம் கவனித்து, இந்தப் பொருள்களின் மீதுள்ள வரியைக் குறைக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிமெண்டின் பேரில் 6 சதவிகிதமாக இருந்த வரி 8 சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சிமெண்டு பணக்காரர்கள் மட்டும் உபயோகிக்கும் பொருள் அல்ல. அது சிறிய வீடுகள் கட்டுவதற்கும், பெரிய மாளிகைகள் கட்டுவதற்கும், எல்லாவற்றிற்கும் உபயோகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பொதுமக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருளாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, சிமெண்டின் மீதுள்ள வரியையும் குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரப் பொருள்களின்மீதும் விற்பனை வரி 7 சதவிகிதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், குறிப்பாக அரிசன காலனியிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் மின்வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று முற்பட்டிருக்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மின்வசதி ஏற்படவேண்டும். இப்படி வரியை உயர்த்தினால் அவர்கள் வீடுகளில் மின்வசதி இல்லாமல் தான் இருக்கவேண்டி வரும். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு டஜன் பல்புகளின் உற்பத்தி விலை ரூ. 15.75. அதன்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள எக்ஸைஸ் ட்யூடி ரூ. 1.73 அதோடுகூட இண்டர் ஸ்டேட் லேல்ஸ் டாக்ஸ் சென்டிர்ஸ் கவர்ன்மெண்டு விதிக்கும்படியான 3 சதவிகித லேல்ஸ் டாக்ஸைக் கூட்டினால் ரூ. 18 ஆகும். இப்பொழுது நாம் விதித்திருக்கும் 9 சதவிகிதம் வரியைப் சேர்த்தால் சுமார் ரூ. 20-க்கு மேலே போகும். அப்படி நாம் கணக்குப் பார்த்தால் 100-க்கு 25 என்ற அளவில் வரியாகக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது சாதாரணமாக பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கும். இதை அரசாங்கம் அத்தியாவசியமாக தேவைப் பொருள்,

[திரு. கே. போஜன்]

[1970 மார்ச் 18]

அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் பொருள் என்று கருதி, மின்சாரப் பொருள்கள் மீதுள்ள வரியைக் குறைப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது வியாபாரிகளுக்கு ரூ. 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டு டர்ன்ஓவர் இருந்தால், அவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் விதிக்க முன்வந்திருக்கிறோம் ஏற்கனவே வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தின் சம்பளம் இல்லாத பில் கலெக்டர்களாக இருந்து கொண்டு, வரியை வசூலித்துக்கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது மேலும் 1½ சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் விதித்தால், பொது ஜனங்களிடமிருந்து அதை அவர்கள் வசூலிக்க முடியாது. அது அவர்களுக்கு இன்கம்டாக்ஸ் போன்று, வருமானவரி போல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் வியாபாரிகள் அதை தங்கள் கையிலிருந்து கட்டமாட்டார்கள், ஏற்கனவே உள்ள சாமான்களின் விலையில் அந்த அளவுக்கு விலையைக் கட்டி, அதைப் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்க முற்படுவார்கள். அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்க மாட்டார்கள். இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பொதுமக்கள் தான். இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்த சர்சார்ஜ் வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. எம். பூபதி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியைப் பொறுத்த மட்டில் 1939-ம் ஆண்டில் வந்தபோது அரை சதவிகிதமாக இருந்தது; படிப்படியாக உயர்ந்து, பல கட்டங்களைத் தாண்டி சுமார் 20, 30, 40 மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்துவிட்டது. அரை சதவிகிதத்திலிருந்து இது எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இது குறிப்பாக யாரை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது என்பதையும் பரிசீலிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக பொதுமக்களைத் தான் இது அதிகம் பாதிக்கிறது. இன்றைக்கு வியாபாரிகள் இதை வசூல் செய்பவர்களாக இருந்து மக்களிடத்திலிருந்து அதிகமாக வசூல் பண்ணும் நிலை இருக்கிறது. நாம் உண்ணுகிற உணவுப் பொருட்களுக்கெல்லாம் விற்பனைவரி இருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, வெல்லம், தேங்காய் போன்ற பொருட்களுக்கு அரசு வரியை ரத்து செய்யவேண்டும். ஏனைய மாநிலங்களில் எல்லாம் வரி போட்டாலும்கூட, அவர்கள் போட்டு இருக்கிறார்களே என்று நாம் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் உபயோகிக்கும் பொருட்கள் பற்றிய விஷயத்தை அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில், நடுத்தர மக்கள் உபயோகிக்கிற 100 ரூபாய் விலைக்குட்பட்ட ரிஸ்ட் வாட்ச், ரேடியோ முதலியவைகளுக்கு அதிகமான விற்பனை வரி போடாமல் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலேயும் பரிதாபத்துக்குரியவைகள் கால்நடைகள் தான். அவைகளின் உணவான பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு, பொட்டு போன்றவைகளுக்கு செல்லாம் விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், இன்றையதினம் சாதாரண பெட்டிக் கடைக்காரர்கள், சிறு வியாபாரிகள் இவர்கள் வாழவேண்டுமென்றால், குறைந்த பட்சம் மாதத்திற்கு ரூபாய் 300 ஆவது சம்பாதிக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால்,

1970 மார்ச் 18]

[திரு. எம். பூபதி]

ஒரு நாளைக்கு 70 அல்லது 80 ரூபாய்க்கு விற்பனை நடக்க வேண்டும். அப்படிக்கணக்கிட்டால், அவர்கள் ஒரு வருஷத்தில் சுமார் 25 அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்தால் தான் வாழ முடியும். பல ஆண்டு களுக்கு முன்னால் தீர்மானிக்கப்பட்ட முறையை மாற்றி, கருணையோடு பரிசீலனை செய்து, 25 அல்லது 30 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருஷத்துக்கு வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எல்லோருக்குமே வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். 30 ஆயிரத்துக்கு மேல் வியாபாரம் இருக்கிறவர்களுக்கு மட்டும் வரி விதித்தால் போதும். அரசுக்கு வருவாய் வேண்டும். அதிலே எந்தவித தடையும் சொல்லவில்லை. அந்த வருவாயை யாரிடத்திலிருந்து அதிகமாக வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தான் அரசு பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதே சமயத்தில் சில குறிப்பிட்ட சாதனங்களுக்கு வெளி மாநிலத்தில் வரி குறைவாக இருக்கிறபோது நம் மாநிலத்தில் அதிகமாக வரி விதித்தால், அதை வாங்க வேண்டியவர்கள் அடுத்த மாநிலத்துக்குச் சென்று அந்தப் பொருட்களை வாங்கி வருகிறார்கள். அதன் விளைவாக நம் மாநிலத்தில் நடக்க வேண்டிய வியாபாரம் குறைந்து, நமக்கு வரவேண்டிய விற்பனை வரி வருவாய் குறைந்து விடுகிறது என்பதையும் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவு எடுப்பர் என்று நம்பிக்கையோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரியைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் பலர் பேசியதைக் கேட்டேன். விற்பனை வரி என்பது என்னுடைய கருத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர்ப்புக்குரியதுதான். இந்த விற்பனை வரியை ஒரு காலத்தில் கொண்டு வந்த பெரியவர் இராசாசி அவர்களே, அது இன்று வளர்ந்திருக்கிற அளவைப் பார்த்து அதற்கு ஆதரவு அளிப்பவராக இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல; விற்பனை வரியின் விளைவாக விற்பனார் ஒன்றும் பாதிக்கப்படுவதில்லை, வாங்கு வோர்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதற்கென்று ஒரு குழு அமைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியும்; சில இடங்களில் விற்பனை வரி எந்த சதவிகிதத்துக்கு வசூலிக்கப்பட வேண்டுமோ அதைவிடக் கூடுதலான சதவிகிதம் ஏழை மக்களிடமிருந்து பறிக்கப்படுகிறது. இந்த அநிதிக்ரூப பரிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கிருக்கிற நிலைமையில் நான் இந்த விற்பனை வரியை ஆட்சேபிக்கவில்லை; காரணம், வருவாயை அதிகமாகத் தரக்கூடிய வரி இனங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. அவைகள் மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசுக்கு மாற்றப்படும் வரையிலாவது இது இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறவன் நான். தமிழக அரசும் அதைத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும் என்பது என்விருப்பம். இது நியாயமான வரி என்றாலும்கூட, வசூலிக்கும் முறையிலுள்ள கெடுபிடிகள், வணிகர்கள் குற்றவாளிகளைப்போல் நடத்தப்படும் முறைகள்—வணிகர்களில் ஒரு கிரிமினல் பரம்பரையையே உண்டாக்கும் அளவுக்கு நடைமுறை இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஏழை மக்கள் பால் அக்கறை கொண்டுள்ள தற்போதுள்ள தமிழக அரசு மாநில சுயாட்சி கிடைக்கிற நேரத்தில், இந்த வரி கைவிடப்படவேண்டிய ஒன்றுதான் என்று தெளிவாகச் சொல்லவேண்டும்

[திரு. மா. பொ. சிவசூனம்]

[1970 மார்ச் 18]

என்று நான் நினைக்கிறேன். விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லோரும் ஒத்த கருத்துடையவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு பக்கம் புதிய வரி விதிப்பு—மத்திய அரசு போடும் வரி, மாநில அரசு விதிக்கும் வரி, மாநகராட்சி வீட்டு வரி—பழைய வரிகளை உயர்த்திக் கொண்டே போகிற நிலையில், விலைவாசி ஒருபோதும் குறையப் போவதில்லை. விலைவாசிகள் குறையாதபடி செய்யக்கூடிய மறைமுகமான முயற்சிகள் இவை ஆகும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரை ஆட்சேபிக்கத்தக்கதாகத் தான் இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அழும்வரி' என்று. அழுகும் பொருட்களுக்கு போடும் வரி மட்டுமல்லாமல், விற்பனை வரியே அழும் வரி; பொருட்கள் அழுகும் பொருட்கள். அவசரமாக நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய விஷயம், கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தின் பொருட்களுக்கு வரி போட்டதாகும். அதைச் சொல்லத்தான் நான் எழுந்து நிற்கிறேன், அந்த வாரியத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையில் காதி, கிராமக் கைத்தொழில் வாரியத்தின் பொருட்களுக்கு இதுவரை விற்பனை வரி இல்லாமல் இருந்தது. 1968-69-ல் 36,000 ரூபாய் காதி கிராமக் கைத்தொழில் போட்டுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இந்த வாரியமும் அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கம்; விற்பனை வரி இலாகாவும் அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கம். இப்படியிருக்க, இந்தச் சட்டைப் பையிலிருந்து அந்தச் சட்டைப் பையில் எடுத்துப் போட்டுக் கொள்ளும் வகையில் இந்த வரி முறை ஏன் வருகிறது என்று தெரியவில்லை. இப்படி ஒரு பையிலிருந்து இன்னொரு பைக்கு மாற்றிப் போட்டுக் கொள்வதால் அரசாங்கத்துக்கு வருமானம் அதிகரித்துவிட்டது என்று எண்ணினால், இரு இலாகாக்களும் இரண்டு தனி நாடுகள்—தனி அரசுகளாக இருக்கிற மனப்பான்மையைத்தான் காட்டுகிறதே தவிர, நிர்வாகத் திறமையைக் காட்டவில்லை. இன்னொன்றையும் பார்க்கிறோம். காதி கிராமோத்யோக்பவன் மத்திய அரசாங்கத் துறையாக உள்ளது; அதற்கு விற்பனை வரி விதிக்காமல், இந்த அரசின் துறையாக உள்ள காதி கிராமக் கைத்தொழில் போட்டுக்கு மட்டும் விற்பனை வரி விதிப்பது, இலாக்காக்களிடையே இணக்கமான உறவு இல்லை என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை நினைப்பூட்டி, இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தோல் தொழிலில் அரிசன மக்கள் அதிகமாகப் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். தோல் தொழிலுக்கு வரிவிலக்கு அளித்தால், அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிற அரிசன மக்கள் பயனடைவார்கள். கிராமோத்யோகப் பவனுக்குப் போனால் விற்பனை வரி இல்லாமல் தொழிலில் ஈடுபடலாம் என்று அங்கே போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராமக் கைத் தொழிலை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற இந்த அரசின் கருத்தை ஒட்டியும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்; அவைகளுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கோரி விடைபெறுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, just before the Assembly met, the Government was pleased to issue an Ordinance in February 1970 seeking to levy sales tax under sections 3, 4 and 5 of the Act at the purchase point. It was done evidently to check evasion of payment of tax at the sale point. The object may be correct. But what was our intelligence wing doing in tackling the evasion? By whom was this tax evaded? Did the evasion take place by the dealers in our State or did it take place in outside

1970 மார்ச் 18]

[Thiru K. Vinayaham]

States? That must be made clear to us. If the evasion took place in other States, what propriety is there in this Government introducing such a measure? I am afraid this may become an issue before a court of law.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் எல்லாம் போகிறதே.

THIRU K. VINAYAKAM : I must point out where the Government is going through rashly. This may not stand the test of law. That is my fear. I may be wrong and the Government may be right. But they have got to examine the issue.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது பேசிவிருக்கலாம். சட்டமான பிறகு இப்பொழுது பேசுகிறார்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM : I am only cautioning the Government. The amendment of the Sales Tax Act to raise the rates of Sales Tax on commodities listed as items 1 to 14 in the First Schedule is very arbitrary. So far, the Government might have thought that there was an inelastic demand for these commodities. Now they might have thought that there was an elastic demand. On certain categories they have raised the rate from 12 to 15 per cent, and on certain other categories from 7 to 9 per cent. I admit that no Government can be run with depleted coffers. But on whom exactly should we levy? That must be our concern. If, as a result of this levy, the demand becomes crippled or elastic, then the very source from which revenue is expected may be dried up. I envisage such a contingency. It all depends upon the law of supply and demand and the law of diminishing returns. The Government should take care about this.

The tax on tractors and bulldozers, component parts of tractors and bulldozers, and tyres and tubes ordinarily used for tractors and bulldozers has been raised from 7 to 9 per cent. These items fall under item 55 of the First Schedule. The Government say that they are very much interested in agriculture and they levy a tax on agriculturists. The Minister may turn round and say that the users of tractors and bulldozers are rich people and that they could afford to pay. Still, the Government are levying a tax on their activities.

I question the propriety of levying a surcharge of 7½ percent on an annual turnover exceeding Rs. 5 lakhs. The Minister may turn round and ask who exactly are the persons whose turnover exceeds Rs. 5 lakhs. With an investment of Rs. 10,000, a person with capacity and brain can show a turnover of Rs. 5 lakhs. There also the position is not clear as to whether the surcharge is on the entire turnover or on the excess over Rs. 5 lakhs. I am only cautioning the Government. A dealer with a turnover exceeding Rs. 5 lakhs will have to pay a tax of Rs. 15,000. It works out to

[Thiru K. Vinayakam]

[1970 மார்ச் 18]

a surcharge of Rs. 1,150. A dealer with this amount of turnover may not make any profit. He might have even incurred a loss and what is the effect of the surcharge on him? Not only has he incurred loss, he will have to pay from out of his capital or he will have to incur debt. (Interruption.) That must be made clear. If the Minister appreciates that point, my purpose is served.

So far there has been a lacuna in the Sales Tax Act and I have been pointing this out. Works contracts now escape tax. There are several judgments on this subject and I have won many cases before the appellate tribunals. Works contracts must be brought under the purview of the Act. For that, the Constitution has to be amended and steps will have to be taken for this purpose. The Government can set their legal officers to go into this question.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஓர்க்ஸ் கான்ட்ராக்டையும் இந்த சட்டத்தில் கொண்டு வந்து, வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே ஆர்டினன்ஸ் சட்டமாக ஆக்கப் பட்டுள்ளது.

THIRU K. VINAYAKAM: Coming to the list of exemption under section 17 of the Act, this is an obsolete provision. We thought that the articles required exemption in the then prevailing environment and conditions. I only give a hint to the Government to go into the list and see whether any articles exempted still required exemption and whether any articles deserved inclusion. The Government should consider this matter.

I have known merchants living in Tamil Nadu State engaged in the exploitation of minerals in the Andhra State. They are not liable to any tax there. They simply transport the materials. Here also they are not liable to any tax. In both the States they are not liable to Central Sales Tax. They export iron ore to countries like Japan and I have known merchants making a plenty of fortune. This also deserves the consideration of the Government. I am only showing ways and means for augmenting the revenues, instead of crippling the poor agriculturists or small dealers like those dealing in cement by raising the tax by two per cent. It is easy for anybody to tax. It does not require the brain of a Madhavan or Shanmugam. Any ordinary person can do it. If the Government ask the Government servants to do it they will run this business.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: You can also represent the position in a more capable way.

திரு. கே. வினாயகம்: அப்படியில்லை. நீங்கள்தானே கவர்ன்மெண்டில் இருக்கிறீர்கள். எண்ணங்களைத்தான் சொல்ல முடியும். அதற்காக நியே செய், நியே செய் என்றால் எப்படி (குறுக்கிடு) நான் எப்பொழுது அங்கே வருகிறேனோ அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்கிறேன். நண்பர்களே, . . . (சிரிப்பு).

[1970 மார்ச் 13]

[திரு. கே. வினாயகம்]

I am sorry I was switching on to the evening meeting.

Collection of arrears of sales tax is a thing on which we should concentrate. I have known many instances where large arrears have yet to be collected. The Department should concentrate upon this.

The Government, should tackle the problem of evasion of Sales Tax. This is a branch where intelligent work will have to be done. I have read reports that about three or four years back—before the D.M.K. came to power—there were constant raids here and there and the officers detected evasion of huge amounts of tax. There was character assassination of the officers. We need not be afraid of that. The officers are straightforward people and they can protect themselves. By preventing evasion, plenty of revenue can be earned. Why should those in charge be afraid of public opinion? The Government must concentrate their attention on this also.

Regarding the best of judgment clause, this is causing head ache. The officers must have a justifiable ground for the manner in which they have used their judgment. Mr. Madhavan will appreciate my statement; I am also a lawyer. There must be justifiable ground and natural justice must be there. Some officers say in a cavalier fashion 'You can take it to the higher authorities on appeal'. Assessing authorities must use their discretion according to the environment and situation and come to some conclusions. One should not say arbitrarily this is my judgment' and drive the assessee to the Sales Tax Appellate Tribunal. He should not be driven from pillar to post.

When I moved a cut motion on a former occasion, our present Finance Minister, who was then in charge of Sales Tax, was kind enough to accede to my request for the setting up of a Sales Tax Appellate Tribunal at Tiruchirappalli. He conceded my request. At Coimbatore and Madurai, there is a Tribunal. The Minister conceded my request for a Tribunal at Tiruchirappalli, and I think he moved the file also. But I do not know where exactly it got into the rut. The Hon. Mr. Shanmugam, who is now in charge of the subject, is a man of vision and can think far ahead.

Sir, after all assurances should not go so shabbily. One Hon. Minister assures me that a tribunal would be appointed and another Hon. Minister says that he does not know about it. I request that the assurance of the Hon. Minister should be implemented.

Then, Sir, regarding amenities for the assesseees, I request the Hon. Minister to go to the Income-tax Office and see things for himself. There we have got a separate parlour, waiting room, fan, water cooler, etc., Legal practitioners are treated so well but

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1970 மார்ச் 18]

what is the arrangement you have made in your Office? They are housed in rented and rickety buildings. An assessing authority like the Deputy Commissioner for Sales Tax has got a chair which has only three legs. Ordinarily a chair has four legs. நாற்காலி அல்ல முக்காலி. So, you do not give facilities to them. The assesseees are also citizens of the State. They are also paying taxes and you are derving about Rs. 80 crores under this head and what is the treatment you are giving them? They go on waiting like chaprassis in the verandahs.

“ஐயா உள்ளே இருக்கிறாரா?

டிபன் சாப்பிடுகிறார்; உள்ளே போகக்கூடாது”

An assessee who is paying about Rs. 2 lakhs per year is made to wait. Is this the way you should treat him? You must give him better treatment. You must provide him library and waiting room, facilities, parlour, etc. You must also provide canteen facilities for assesseees and legal practitioners. In fact I appeared before one of the Tribunals. For hours together I had to wait before my case was taken up. I was cursing myself why I was wasting my time in the rickety office. These are the things to which the Government will have to bestow attention. (At this stage Mr. Speaker sounded the gong). If the Hon. Speaker permits me, I will be glad to pass on the paper with me to the Hon. Minister concerned as it contains some more points which will be of use to him. With these words, I wind up my speech.

* மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, பொது சிறப்பின் வரியைப்பற்றி கடைசியாகப் பேசிப் எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் வரி செலுத்த வருகிறவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும், கட்டடங்கள் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவைகளை அரசாங்கம் உணர்ந்து இதற்கான பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்ற முறையில் நேற்று நடைபெற்ற ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டு எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக செயல்படுத்தப்படும்.

செல்ஸ்டாக்ஸ் டிரிப்யூனலைத் திருச்சியில் வைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களை எதிர்க்கட்சிக் கொறடா அவர்கள் சென்ற முறையே கேட்டதாகவும், அவர் பெருந்தன்மையோடு ஒத்துக் கொண்டார் என்றும், இப்போது இருக்கும் அமைச்சர் என்ன செய்தாரோ தெரியவில்லை என்றும் சொன்னார். மதுரையில் இருக்கும் டிரிப்யூனல் திருச்சிக்கு வந்து வழக்குகளை நடத்த வேண்டுமென்று தாற்காலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட அளவு வழக்குகளின் எண்ணிக்கை இருக்குமானால் அப்படிப்பட்ட ஒரு டிரிப்யூனலைத் திருச்சியிலேயே ஏற்படுத்துவது பற்றி யோசிக்கலாம்.

கனிப் பொருள் மீது வரி போடலாம். சர்சார்ஜ் போட அரசியல் சட்டத்தில் இடம் கிடையாது என்று வழக்கறிஞர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சர்சார்ஜ் போட அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது.

1970 மார்ச் 18]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கேரளாவில் இத்தகைய சர்சார்ஜ் போடப்பட்டு, உயர்நீதி மன்றங்களில் கேள்வி எழுப்பப்பட்டு அந்த வரி போடுவது நியாயந்தான், அரசியல் சட்டத் திற்குப் புறம்பாக இல்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பின்பற்றித்தான் அரசாங்கம் தற்போது இந்த வரியைப் போட்டிருக்கிறது.

ஆந்திராவில் இருந்து சென்னைக்கு ரயிலில் வந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களுக்கு வரி போடலாம் என்று திரு. விநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நாம் வரி போட முடியாது, அதற்கு அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் முதல் முதல் பங்கேற்றுக் கொண்ட திரு. சித்தன் அவர்கள் வருமான அதிகரிப்புக்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டார்கள். வருமானம் அதிகரித்ததற்குக் காரணம் வரியை உயர்த்தியது மட்டுமல்ல; வரியை வசூலிப்பதிலே அரசாங்க ஊழியர்கள் தீவிரமாக அக்கறை எடுத்து வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டிய காலத்தில் வரியை வசூலித்ததுதான் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வரிச் சிக்கல்கள் வியாபாரிகளுக்குப் புரியவில்லை; அதைப் புரிந்து கொள்ள வழியில்லை என்று சொன்னார்கள். நேற்று விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதிலேகூட இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பற்றிக் கவனித்து வெகு சீக்கிரத்தில் விற்பனை வரிப் பற்றி விளக்கும் கெஜட்டை இந்த ஆண்டு வெளியிடுவது என்றும் எப்போது மாறுதல் ஏற்படுகிறதோ அதையும் கெஜட்டில் வெளியிடுவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு முறையையும் அரசாங்கம் கையாளலாம் என்று கருதுகிறது. எந்தெந்த வியாபாரச் சங்கங்கள் அரசாங்கத்திடம் பதிவு செய்து கொண்டு பதிவுக் கட்டணமாக அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கின்ற தொகையை ஆண்டுதோறும் கட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அரசாங்கம் இந்த கெஜட்டுகளை இலவசமாக அனுப்புவது என்றும் வியாபாரச் சங்கத்தின் மூலம் வியாபாரிகள் அதைப் பெற்று எந்த முறையில் வரிகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

வேல்லம், தேங்காய், பின்னாக்கு போன்றவற்றுக்கான வரிகளையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு வரியாகத் தள்ளிக் கொண்டே போக வேண்டுமென்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லிவிட்டு கோரிக்கைகள் வரும்போது இந்த இனத்திலே அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக வாதாடுவதைப் பார்க்கும்போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம்; ஆரம்பித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். அதிலே இருக்கின்ற சங்கடங்களைப் பற்றித் தொழில் மானியத்தின்போது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விளக்குவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இனிமேல் தொழில் ஆரம்பித்து, அதற்குப் பிறகு வருமானம் வந்து எப்போது ஈடுகட்டுவது என்று புரியவில்லை. ஆகவே, வரிகளைத் தள்ளுவது பரிகாரமாக இருக்க முடியாது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1970 மார்ச் 18]

திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள், அரசாங்கமே பணம் கொடுத்து வியாபாரம் செய்கின்ற பர்மா அகதிகளுக்கு வரி போடலாமா, அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கத் திடம் கடன் வாங்கி வியாபாரம் செய்கின்ற பர்மா அகதிகளுக்குச் சலுகை காட்டலாமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆசாய்ந்து முடிவு எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டு செக்குக்கு வரிவிலக்கு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இவ்வளவு நான் கடலைப் பருப்பு வாங்கி ஆட்டலாம் என்று புதிய உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நாட்டுச் செக்குக்கு வரி இல்லை யென்று சொன்னதும் பலபேர் நாட்டுச் செக்கு என்ற பெயரால் ரோட்டரியிலோ அல்லது எக்ஸ்பெல்லர் களிலோ எண்ணெயை ஆட்டி நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் என்ற பெயரால் வரியை ஏமாத்தி வந்தார்கள். அதனால் யார் யார் நாட்டுச் செக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் விற்பனை வரி அலுவலகத்திற்குச் சென்று அத்தாட்சி காட்டி பதிவு பெற்று இலவசமாக சான்றிதழ் பெற வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதைக் கொண்டு போய் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் காட்டி கடலையாக வாங்கினால் நான்கு மூட்டை என்றும், பருப்பாக வாங்கினால் ஒரு மூட்டை என்றும் நாள் ஒன்றுக்கு வாங்கலாம் என்றும், ஒரு வரத்திற்குச் சேர்த்து வேண்டுமானாலும் வாங்கி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் தேவை இருக்காது என்று யோசித்து நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ஒரு ஆளுக்கு ஐந்து நாட்டுச் செக்கு வரை வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தோல் வியாபாரத்திற்கு விதித்துள்ள வரி நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குப் பூரம்பாக இருக்கிறது என்று திரு. அப்துல் கபூர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு எதிராக இந்த அரசு எந்த நாளும் வரி வசூலிக்கப் போகாது. உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பு என்னவென்றால் பச்சைத் தோலாக இருந்தால் கொள்முதல் விலையில் வரி போடலாம் என்றும், பதனிட்ட தோலாக இருந்தால் விற்பனையின்மீது வரி போடலாம் என்றும், இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒரு மட்டத்தில் வரி விதிக்கலாம் என்றுந்தான் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. போஜன் அவர்கள் குடிசைக்கெல்லாம் சிமெண்ட் பூசுகிறார்கள். அதற்கு வரி போடுவதா என்று கேட்டார்கள். குடிசைக்கு சிமெண்ட் பூசுவதில்லை. சிமெண்ட்டுக்கு வரி உயர்வும் 6 சதவிகிதமாக இருந்ததை 8 சதவிகிதமாகத்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பூபதி அவர்கள் வெல்லம், தேங்காய், கடிகாரம் மற்றும் எல்லாப் பொருள்களுக்குமே வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்றும், 15,000 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று இருப்பதை 30,000 ரூபாய் வரை வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கு வரி இல்லை என்று அந்த இலக்கை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். அது சாத்தியமாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1970 மார்ச் 18]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அடுத்து, தமிழகக் கழகத் தலைவர் சிலப்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் வளமான வரிகள் எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய்விடுகிறது. மாநில சுயாட்சி வந்தபிறகாவது வளமான வரிகள் மாநிலத்திற்குக் கிடைத்த பிறகாவது விற்பனை வரிகளைக் கைவிட முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அந்நிலையில் நாம் விற்பனை வரியை முழுமையாக கைவிட முடியாது என்றால், இந்த அரசு சலுகைகள் காட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் காதி-விராமக் கைத்தொழில்கள் மீதுள்ள விற்பனை வரியை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதை, அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குப் பரிசாரம் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில முக்கியமான அறிவிப்பினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேங்காய்மீது உள்ள வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று எல்லாத்தரப்பு உறுப்பினர்களும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். வியாபாரிகளும் இதைக் கேட்டுக்கொண்டனர். பொதுமக்களிடத்திலிருந்தும் இதற்கான கோரிக்கைகள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு இந்த வரியை எடுத்துவிடுவதனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் 27 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. இந்த நஷ்டத்தை அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறது. எல்லாத்தரப்பினரின் கோரிக்கைகளையும் ஏற்று, அரசாங்கம் இந்தத், தேதியிலிருந்து தேங்காய் மீதுள்ள வரி முழுவதையும் ரத்து செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயக் கருவிகளான டிராக்டர் போன்ற கருவிகளின் மீதுள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று திரு. எம். எஸ். மணி அவர்கள் கேட்டார்கள். டிராக்டர் புல்டோசர் அல்லாத மற்ற விவசாயக் கருவிகள் மீதான விற்பனை வரியையும் ரத்து செய்ய அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. மேலும் சில வரிகளைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். நானும் சிலவற்றைக் குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கலந்து பேசினேன். உங்களுடைய விவரங்களை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர்களிடத்தில் கொடுங்கள், அறிவியுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்து நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல இருக்கிறார். பொதுமக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குச் செவிசாய்க்கும் வகையில் சில வரிச் சலுகைகளை அளியுங்கள் என்று உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்போது நாங்கள் வரிச்சலுகைகள் அளித்திருக்கிறோம். ஆகவே, கனம் உறுப்பினர்கள் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் அப்பலேட் டிரிப்பினாலிலே டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளைப் போட்டு அப்பீல்களைக் கேட்க வேண்டும். டெபுடி கமிஷனராக இருப்பவர்கள் லா கிராஜுவேட் அல்ல. நான்-கிராஜுவேட்ஸைப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. வினாயகம்]

[1970 மார்ச் 18]

They are not even graduates. They may have experience in the department but there are a lot of qualified Deputy Commissioners and why don't you give them an opportunity to fill up such posts? It is only after exhausting their list, you can go in for others.

இது அரசாங்கத்துதிருத்த தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, பட்டதாரி அல்லாதவர்கள் இதுமாதிரி வேலைக்கு அமர்த்தியிருப்பதாக கனம் உறுப்பினர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அமர்த்தப் பட்டதாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் இல்லை. அப்படி அமர்த்தியிருந்தால் அதுபற்றி விசாரிக்கிறேன். சட்டம் படித்தவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்பதை கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர, அரசாங்கத்தில் சீனியாரிடி பிரகாரம் அமர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. சீனியாரிடையை மீதுவதில் சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் செலுத்துகின்ற விற்பனை வரிக்கு சர்சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது. இப்படி வரிக்கு மேல் வரி வசூல் செய்வதற்கு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா? வர்த்தக வரி கெஜட் 1968-க்குப் பிறகு வரவேயில்லை. வியாபாரிகள் எல்லோரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் விற்பனை வரிச் சட்டத்தை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வெளிக் கொணர் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று நடைபெற்ற ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி யெல்லாம் விவாதிக்கப்பட்டது. வியாபாரிகள் அவ்வப்பொழுது எழுகிற சந்தேகங்களைக் கேட்டால், அதற்கு விளக்கம் தர அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த வியாபாரி சந்தேகம் கேட்டாலும், அதை கெஜட் மூலமாக விளக்குவோம்.

4. அமைச்சரின் விளக்க உரை.

நிதிநிலை அறிக்கை உரையில் தான் அறிவித்திருந்த கூடுதல் வரவினங்கள் பற்றிய செயற்குறிப்புகள் குறித்து சில சலுகைகள் வழங்குதல் பற்றி நிதி அமைச்சர் அளித்த விளக்க உரை.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Mr. Speaker, Sir, I rise to make a statement on certain concessions in respect of the proposals for additional mobilisation of resources which I had announced on 26th February 1970, in my Budget speech.

1. The Government have fully considered the representations made in regard to the surcharge on sales tax proposed in the Budget speech. With the permission of the Hon. Chief Minister, I have pleasure in announcing a reduction of the proposed rate in respect of the additional levy on assesses with a turnover exceeding Rs. 5 lakhs, from 7-1/2 per cent to 5 per cent. The Government have also decided that the levy will be brought into force from the assessment year 1970-71 onwards. I hope that all sections of the

1970 மார்ச் 18]

[Thiru K. A. Mathialagan]

House and the people will welcome these concessions and recognise our willingness to help the business community in spite of the serious financial difficulties faced by the Government.

2. Another concession which I have the privilege to announce relates to the proposed increase in sales tax rates from 12 to 15 per cent in respect of automobile tyres, batteries and automobile spare parts. Keeping in view the prevalent rates in the neighbouring States, the Government have decided to restrict the increase in respect of these items to 13 per cent only.

3. The Government have also decided to give relief to the agricultural community by exempting all agricultural implements (excluding tractors, bulldozers and tillers) from sales tax. This will come into force from 1st April 1970.

3. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

திரு. ஏ. அ. சப்பராஜா, திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகியோருடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. ரா. கனகசபை, டாக்டர் ஹாண்டே, திரு. சி. கோவிந்தராசன் ஆகியோர் இருப்பிடங்களில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “நிதிக்கோரிக்கை எண். 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,81,97,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) நிதிக்கோரிக்கை எண். 8-ஏ—பால்வழங்கு திட்டங்கள்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

நிதிக்கோரிக்கை எண் 8-ஏ—பால்வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,87,19,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the need to ensure the proper supply of proper quality of cows, buffaloes and toned milk distributed by the Government Milk Depots, Madhavaram, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,87,19,600 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes—be reduced by Rs. 100.’

[போரவைத் தலைவர்]

[1970 மார்ச் 18]

நிதி கோரிக்கை போரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 18-க்கு திரு. இல. பலராமன், திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா, திரு. எ. அ. சுப்பராஜா ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் போரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

திரு. ரா. கனகாசபை அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் போரவை அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு போரவைத் தலைவர் : போரவை முன்னுள்ள கேள்வி : "நிதி கோரிக்கை எண் 18—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,82,67,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண்—46-க்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்த அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு போரவைத் தலைவர் : போரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 46—அரசு வாணிகத்திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 57,01,06,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு போரவைத் தலைவர் : போரவையின் அலுவல்கள் இன்று இந்த அளவில் முடிவற்று 20-ம் தேதி காலை 9 மணி அளவில் போரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் போரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. போரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 164. Notification issued with G.O. Ms. No. 1326, Agriculture, dated the 25th April 1969 in regard to notification of certain areas in North Arcot district under the Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 [Laid on the Table of the House under Section 44 (3) of the Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959).]

1970 மார்ச் 18]

B. Reports, Notifications and Other papers.

* 72. A review on the working of the Stationery and Printing Department during the year 1969-70 (Tamil).

£ 73. A review on Demand No. 5—Registration Department (Tamil).

‡ 74. Policy note under Demand No. 45—Capital Outlay on a Schemes of Government Trading (English and Tamil).

இணைப்பு—1.

[17-ம் பக்கத்தில் 4.47-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

Particulars of the amounts entrusted to the decoy witnesses who were engaged by the present Assistant Commissioner of Police, Vigilance, Madras in house brothel cases booked by him from the date of his assuming charge of the post till 1st December 1969 with case numbers.—

Serial number.	Number of decoys.	Amount entrusted with the decoys.	Station crime number.	Name of the court and C.C. No. given by the court.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.		
1	1	200	98/1968	VI Presidency Magistrate, Saidapet, in C.C. No. 9786/1968
2	1	50	108/1968	Do. 10179/1968
3	1	300	155/1968	Do. 14191/1968
4	1	50	186/1968	Do. 13411/1968
5	1	50	187/1968	Do. 14323/1968
6	1	60	188/1968	Do. 14590/1968
7	1	50	197/1968	Do. 15458/1968
8	1	50	198/1968	Do. 14905/1968
9	1	200	207/1968	Do. 15457/1968
10	1	50	218/1968	Do. 15703/1968
11	1	50	221/1968	Do. 15734/1968
12	1	200	222/1968	Do. 14904/1968

* Laid on the table of the House on 17th March 1970.

£ Despatched to Members on 16th March 1970.

‡ Despatched to Members on 17th March 1970.

[1970 மார்ச் 18]

<i>Serial number.</i>	<i>Number of decoys.</i>	<i>Amount entrusted with the decoys.</i>	<i>Station crime number.</i>	<i>Name of the court and G.O. No. given by the court.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.		
13	2	250	237/1968	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 5550/1969
14	1	100	243/1968	V Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 4438/1969
15	1	100	247/1968	Do. 4439/1969
16	1	100	260/1968	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 4763/1969
17	1	100	19220/1969	V Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 11452/1969
18	1	100	31 to 33/1969	Do. 11351/1969
19	1	100	252/1968	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 4440/1969
20	1	100	49 to 51/1969	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 10864/1969
21	1	40	62 and 63/1969	V Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 13966/1969
22	1	40	67 and 68/1969	Do. 19688/1969
23	1	100	78 to 80/1969	Do. 17689/1969
24	1	100	81 to 84/1969	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C.C. No. 18678/1969

1970 மார்ச் 18]

<i>Serial number.</i>	<i>Number of decoys.</i>	<i>Amount entrusted with the decoys.</i>	<i>Station crime number.</i>	<i>Name of the court and C.C. No. given by the court.</i>
(1)	(2)	(3) Rs.	(4)	(5)
25	1	200	85 and 86/ 1969.	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 24670/1969
26	1	50	102/1969	IX Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 37116/1969
27	1	100	138 to 141/1969.	Do. 37117/1969
28	1	100	158 and 159/1969.	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 41935/1969
29	1	100	160 to 162/1969.	V Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 39110/1969
30	1	50	192 and 193/1969.	VII Presidency Magistrate, Egmore, in C. C. No. 41936/1969
31	1	200	194 to 197/1969.	Action dropped.
32	1	60	229 and 230/1969.	Under investiga- tion.
33	1	60	234 and 235/1969.	Pe.

[1970 மார்ச் 18]

சென்னை, காவல்துறை-ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு பிரிவு உதவி ஆணையாளர் தமது தற்போதைய பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட நாள் முதல் 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாள் வரை விபசாரத்தடைச் சட்டத்தின் கீழ் அவர் பதிவு செய்த வீட்டு விபசார வழக்குகளில் பொறியில் சிக்க வை பதற்காக அவரால் அமர்த்தப்பட்ட சாட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட தொகை: குறித்த விவரங்கள்—

தொடர் எண்.	பொறியில் சிக்கவைப் பதற்கான சாட்சிகள் எண்ணிக்கை.	பொறியில் சிக்கவைப் பதற்கான சாட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட தொகை.	நிவேதக் காவல் துறத்தான் எண்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		ரூபாய்.		
1	1	200	98/1968	VI மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், ஸைதாப் பேட்டை, சி. சி. எண் 9786/1968
2	1	50	108/1968	ஷே 10179/1968
3	1	300	155/1968	ஷே 14191/1968
4	1	50	186/1968	ஷே 13411/1968
5	1	50	187/1968	ஷே 14323/1968
6	1	60	188/1968	ஷே 14590/1968
7	1	50	197/1968	ஷே 15458/1968
8	1	50	198/1968	ஷே 14905/1968
9	1	200	207/1968	ஷே 15457/1968
10	1	50	218/1968	ஷே 15703/1968
11	1	50	221/1968	ஷே 15704/1968
12	1	200	222/1968	ஷே 14904/1968
13	2	250	237/1968	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 5550/1969
14	1	100	243/1968	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 4438/1969
15	1	100	247/1968	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 4439/1969
16	1	100	260/1968	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 4763/1969

நீதிமன்றத்தின் பெயர்,
நீதிமன்றத்தால் கொடுக்கப்
பட்ட வழக்கு எண்.

1970 மார்ச் 18]

தொடர் எண்.	பொறியில் சிக்கலைப் பதற்கான சாட்சிகள் எண்ணிக்கை.	பொறியில் சிக்கலைப் பதற்கான சாட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட தொகை.	காவல் நிலையக் குற்றத்தாள் எண்.	நீதிமன்றத்தின் பெயர் நீதிமன்றத்தால் கொடுக்கப்பட்ட வழக்கு எண்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
நுபாய்.				
17	1	100	19220/1969	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 11452/1969
18	1	100	31 முதல் 33 வரை/1969.	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 11451/1969
19	1	100	252/1968	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 4440/1969
20	1	100	49 முதல் 51 வரை/1969.	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 10864/1969
21	1	40	62 அண்டு 63/1969.	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 13966/1969
22	1	40	67 அண்டு 68/1969.	ஷெ 19688/1969
23	1	100	78 முதல் 80 வரை/1969.	ஷெ 17689/1969
24	1	100	81 முதல் 84 வரை/1969.	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 18678/1969
25	1	200	85 அண்டு 86/1969.	ஷெ 24670/1969
26	1	50	102/1969	IX மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 37116/1969
27	1	100	138 முதல் 141 வரை/1969.	ஷெ 37117/1969

[1970 மார்ச் 18]

நீதிமன்றத்தின் பெயர்,
நீதிமன்றத்தால் கொடுக்கப்
பட்ட வழக்கு எண்.

தொடர் எண்.	பொறியில் சிக்கலைப் பதற்கான சாட்சிகள் எண்ணிக்கை.	பொறியில் சிக்கலைப் பதற்கான சாட்சி களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட தொகை.	காவல் நிலையக் குற்றத்தாள எண்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	ரூபாய்.			
28	1	100	158 அண்டு 159/1969.	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 41935/1969
29	1	100	160 முதல் 162 வரை/ 1969.	V மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 39110/1969
30	1	50	192 அண்டு 193/1969.	VII மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட், எழும்பூர், சி. சி. எண் 41936/1969
31	1	200	194 முதல் 197 வரை/ 1969.	நடவடிக்கை கை விடப்பட்டது.
32	1	60	229 அண்டு 230/1969.	புலன் விசாரணை மில் உள்ளது.
33	1	60	234 அண்டு 235/1969.	ஒடி
34				

இணைப்பு 2.

[257-ம் பக்கத்தில் 448-ஆம் எண்ணுள்ள வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

Statement referred to in the answer to Legislative Assembly Question (Starred) No. 2376.

The Seventeenth meeting of the State Labour Advisory Board was held on 10th and 24th June 1969 under the Chairmanship of the Minister for Labour.

The important recommendations of the Board are as follows :—

REPORT ON THE SPECIAL COMMITTEE ON COST OF LIVING INDEX AND THE REPORT OF THE FINDINGS OF THE EXPERT DR. V. SHANMUGHA-SUNDARAM OF UNIVERSITY OF MADRAS.

It was considered that a separate meeting could be held to consider this subject in detail.

1970 மார்ச் 18]

REPORT ON LITERARY AMONG INDUSTRIAL WORKERS.

The members were informed that the Director, Central Board for Workers' Education, Nagpur, who was requested to examine the feasibility of introducing the scheme among the workers employed in plantations and textile industries, has stated that it is not possible for the Board to introduce the scheme. It was agreed that the Central Board for Workers' Education should be again approached.

PROPOSALS FOR AMENDING THE MODEL STANDING ORDERS SO AS TO PROVIDE FOR SUBSISTENCE ALLOWANCE TO WORKMEN DURING THE PERIOD OF SUSPENSION.

The members were informed that the draft amendment to the Model Standing Orders will be published in the *Fort St. George Gazette* as ordered by the Government in G.O. Ms. No. 236, Department of Labour, dated 7th June 1969, and final decision will be taken after considering objections or suggestions, if any received. The copy of the Government Order was circulated among the members.

POSITION OF LEARNERS IN TEXTILE MILLS.

A view was expressed that all the workers, who had put in 240 days of work in a year should be made permanent. With reference to the specific case of a dispute in Madurai, brought to the notice of the Board by one of the members, the Commissioner of Labour agreed to instruct the Deputy Commissioner of Labour, Madurai, to look into the matter and settle amicably.

AMENDMENT TO REGULATION 98 FRAMED UNDER THE EMPLOYEES' STATE INSURANCE ACT, 1948.

This issue would be taken up at the next meeting of the Regional Board (Employees' State Insurance Corporation).

SOME MEANS MUST BE EVOLVED TO PREVENT THE MISUSE OF THE EMPLOYEES' STATE INSURANCE FACILITIES BY WORKERS DURING STRIKES/ LOCK-OUTS.

The reply from the Employees' State Insurance Corporation was awaited.

AMENDMENT OF THE MADRAS INDUSTRIAL ESTABLISHMENTS (NATIONAL AND FESTIVAL HOLIDAYS) ACT TO PROVIDE MAY DAY AS AN ADDITIONAL HOLIDAY ETC.

Employers' representatives stressed the necessity to consider seriously the loss of one day's production if May Day is to be declared as an additional holiday. Employees' representatives

[1970 மார்ச் 18]

wanted that May Day should be a paid holiday and also that the existing holidays in the establishments should not be affected thereby. The Chairman informed the members that the Government's intention is to have May Day as a paid holiday and that Government will take a decision in the matter.

REOPENING OF THE CLOSED TEXTILE MILLS.

The Managing Director, Tamil Nadu Textile Corporation, Limited, explained to the members the steps being taken by the Corporation to take over the closed mills under the Industries (Development and Regulation) Act of 1952.

STRENGTHENING OF CONCILIATION MACHINERY.

Members were informed that the Commissioner of Labour had sent proposals for additional posts of conciliation officers and the proposals are under the consideration of the Government.

NON-IMPLEMENTATION OF RECOMMENDATIONS OF THE WAGE BOARDS.

The members were informed of the progress made in the implementation of the recommendations of the Wage Boards in various industries.

Regarding the final recommendations of the Wage Board for Engineering Industries, it was explained that the Commissioner of Labour would be convening a meeting of the employers' and workers' representatives to see how the Wage Board recommendations could be implemented.

Regarding the implementation of the recommendations of the Second Wage Board for Cotton Textile Industry, it was decided to await the reaction of the Southern India Mill Owners' Association.

PRACTISING LAWYERS APPEARING FOR MANAGMENTS IN INDUSTRIAL DISPUTES IN THE GUISE OF BINAMI ORGANISATION OF EMPLOYERS TO BE PROHIBITED.

ORGANISATION OF EMPLOYEES SHOULD BE REGISTERED UNDER THE TRADE UNION ACT.

A draft Labour Code was being considered by the National Commission on Labour and recommendations of the National Commission on Labour may be awaited.

CONSTITUTION AND FUNCTIONING OF THE MINIMUM WAGES ADVISORY COMMITTEES.

It was agreed that action would be taken to expedite the work of the Minimum Wages Advisory Committees.

1970 மார்ச் 18]

PAYMENT OF WAGES WITHIN THE FIFTH DAY OF THE SUCCEEDING MONTH.

The Chairman requested the employers representatives to consider the question and try to advance the date of payment of wages wherever possible.

EMPLOYEES' STATE INSURANCE DISPENSARIES AND LOCAL OFFICE SHOULD BE OPENED IN THE SUBURBS.

Members were informed that the possibility of increasing the Employees' State Insurance Dispensaries was being examined and the question of extension of the scheme to Minjur area would be considered, after the result of the present survey was known.

EXEMPTION OF TRADE UNIONS FROM PAYMENT OF COURT FEES FOR PROCEEDINGS IN LABOUR COURTS, INDUSTRIAL TRIBUNALS, ETC., ON THE ANALOGY OF CO-OPERATIVE SOCIETIES.

REMISSION OF STAMP DUTY ON SETTLEMENT UNDER THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT.

Members were informed that the Law Department would be consulted in the matter.

GRANT OF LARGER RATION FOR MANUAL LABOUR.

It was informed that it was not possible to supply more rice but wheat could be supplied.

REQUIRING THAT ADEQUATE QUANTITY OF SUGAR AT CONTROLLED (RATIONED) PRICES SHOULD BE SOLD TO INDUSTRIAL CANTEENS.

It was explained that supplies of sugar were adequate and that there was not much difference between the controlled price of sugar and the open market price.

FINALISATION OF THE RULES UNDER THE BEEDI INDUSTRIAL PREMISES ACT.

The rules under the Central Act (i.e.), Beedi and Cigar Workers (Conditions of Employment) Act, 1966, had been finalised. But their enforcement had been stayed by the High Court till the disposal of the writ petitions filed by certain employers.

NON-IMPLEMENTATION OF THE MOTOR TRANSPORT WORKERS ACT, 1961.

It was decided that a conference would be convened, if necessary to consider the difficulties and delays in the enforcement of the Act.

[1970 மார்ச் 18]

PROVISION TO BE MADE UNDER THE INDUSTRIAL DISPUTES ACT FOR RECOGNITION OF UNIONS.

It was decided to await the decision of the National Commission on Labour on the Draft Labour Code.

MEASURES TO BE ADOPTED BY THE STATE GOVERNMENT AND EMPLOYERS FOR ACCELERATING THE IMPLEMENTATION OF INDUSTRIAL HOUSING SCHEME.

GOVERNMENT OF INDIA TO BE ASKED TO RENEW THE SUBSIDY GRANTED TO THE INDUSTRIAL HOUSING SCHEME.

GOVERNMENT OF INDIA ALSO TO BE ASKED TO INCREASE THE CEILING ON LOAN ON PAR WITH THE CITIES IN BOMBAY AND CALCUTTA.

UNDERTAKING LEGISLATIONS MAKING IT OBLIGATORY ON THE PART OF THE EMPLOYERS TO HAVE A PHASED PROGRAMME OF CONSTRUCTION OF HOUSES ON THE BASIS OF CERTAIN PERCENTAGE OF THEIR STRENGTH EVERY YEAR.

It was agreed that the question of moving the Central Government to release more funds for industrial housing would be examined.

APPOINTMENT OF TRIPARTITE COMMISSION TO ENQUIRE INTO THE SEVERAL STRIKES AND LOCK-OUTS IN THE MADRAS STATE SINCE JANUARY 1967.

The subject was dropped.

FAIR STANDARD LEGISLATION SHOULD BE ADOPTED IN RESPECT OF WORKERS NOT COVERED BY LABOUR LEGISLATION SUCH AS THE FACTORIES ACT, THE MADRAS SHOPS AND ESTABLISHMENTS ACT, ETC.

It was felt that a retirement benefit should be made available to employees in smaller establishments, and that the extension of the Employees' Provident Fund Scheme to such establishments should be examined.

AMENDING THE MADRAS FACTORIES RULES REQUIRING NOTIFICATION BY AN EMPLOYER OF THE FACTORY AS TO WHO ARE ESSENTIAL SERVICE PERSONNEL AND AUTHORISING THE CHIEF INSPECTOR OF FACTORIES TO APPROVE OF SUCH NOTIFICATION AFTER CONSULTING THE TRADE UNIONS AND REQUIRING THAT PERSONNEL AS

1970 மார்ச் 18]

NOTIFIED AS BELONGING TO "ESSENTIAL SERVICES" SHOULD BE PAID 10 PER CENT OF ORDINARY WAGES AS DISABILITY ALLOWANCE.

The members who sponsored the subject desired that the Chief Inspector of Factories should be authorised to determine as to who are "essential service" personnel, and that the latter should be paid disability allowance. It was pointed out that there is already such a classification, though without a special allowance and so it is not a general problem.

GOVERNMENT SHOULD APPEAL AGAINST THE ORDERS OF THE HIGH COURT OF MADRAS IN C.M.F. NO. 1261/69 IN W.P. 330/68 (VALLIAMMAL Versus GOVERNMENT OF MADRAS) STAYING THE OPERATION OF G.O. MS. No. 2909, LABOUR, INDUSTRIES AND HOUSING, DATED 9TH SEPTEMBER 1967.

Members wanted that action should be expedited to vacate the stay. Action is being pursued to see that the writ petition is disposed of expeditiously.

REVIEW OF THE MINIMUM RATES OF WAGES FIXED FOR THE EMPLOYMENT IN STONE BREAKING OR STONE CRUSHING CARRIED ON IN QUARRIES.

It was explained that the revision of the minimum rates of wages fixed for the employment in stone breaking, etc., is due only from 1st January 1970 and that an Advisory Committee will be constituted meanwhile and necessary action taken.

The Present position on the Amendment of section 78 of the Factories Act to include Sick leave and Festival Holidays in the 240 days minimum.

REQUIRED FOR THE ELIGIBILITY OF LEAVE.

The matter will be placed before the Indian Labour Conference.

ACCEPTING THE PRINCIPLES THAT THE TAMIL NADU GOVERNMENT SHOULD BE A MODEL EMPLOYER.

The views expressed by the member were noted, without conceding the suggestion that the Government was not a model employer.

AMENDMENT OF THE PAYMENT OF WAGES ACT.

It was felt that unions may directly collect the subscriptions.

[1970 மார்ச் 18]

GRANT OF WEEKLY HOLIDAY AFTER EVERY SIX DAYS WORKING.

It was explained that if there are specific instances of hardship they may be brought to the notice of the Government for necessary action.

NON-IMPLEMENTATION OF THE AWARDS OF LABOUR COURTS. INDUSTRIAL TRIBUNAL, PAYMENT OF WAGES AND WORKMEN'S COMPENSATION AUTHORITIES.

Members were informed that the Revenue Officials will be asked to expedite revenue recovery proceedings and that the question of any other special provisions being made for ensuring speedy recovery would be examined.

PROSECUTION OF DEFAULTING EMPLOYERS UNDER EMPLOYEES' PROVIDENT FUND ACT.

PROSECUTION OF DEFAULTING EMPLOYERS UNDER EMPLOYEES' STATE INSURANCE ACT.

Members were informed that the matter will be discussed at a Conference to be held on 7th July 1969.

INDIAN TRADE UNIONS ACT—ENFORCEMENT OF.

It was agreed that forms for annual returns under the Trade Union Act could be supplied in triplicate and that the member's suggestion that the certificate of registration should be printed on quality paper with the Government emblem thereon would be considered.

FESTIVAL BONUS.

No action was considered necessary.

GRATUITY.

Members were informed that as far as Shops and Establishments are concerned, the Government are considering this as part of amendments to the Madras Shops and Establishments Act.

AMENDMENT TO REGULATION 98 FRAMED UNDER THE EMPLOYEES' STATE INSURANCE ACT, 1948.

It was agreed that the management will keep lien on the post available to the Employees State Insurance beneficially up to a maximum period of 12 months, provided the substitute in his place does not claim any right of permanency.

1970 மார்ச் 18]

EXEMPTION OF PERSONS EMPLOYED IN A POSITION OF MANAGEMENT UNDER THE MADRAS SHOPS AND ESTABLISHMENTS ACT, 1947.

It was informed that amendment of the notification in that regard is under consideration of the Government.

REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE ON COST OF LIVING INDEX AND THE FINDINGS OF THE EXPERT DR. V. SHANMUGHASUNDARAM OF THE UNIVERSITY OF MADRAS.

Adjourned.

INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION WEEK.

The members were informally consulted on the question of celebration of the 50th Anniversary of the International Labour Organization and it was agreed that the International Labour Week may be celebrated from 20th to 26th July 1969 instead of from 6th to 12th as already programmed.

CLOSURE OF ESTABLISHMENTS WHEN EMINENT PERSONS PASS AWAY.

Thiru K. Gopal's suggestion in this regard would be taken up at next meeting.

K. VEZHAVENDAN,
Minister for Labour.

மன்றப் பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட அறிக்கை.

திரு. கோமதி சங்கர தீட்சிதர், எம்.எல்.ஏ., விடுத்த 2376-ஆம் எண்ணுள்ள உட்குறியிட்ட சட்ட மன்றப் பேரவை வினாவிற்கான விடையின் (இ) பகுதி பகுதியைப் பார்க்கவும்.

விடை—

மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியத்தின் 15-வது கூட்டம், தொழிலாளர் அமைச்சரின் தலைமையில் 10-5-1969 அன்றும், 24-5-1969 அன்றும் நடந்தது.

[1970 மார்ச் 18]

வாரியத்தின் முக்கிய பரிந்துரைகள் 3-மே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வாழ்க்கைத் தர புள்ளி விவரங்கள் குறித்துச் சிறப்புக் குழுவின் அறிக்கை,
சென்னைப் பல்கலைக் கழக வல்லுநராகிய டாக்டர் வி. சண்முகசுந்தரம்
அவர்களின் ஆய்வு அறிக்கை.

இது குறித்து விரிவாக ஆலோசிப்பதற்குத் தனிக் கூட்டம் ஒன்று நடத்தப்
படவேண்டுமென்று கருதப்பட்டது.

தொழிலாளர்களிடையே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர் குறித்த அறிக்கை.

மலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களிடையேயும், பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்
களிடையேயும் இத்திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான சாத்திய கூற்றினை
ஆராயுமாறு நாகபுரி தொழிலாளர் கல்விக்கான மத்திய வாரிய இயக்குநர் கேட்
டுக்கொள்ளப்பட்டார் என்றும் வாரியத்தினால் திட்டத்தைக் கொண்டுவர
இயலாது என அவர் தெரிவித்துள்ளார் என்றும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்
தப்பட்டது. தொழிலாளர் கல்விக்கான மத்திய வாரியத்தை மீண்டும் அனுச
வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

பதவியிலிருந்து தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்படும் கால அளவில் தொழி
லாளர்களுக்கு வாழ்க்கைப்படி வழங்க வகை செய்யும் பொருட்டு
மாதிரிநிலை ஆணைகளைத் திருத்துவதற்கான செயற்குறிப்புகள்.

தொழிலாளர் துறையில் 7—6—1969 தாளிட்ட 236-ம் எண்ணுள்ள ஆணை
யில் அரசு ஆணையிட்டபடி மாதிரி நிலை ஆணைகளுக்கான வரைவுத் திருத்தம்
தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்படும் என்றும், மறுப்புரைகள் அல்லது கருத்
துரைகள் பெறப்படின் அவை ஆராயப்பட்ட பிறகு இறுதி முடிவு எடுக்கப்
படும் என்றும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசு ஆணையின்
நகல் உறுப்பினர்களிடையே சுற்றோட்டமாக அனுப்பப்பட்டது.

பஞ்சாலகனில் பயிற்சி பெறுபவர்களின் நிலை

ஓர் ஆண்டில் 240 நாட்கள் பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் அனைவரும்
நிலையாக்கப்பட வேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மதுரையில்
நடந்த ஒரு தகராறு பற்றிய நேர்வு உறுப்பினர்களில் ஒருவரால் வாரியத்தின்
உவனத்திற்குக்கொண்டு வரப்பட்டது. இது குறித்து விசாரணை செய்து சும
கமான முடிவு எடுக்கும்படி மதுரை தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையா
ளருக்குக் கட்டளையிட தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர் ஒப்புக்கொண்டார்.

1948-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் அரசுக் காப்புறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் வகுக்கப்பட்ட
98-வது விதிமுறைக்குத் திருத்தம்.

வட்டார வாரியத்தின் (தொழிலாளர் மாநில காப்புறுதி கழகம்) அடுத்த
கூட்டத்தில் இது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1970 மார்ச் 18]

வேலை நிறுத்தத்தின்போது கதவடைப்பின்போது தொழிலாளர்கள் தொழிலாளர் மாநில காப்புறுதி வசதிகளைத் தவறாகப் பயன் படுத்துவதைத் தடுக்கும் வகையில் சில வழிவகைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர் அரசுக் காப்புறுதிக் கழகத்திடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப் பட்டது.

மே தினத்தைக் கூடுதல் விடுமுறையாக அறிவிக்க வகை செய்யும் பொருட்டு தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, திருவிழா விடுமுறைகள்) சட்டத்தைத் திருத்துதல்.

மே தினம், கூடுதல் விடுமுறையாக அறிவிக்கப்பட்டால், ஒரு நாள் உற்பத்தி நிறுவிடுவதால் விரயம் ஏற்படும் என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று தொழில் முனைவர்களின் பிரதிநிதிகள் வலியுறுத்தினர். மே தினம் சம்பளத் தோடு கூடிய விடுமுறையாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நிறுவனங்களில் தற்போது செயலில் உள்ள விடுமுறைகள் அகனூல் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்றும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் விரும்பினர். மே தினத்தைச் சம்பளத்தோடு கூடிய விடுமுறையாக விடுவதே அரசின் விருப்பமாகும் என்றும் இது குறித்து அரசு முடிவெடுக்கும் என்றும் தலைவர் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

மூடப்பட்ட பஞ்சாலைகளை மீண்டும் திறத்தல்

மூடப்பட்ட ஆலைகளை, 1959-ம் ஆண்டு தொழில்கள் (மேம்பாடு முறைப் படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்வதற்குத் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழக நிறுவனம் மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளை உறுப்பினர்களுக்கு மேற்படி கழகத்தின் நிர்வாக இயக்குநர் விளக்கினார்.

இணக்க அமைப்பை வலுப்படுத்துதல்

இணக்க அதிகாரிகளின் பதவிகளைக் கூடுதலாக்குவதற்கான செயற் குறிப்புகளைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையர் அனுப்பியுள்ளாரென்றும், அந்தச் செயற் குறிப்புகள் அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளனவென்றும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

ஊதிய வாரியங்களில் பரிஷரைகளைச் செயல்படுத்தாமை

பல்வேறு தொழில்கள், ஊதிய வாரியங்களின் பரிஷரைகள் நிறைவேற்றப் படுவது குறித்து உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

பொறியியல் தொழில்கள் குறித்து ஊதிய வாரியத்தின் இறுதியான பரிஷரைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஊதிய வாரியத்தின் பரிஷரைகளை எவ்வாறு செயல்படுத்துவது என்பது குறித்துக் கண்டறிவதற்காக தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரது பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ஒன்றைத் தொழிலாளர் துறை ஆணையர் கூட்டுவார் என்று விளக்கம் தரப்பட்டது.

பஞ்சாலைத் தொழில் குறித்த இரண்டாவது ஊதிய வாரியத்தின் பரிஷரை களைச் செயல்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரையில், தென் இந்திய ஆலை உரிமை யாளர்கள் சங்கத்தின் கருத்தைப் பெறும் வரையில் காத்திருப்பதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 18]

தொழிலதிபர்களின் பிணமி நிறுவனம் என்ற பெயரில் தொழில் தகராறுகளில் நிர்வாகத்தினருக்காக வழக்குரைஞர்கள் வழங்குவது தடை செய்யப்படும் என்பது.

தொழிலதிபர்களின் அமைப்புகள் தொழிற்சங்கச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்பது.

தொழிலாளர் விதிக்கோவை ஒன்று தேசியத் தொழிலாளர் ஆணைக் குழு வினால் ஆலோசிக்கப்பட்டு வந்தது. தேசியத் தொழிலாளர் ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகள் எதிர்பார்க்கப்படலாம்.

குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழுக்களின் அமைப்பும் செயல்முறையும்.

குறைந்த அளவு ஊதிய ஆலோசனைக் குழுக்களின் பணியை விரைவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

அடுத்துவரும் திங்களின் 5-ம் நாளுக்குள் ஊதியங்களை வழங்குதல்.

இது குறித்து ஆலோசனை செய்யுமாறும், இயன்றவிடங்களில் ஊதியத்தை முன்னதாக அளிக்க முயற்சி செய்யுமாறும் தொழிலதிபர்களின் பிரதிநிதிகளைத் தலைவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

புறநகர்ப் பகுதிகளில் தொழிலாளர் மாநிலக் காப்புறுதி மருந்தகங்களையும் உள்ளூர் அலுவலகத்தையும் தொடங்குதல்.

தொழிலாளர் மாநிலக் காப்புறுதி மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வந்தது என்றும், தற்போதைய ஆய்வின் முடிவுதெரிந்த பிறகு இத் திட்டத்தை மீள்கூர் பகுதி விரிவுபடுத்துவது குறித்துக் கருதிப் பார்க்கப்படும் என்றும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சங்களுக்கு இணையாக, தொழிலாளர் நீதி மன்றங்கள், தொழில் நடுவர் மன்றங்கள் முதலியவற்றின் நடவடிக்கைகளுக்காக நீதி மன்றக் கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து தொழிற் சங்கங்களுக்கு விலக்கு.

தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் தீர்வு காண்பது குறித்து முத்திரைத் தீர்வைத் தள்ளுபடி.

இது குறித்து சட்டத் துறையுடன் கலந்து ஆலோசிக்கப்படும் என்று உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

மெய்வருந்த உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு பங்கீட்டு உணவு அளவைக் கூடுதலாக்குதல்.

கூடுதலாக அரிசி வழங்குவது இயலாதென்றும், ஆனால் கோதுமை வழங்க இயலுமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

1970 மார்ச் 18]

தொழிற்சாலைகளில் உள்ள சிற்றுண்டிச்சாலைகளுக்கு கட்டுப்பாடு விலைகளில் (பங்கிட்டு விலைகளில்) போதிய அளவுக்குச் சர்க்கரை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது.

சர்க்கரை வழங்குதல் போதுமான அளவு இருந்தது என்றும் சர்க்கரையின் கட்டுப்பாடு விலைக்கும் வெளிச்சத்தை விலைக்கும் இடையே அதிகமாக வேறுபாடு இல்லை என்றும் விளக்கப்பட்டது.

பீடித் தொழிற்சாலை வளவுச் சட்டத்தின் விதிகளை இறுதியாக வகுத்தல்.

மத்தியச் சட்டத்தின், அதாவது 1966-ம் ஆண்டு பீடி, சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் (வேலை நிலைமைகள் சட்டத்தின்கீழ் விதிகள் இறுதியாக வகுக்கப்பட்டன. ஆனால், சில தொழிலதிபர்களால் தொடுக்கப்பட்ட ரிட் மனுக்கள் குறித்து முடிவு எடுக்கிற வரைக்கும், உயர்நீதிமன்றத்தால் இவை செயல்படுவது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1961 ம் ஆண்டு மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்படாமை.

தேவையிருப்பின், இச் சட்டம் செயல்படுவதில் உள்ள இடையூறுகளையும் காலதாமதங்களையும் பரிசீலிப்பதற்கென ஒரு மாநாடு கூட்டப்படும் என்று நிர்மானிக்கப்பட்டது.

சட்டங்களுக்கு இசைவளிப்பதற்காக தொழில தகராறுகள் சட்டத்தின்கீழ் வகை செய்தல்.

தொழிலாளர் வரைவு விதிக்கோவை குறித்து தொழிலாளர் பற்றிய தேசிய ஆணைக் குழுவின் முடிவை எதிர்பார்ப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டது.

தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் செயல்படுத்துவதை விரைவுபடுத்துவதற்காக மாநில அரசும் தொழில் அதிபர்களும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள்.

தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கு வழங்கப்படும் உதவி தொகையை புதுப்பிக்கும்படி இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்படும்.

பம்பாய், கல்கத்தா நகரங்களுக்கு இணையாக கடன் மேல்வரம்பை உயர்த்துவதற்கும் இந்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்படும்.

தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையின் ஏதேனும் ஒரு சதவீத அடிப்படையில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் வீடுகள் கட்டுவதற்கென படிப்படியான திட்டத்தை தொழிலதிபர்கள் மேற்கொள்ள சட்டங்கள் இயற்றுத்தல்.

தொழிலாளர்களுக்காக வீடுகள் கட்டுவதற்கு மேற்கொண்டும் நிதியை அளிக்க வேண்டுமென மத்திய அரசை அணுக வேண்டியது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற சில வேலை நிறுத்தங்களை, கதவடைப்புகள்பற்றி விசாரணை நடத்த முத்தரப்பு ஆணைக்குழு நியமித்தல்.

இது கைவிடப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 18]

தொழிற்சாலைச் சட்டம், தமிழ்நாடு கடைகள்—நிறுவனங்கள் சட்டம் போன்று தொழிலாளர் சட்டங்கள் பொருந்தாத தொழிலாளர்கள் குறித்து நியாயமானதும், தரமானதுமான சட்டம் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

சிறு நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வுகால பயன்கள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புறுதித் திட்டத்தை நீட்டிப்பதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று கருத்துரைக்கப்பட்டது.

தொழிற்சாலையின் தொழிலதிபர் ஒருவரால் இன்றியமையாப் பணி ஆற்றுவவர் இவரோடே அறிவிப்பு வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்பதற்கும் தொழிற்சங்கங்களைக் கலந்தாலோசித்த பிறகு அத்தகைய அறிவிப்பை ஏற்க தொழிற்சாலைகளின் தலைமை நேருநருக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கும் “இன்றியமையாப் பணிகளைச்” சேர்ந்தவர்களை அறிவிக்கப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு சாதாரண ஊதியத்தில் 10 சதவீதம் இயலாமைப் படியாக வழங்க வேண்டும் என்று விதிப்பதற்கும் வகை செய்வதற்காக ‘தமிழ்நாடு தொழிற்சாலை விதிகளை’ திருத்தல்.

“இன்றியமையாப் பணி” ஆற்றுவோர் யாரெனத் தீர்மானிக்க தொழிற்சாலை தலைமை ஆய்வாளருக்கு அதிகாரமளிக்க வேண்டும் என்றும், “இன்றியமையாப் பணியைச்” சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கு இயலாமைப் படி அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், இதனை கொண்டுவந்த உறுப்பினர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். சிறப்பு படி எதுவும் இல்லாமலிருப்பினும், ஏற்கனவே இத்தகைய வகைப்பாடு ஒன்று இருக்கிறதென்றும், எனவே இது பொதுச் சிக்கல் அன்று என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது.

தொழில் தொழிலாளர்-விட்டு வசதித் துறையின் 9—9—1967 நாளிட்ட 2309 எண் அரசு ஆணை செயல்படுவதை நிறுத்திவைத்து (வள்ளியம்மாள் தமிழ்நாடு அரசு இவர்களுக்கு இடையிலான) 330/68 எண் ரிட் மனுவில் C.M.P. 1261/69 எண்ணில் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த ஆணைகளுக்கு எதிராக அரசு மேல் முறையீடு செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தடை ஆணையை நீக்குவதற்கு விரைவான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் விருப்பம் தெரிவித்தனர். ரிட் மனு குறித்து விரைவில் முடிவு செய்யப்படும் வகையில், நடவடிக்கை தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

கற் சுரங்கங்களில் பணிபுரியும் கல் உடைக்கும் அல்லது கல் தூளாக்கும் தொழிலாளர்களுக்காக குறைந்த அளவு ஊதியம் வரையறுப்பது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்தல்.

கல் உடைக்கும் பணி முதலியவற்றில் பணிபுரிவோருக்கு முடிவு செய்யப்பட்ட குறைந்த அளவு ஊதிய விதங்களை மாற்றி யமைப்பது 1—1—1970 முதற்கொண்டுதான் என்றும் இதற்கிடையில் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படும் என்றும் அவசியமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் விளக்கப்பட்டது.

1970 மார்ச் 18]

விடுப்பு பெறத் தகுதியாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள குறைந்தளவு 240 நாட்களில் நோய் விடுப்பு, விழா விடுமுறைகளையும் சேர்க்க தொழிற்சாலைகள் சட்டம் 78-வது பிரிவில் செய்யவேண்டிய திருத்தத்தின் தற்போதைய நிலை.

இந்திய தொழிலாளர்கள் மாநாட்டின் முன் இதுபற்றிய விவரம் வைக்கப் படும்.

தமிழ்நாடு அரசு ஒரு மாதிரி தொழிலதிபராக இருக்க வேண்டும் மென்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.

உறுப்பினர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் குறித்துக் கொள்ளப்பட்டன. அரசு முன்னேடித் தொழிலதிபராக இல்லை என்ற குறிப்பு இக்கருத்தில் தொக்கி நிற்பதை அரசு ஏற்கவில்லை.

ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தினைத் திருத்துதல்.

சந்தா தொகையை தொழிற் சங்கங்கள் நேடியாகவே வசூலிக்கலாம் எனக் கருதப்பட்டது.

ஒவ்வொரு 6 வேலை நாட்களுக்குப் பிறகு வார விடுமுறையளித்தல்.

இடர்ப்பாடு நேரிட்டிருக்கக்கூடிய திட்டவட்டமான நேர்வுகள் இருப்பின், அவைகுறித்து தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்காக அரசின் நாட்டத் திற்குக் கொண்டு வரப்படலாமென தெரிவிக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் தொழில் நடுவர் மன்றம், ஊதியம் கொடுப்பது, தொழிலாளர் இழப்பீட்டு அதிகார மன்றங்கள், ஆகியவற்றின் தீர்ப்புகள் நிறைவேற்றப்படாமை.

வருவாய் வசூலிப்பு நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்துமாறு வருவாய் அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவாரெனவும் வருவாய் வசூலிப்பதை விரைவு படுத்த பிற முக்கிய ஏற்பாடுகள் செய்வது பற்றி ஆய்வு செய்யப்படும் எனவும் உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் வருங்கால வைப்பீட்டு நிதி சட்டத்தின் கீழ் கடமை தவறும் தொழிலாளர்களின்மீது வழக்கு தொடருதல், தொழிலாளர் மாநில காப்புறுதிச் சட்டத்தின்கீழ் கடமை தவறும் தொழிலாளர்களின்மீது வழக்கு தொடருதல்.

1969-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 7-ம் நாளில் நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்தில் இதுபற்றி விவாதிக்கப்படுமென உறுப்பினர்கள் அறிவிக்கப்பட்டனர்.

இந்திய தொழிற் சங்கச் சட்டம்—செயல்படுதல்.

தொழிற்சங்கச் சட்டத்தின் கீழ் ஆண்டு அறிக்கையின் படிவங்கள் மூன்று பிரதிநிதிகளில் வழங்கப்படலாம் என ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. பதிவுச் சான்றிதழ் அரசுச் சின்னம் கொண்ட தரமான தாள்களில் அச்சிடப்பட வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அளித்த கருத்து பரிசீலிக்கப்படும்.

[1970 மார்ச் 18]

பண்டிகை பூரிப்பூதியம்.

நடவடிக்கை ஏதும் அவசியமில்லையென கருதப்பட்டது.

பணிக்கொடை.

கடைகள், நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு கடைகள், நிறுவனங்கள் சட்டத்திற்கான திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக இதை அரசு கருதி வருகிறதென உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

1948-ம் ஆண்டு மாநிலத் தொழிலாளர் காப்புறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் வருக்கப் பட்ட 98 வது விதிமுறையில் திருத்தம்.

மாநில தொழிலாளர் காப்புறுதித் திட்டத்தின்படி நன்மை பயப்பவர்களது பதவிக்கான மீள் உரிமையை அதிக அளவு 12 திங்கள்வரை நிர்வாகம் வைத்திருக்கும் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் வேறு வேலைக்குச் சென்ற பதவரது பதவியில் அவருக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்படுவார் தனது பணி நிலையாக்கப்படவேண்டுமென உரிமை கொண்டாடக்கூடாது என்ற நிபந்தனையும் விதிக்கப்பட்டது.

1947-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கடைகள்-நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் நிர்வாக பதவிகளில் பணி புரிபவர்களுக்கு விலக்களித்தல்.

இதுபற்றிய அறிவிப்பினை திருத்தம் செய்வது அரசின் ஆய்விலுள்ளதென அறிவிக்கப்பட்டது.

விலைவாரி குறியீட்டு எண் பற்றிய தனிக் குழுவின அறிக்கை (சென்னை பல் கலைக் கழக வல்லுநர் டாக்டர் வி. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள்.

ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

அனைத்து நாட்டுத் தொழிலாளர் நிறுவன வாரம்.

அனைத்து நாட்டு தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் 50-வது ஆண்டு விழா கொண்டாடுவது பற்றி உறுப்பினர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டனர். அனைத்து நாட்டு தொழிலாளர் நிறுவன வாரத்தை முன்பு திட்டமிட்ட படி 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை 6-ம் நாளிலிருந்து 12-ம் நாள்வரை கொண்டாடுவதற்குப் பதிலாக ஜூலை 20-ம் நாளிலிருந்து 26-ம் நாள் வரை கொண்டாடு இசைவளிக்கப்பட்டது.

உயர்ந்தோர் மறையும் நேர்வுகளில் தொழில் நிறுவனங்களை மூடுதல்.

திரு. கே. கோபால் அவர்களின் கருத்துரை அடுத்த கூட்டத்தில் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

கா. வேழவேந்தன்,
தொழிலாளர் நல அமைச்சர்

1970 மார்ச் 18]

இணைப்பு 3.

[ம் பக்கத்திலுள்ள அடிச் குறிப்பைக் காண்க.]
கோரிக்கை எண் 3.

பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், “கோரிக்கை-3 பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்” என்பதன் கீழ் ரூ. 1,82,04,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென நான் வேண்டுகிறேன்.

2. தமிழ் நாட்டு வரி வருவாயில் பெரும் பகுதி பல்வேறு வணிக வரிகளிலிருந்து கிடைக்கிறது. வணிக வரிகளின் வாயிலாகக்கிட்டிய வருவாய் 1939-ல் ரூ. 59.49 லட்சமாயிருக்க, 1968-69-ல் இவ்வருவாய் ரூபாய் 7,142.03 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. நமது மாநிலத்தில் வணிக வளர்ச்சியையும், தொழில் மேம்பாட்டையும் இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. நடப்பு ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் வறட்சியால் பிடிக்கப்பட்டது. வறட்சி நிலை ஏற்படாதிருந்தால், இவ்வாண்டின் வணிகவரி வருவூல் தற்போதைய வருவூலைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாக இருந்திருக்கும். வரிவசூல் அமைப்பை மேலும் திறமையாக்குவதன்மூலமும், வரும் ஆண்டுகளில் பொருளாதார நிலைமைகள் மேம்படுவதன்மூலமும் இவ்வரிகள் மூலம் அதிக வருவாய் கிட்டும் என்று நம்பப்படுகிறது.

3. சென்னை உயர்நீதி மன்றமும் இந்தியத் தலைமை நீதி மன்றமும் கடந்த 30 ஆண்டுகளில் பிறப்பித்துள்ள தீர்ப்புகளின் வழியாக உருவாகியுள்ள தீர்ப்புவழிச் சட்டம், விற்பனை வரிச் சட்டத்தை முறைப்படுத்தும் கோட்பாடுகள் வணிகத் துறையினராலும், அரசினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. வரிகளை மதிப்பிடுவதிலும், வசூலிப்பதிலும் இத்துறை திறமையாகச் செயல்படுகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்னுடன் சேர்ந்து ஒப்புக்கொள்வர் என்று நான் நம்புகிறேன். நிர்வாக, சட்டச்சிக்கல்கள் பலவற்றை எதிர்த்துப் போராடியே இத்துறை செயல்பட வேண்டியுள்ளது. வரிவிதிக்கப்பட்டோர் அல்லற்படாமல் இருக்குமாறும், அதேசமயத்தில் வருவாய் இழப்பு ஏற்படாமலும் அரசு கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்கிறது. விற்பனை வரியைச் சரிவர மதிப்பிடுவதற்குத் தேவையான கணக்குப் புத்தகங்கள் வைத்து வர இயலாத சிறு வணிகர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் தாம் செலுத்தவேண்டிய வரியை உடன்பட்டுத் தீர்த்துக்கொள்ள இயலும் வகையில் மேற்படி சட்டத்தில் சிறப்பான விதித்துறைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கொள்முதல் பட்டிகள் (Purchase Bills) கொள்முதல் கணக்குகள் (Purchase Accounts) ஆகியவற்றை மட்டும் அவர்கள் வைத்து வந்தால் போதுமானது. ஓரண்டில் ரூபாய் 50,000-க்கு மேற்படாத மொத்த வாணிகம் செய்யும் சிறிய வணிகர்களைப் பொறுத்தவரையில், கணக்குகளைக் கடுமையான சோதனைக்குப்படுத்துவது தவிர்க்கப்படுகிறது. வரி எய்ப்பு கண்டுபிடிக்கப்படும் போதெல்லாம் வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் எது மிகுந்த நியாயமெனத் தோன்றுகிறதோ, அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வரி விதிப்பு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை மேற்கொள்கின்றனர்.

[1970 மார்ச் 18]

4. இத் துறையின் முக்கியக் கூறுகள் சிலவற்றை இம் மன்றத்தின் முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன். வணிக வரிகள் துறை நிதி சார்ந்த கீழ்க்காணும் ஆறு சட்டங்களைத் தொடர்ந்து நிர்வகித்து வருகிறது; அவையாவன :-

(1) தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச்சட்டம், 1959.

(2) மத்திய விற்பனை வரிச்சட்டம், 1956.

(3) தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச்சட்டம், 1939.

(4) தமிழ் நாடு கேளிக்கை வரிச்சட்டம், 1939.

(5) தமிழ் நாடு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச்சட்டம், 1961.

(6) தமிழ் நாடு பந்தய வரிச்சட்டம், 1935.

1969-70-ல் 1970 பிப்ரவரி வரையில் மொத்த வரி வருவாய் ரூபாய் 7,302.61 லட்சமாகும். கடந்த ஆண்டில் நிகரான இக்கால அளவுக்குரிய மொத்த வரி வருவாய் ரூபாய் 6,355.21 லட்சம் ஆகும். ரூபாய் 847.43 லட்சம் அல்லது 13.33 சத வீதம் உயர்ந்துள்ளதை இது காட்டுகிறது.

செலவினம், கீழே காட்டியுள்ளபடி 1969-70-ல் சற்று அதிகரித்துள்ளது.

1967-68.

1968-69.

1969-70.

(ரூ. லட்சத்தில்.)

12 விற்பனை வரிச் செலவு ..

133.06

155.71

159.89

(திருத்த மதிப்பீடு.)

13 பிற வரிகளும் தீர்வை

0.26

0.05

0.31

(திருத்த மதிப்பீடு.)

களும்-பந்தய வரி-குதிரைப் பந்தய கழகத் துக்குச் செலுத்தத்தக்க தரகு.

133.32

155.76

160.20

(திருத்த மதிப்பீடு.)

1969-70 ஆண்டுக்காக, செலவினத் திருத்த மதிப்பீடு ரூபாய் 160.20 லட்சமாகும். வரி வருவாயில் இது 2.1 சத வீதம் என்று கணக்கிடப் படுகிறது. இச் செலவினம் மிகவும் நியாயமானதென்று கருதப்படுகிறது.

5. தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வணிகத் தொகை பெருமளவிலுள்ள பெரிய வணிகர்கள் குறித்தும், 1939-ம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனைமீது வரிவிதிப்பு சட்டத்தின்கீழ் எண்ணெய் நிறுவனங்களுக்குத் தொடர்பானவர் மீதும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள, வணிக வரி அதிகாரியின் தரத்தில் கூடுதலான வரி விதிப்பு அதிகாரிகளுடன், மத்திய வரி விதிப்பு வட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு 1969-70-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1970 மார்ச் 18]

சென்னை மாநகரில் உள்ள ஒவ்வொரு மேல் முறையீட்டு உதவி ஆணையாளர் முன்பும் துறையின் வழக்குகளைத் திறமையாகவும் முழுமையாகவும் எடுத்துக் கூறும் நோக்கத்துடன், துணைப்பணியாளர்களுடன், வணிக வரி இணையதிகாரியின் தரத்தில் துறைப் பிரதிநிதி பதவிகள் ஐந்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் சென்னைக் கோட்டத்தைச் சேர்ந்தத் (வணிக வரிகள்) துணை ஆணையாளரின் நிர்வாக மேற்பார்வையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது சோதனை நடவடிக்கையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. சென்னைக் கோட்டத்தில் இதன் விளைவுகளைக் கண்காணித்தபிறகு ஏனைய கோட்டங்களிலும் இதே போன்று பணியாளர்களை நியமிப்பதே இறுதி நோக்கமாகும்.

பணிச்சுமையைரொட்டி நேரிடப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் நோக்குடன், துணைப்பணியாளர்களுடன் வணிகவரி இணை அதிகாரிகள், வணிக வரி துணை அதிகாரிகள், வணிகவரி உதவி அதிகாரிகள் தரத்தில் வரிவிதிப்பு அதிகாரிகள் சம்பந்தமாகச் சில புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1969 ஜூன் திங்களில் உதகமண்டலத்தில் நடந்த வணிகவரித் துணை ஆணையாளர்கள்-வணிகவரி அதிகாரிகள் மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசுகையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் “நிதி நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு முறை, வாணிகத்தின் பல்வேறு துறைகளிலிருந்து கிட்டும் வருவாய் பற்றியும் வாணிகத்தின் தன்மையைப் பற்றியும் அறிவியல் முறையில் பகுப்பாய்வு செய்யவேண்டும்” எனக் கூறியுள்ளார். எனவே, இதற்கென ஒரு ஆராய்ச்சிப் பிரிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் கருத்துத் தெரிவித்தார். அதற்கேற்ப, புள்ளி விவரப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் வரிவிதிப்புக்குட்பட்ட பல்வேறு பொருள்களின் உற்பத்தி, உற்பத்திமூலம் குறித்துத் தக்க புள்ளி விவரங்களை அப்பிரிவு தயாரிக்கும். அவ்வாறு செய்கையில், பல்வேறு பொருள்களின் மீதான வெவ்வேறு வரி வீதங்களின் விளைவுகளை அப்பிரிவு கருதிப்பார்க்கும். மாநிலங்களுக்கிடையில் சரக்குகள் போக்குவரத்து, ஏற்றுமதிகள் முதலியனக் குறித்த புள்ளி விவரங்களையும் அது தயாரிக்கும். விற்பனை வரி குறித்த தென்சரக மன்றம் 1968 ஆகஸ்ட் 14-ம் தேதியன்று நடந்த தனது கூட்டத்தில் செய்த பரிவுரைகளையொட்டியும் தமிழ் நாடு, கேரளம், மைசூர், ஆந்திரப்பிரதேசம், புதுச்சேரி ஆகிய தென் மாநிலங்கள் கேட்டுக்கொண்டதன்மேலும் புதுடில்லியிலுள்ள தேசிய நடைமுறைப்பொருளாதார ஆய்வு மன்றம், விற்பனை வரி குறித்த தகவல்களைத் திரட்டி அளிப்பதற்காக, தென் மண்டலத்திற்கென வரி விதிப்பு (ஆராய்ச்சி-புள்ளிவிவர) பிரிவு ஒன்றின் பணியைத் தொடங்கியுள்ளது.

6. தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப்பட்ட வருவாய்.

1970 பிப்ரவரியுடன் முடியும் காலத்திற்காகவும் கடந்த ஆண்டில் அதற்கு நிகரான காலத்திலும் தமிழ் நாடு 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்

[1970 மார்ச் 18]

சட்டத்தின்கீழ் பெறப்பட்டுள்ள வரி வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :--

காலம்.

மொத்த
வருவாய்.

அதிகரிப்பு.

(ரூ. லட்சத்தில்.)

1968-69 (1968 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல்
1969 பிப்ரவரி வரை.)

4,122.28

..

1969-70 1969 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல்
1970 பிப்ரவரி வரை.)

4,714.20

591.92

(அல்லது 14.35
சதவீதம்.)

1969-70-ல் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட மாறுதல்கள்

7. 1969-70-ல் வரிவிதிப்புத் திட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட முக்கிய மாறுதல்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :--

(i) எரி பொருளாகப் பயன்படும் வாயு (பர்ஷேன், கால்காஸ் போன்றவை), 1969 ஏப்ரல் 1-ம் தேதிமுதல், இம் மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் 7 சதவீத ஒருமுனை வரிவிதிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

(ii) (பனைவெல்லம் நீங்கலாக) வெல்லம் 1969 அக்டோபர் 18-ம் தேதி முதல் இம் மாநிலத்தின் முதல் கொள்முதல் முனையில் 5 சதவீத ஒருமுனை வரிவிதிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

(iii) கொப்பரை உள்ளிட்ட தேங்காய்க்கு இம் மாநிலத்தில் 1969 நவம்பர் 4-ம் தேதி முதற்கொண்டு முதல் கொள்முதல் முனையில் 5 சதவீத ஒருமுனை வரி விதிக்கப்பட்டது.

(iv) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் மூன்றாவது விவர அட்டவணையில் 3-வது இனத்தின்கீழ் தமிழ் நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின்கீழ் அல்லது 1878 ஆம் ஆண்டு அபின் சட்டத்தின்கீழ் தீர்வை விதிக்கப்படுகிற அல்லது தீர்வை விதிக்கப்படாத சரக்குகள் இதற்கு முன்னர் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுவதென்று விலக்கு அளிக்கப்பட்டன. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு அரசு மேற் சொன்ன விலக்கை ரத்து செய்துவிட்டது. உட்கொள்ளாததக்க சாராயக் குடி வகைகள் அனைத்தும் (கன், சாராயம் நீங்கலாக) அந்நாள் முதற்கொண்டு இம்மாநிலத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் 12 சதவீத ஒரு மு— வரிக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. மேற்சொன்ன விலக்கின்கீழே வரும் எஞ்சிய சரக்குகளுக்கு 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் கொண்டு 3 சதவீத பலமுனை விற்பனைவரி விதிக்கப்படுகிறது.

(v) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தில் 7-எ என்ற புதியதொரு பிரிவு கொண்டுவரப்பட்டது. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் விற்பனை முனையிலோ கொள்முதல் முனையிலோ இதற்கு முன்னர் எந்த வரியும் விதிக்கப்படாத சரக்குகள் இம்மாநிலத்திற்குள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டால், அக்கொள்முதல் வரி விதிப்பது என்று செயல்பட்டுள்ளது. இத்தகைய சரக்குகளை

1970 மார்ச் 18]

வணிகர் ஒருவர் பிற சரக்குகளின் உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக அல்லது இம்மாநிலத்தில் விற்பனை செய்யாமல் பிற வகையில் அவற்றை ஒரு வகை செய்வதற்காக அல்லது மாநிலங்களிடையே நடைபெறும் வர்த்தகம் அல்லது வாணிபத்தின்போது விற்பனை அல்லது கொள்முதலின் நேர் விளைவாக அன்றி மற்றப்படி இம்மாநிலத்திற்கு வெளியே உள்ள ஓரிடத்திற்கு அவற்றை அனுப்புவதற்காக இம்மாநிலத்திற்குள் அச்சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்தால் அக்கொள்முதல்மீது வரி விதிக்க வேண்டும் என இப்புதிய பிரிவு வகை செய்கிறது. அத்தகைய கொள்முதல் மீது விதிக்கப்படத்தக்க வரி வீதம் அந்தந்த நேர்வுக்கு ஏற்ப 3, 4 அல்லது 5 ஆவது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வீதமாகும். வகணீர் ஒருவர் (தற்செயலாக வணிகம் செய்பவர் இம் மாநிலத்தில் வசித்து வராத வகணீர் ஒருவது 3 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின் முகவர் ஆகியோர் நீங்கலாக கீழ் வரி விதிக்கப்படக்கூடிய சரக்குகளை கொள்முதல் செய்து அவரது ஆண்டு மொத்த வியாபாரத்தொகை ரூ. 15,000-க்கும் குறைவாக இருந்தால் அவருக்கு இந்த விதித்துறையின்கீழ் வரி விதிக்கப்படமாட்டாது. 7-எ புதிய பிரிவின் விதித்துறையினால் எந்த அளவுக்குக் கூடுதல் வருவாய் கிட்டுமென்பது 1970-71 ஆம் ஆண்டில்தான் எதிரொலிக்கும்.

(vi) மோட்டார் வண்டிகள், குளிரறைப் பெட்டிகள், தட்டச்சுப் பொறிகள், கழிகாரங்கள், கைக்கழிகாரங்கள் ரேடியோக்கள், கிராமபோன்கள், முதலிய ஆடம்பரப் பொருள்கள்மீது விதிக்கப்படும் ஒரு முனை வரி வீதத்தை அரசு 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26-ம் தேதி முதற்கொண்டு 12 சதவீதத்திலிருந்து 15 சதவீதமாக உயர்த்தியுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். இப் பொருட்களின் பட்டியல் தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் முதலாவது விவர அட்டவணையில் 1 முதல் 14 வரை உள்ள இனங்களாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சிமிட்டியின்மீதான வரி 6 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மின்கருவிகள், ரத்தினக்கற்கள், பஞ்சு ரப்பர் விரிப்புகள் (Foamed Rubber Sheets) வாசனைத் தைலங்கள், வாசனைப் பொருள்கள், டிராக்டர்கள், பறப்புப் பொறிகள் ஆகியவற்றின் மீதான வரி 7 சதவீதத்திலிருந்து 9 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(vii) ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட வியாபாரத்தொகையுள்ள, வரி விதிக்கப்பெறுவோர்மீது கூடுதல் வரி விதிப்புச் செய்வதுகுறித்து செயற்குறிப்பும் மன்றப்பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1969-70 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் விதிக்கப்படும் விற்பனைவரியின்மீது 7 1/2 சதவீதம் கூடுதல் வரி விதிக்க இச் செயற்குறிப்பு வகை செய்கின்றது.

8. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்டுள்ள வரிலில்களுக்கும் வரிச்சலுகைகளுக்கும்

தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-ஆவது பிரிவின்கீழ் வரி விலக்குகள் அல்லது வரிக் குறைப்புகளை அரசு

[1970 மார்ச் 18]

வழங்கலாம். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சில முக்கிய வரி விலக்குகள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன :--

(i) தொழில்களுக்காகச் செய்யப்படும் உப்பு விற்பனைகள்.

(ii) ஆட்டுத்தொட்டியில் அடிக்கப்படுவதற்காக விற்பனை செய்யப்படும் செம்மறியாடு, வெள்ளாடு, பிற விலங்குகள்.

(iii) வணிகர் ஒருவர் செய்யும் கோரைப் புல் விற்பனை.

(iv) இரத்தம், பிளாஸ்மா ஆகியவற்றை மருத்துவமனைகள் நோயாளிகளுக்கும், மருத்துவமனைகளுக்கும், மருத்துவமனைகளுக்கு வெளியே யுள்ள மருத்துவர்களுக்கும் செய்யப்படுகின்ற விற்பனைகள்.

(v) வணிகர் ஒருவர் செய்யும் கயிறு, நார், கயிற்றுப் பொருட்கள் விற்பனைகள்.

(vi) சல்லிக் கற்கள் தயாரிக்கும் தொழிலாளருக்காகவே அமைக்கப்பட்டுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செய்யும் சல்லிக் கற்கள் விற்பனை.

(vii) வணிகர் ஒருவர் செய்யும் சோளம், கம்பு போன்ற சிறு தானிய வகையின் அரிசி, மாவு, நொய், தவிடுபோன்ற பொருள்களின் விற்பனை.

நாட்டுச் செக்குகள், கையினால், இயக்கப்படும் எண்ணெய்ச் செக்குகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்திப் பொருட்கள் விற்பனையினம்தான் அவை செய்யும் வேர்க்கடலைக் கொள்முதல் மீதும் அரசு அளித்துள்ள விலக்கத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி வரி கொடுக்காமல், ஏய்ப்பதைத் தடுக்கும்பொருட்டு, நாட்டு எண்ணெய்ச் செக்குகள், கையினால் இயக்கப்படும் செக்குகள் ஆகியவற்றின் உரிமையாளர்களும் அவற்றில் பற்றுள்ளவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட வரி விதிப்பு அதிகாரியிடமிருந்து இலவச அனுமதி பெறுவதற்கு வகை செய்யும் திட்டம் ஒன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டின் கீழ் நாட்டு எண்ணெய்ச் செக்கு, கையினால் இயக்கப்படும் எண்ணெய்ச் செக்கு ஆகியவற்றின் உரிமையாளர், எண்ணெய் உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய வேர்க்கடலை அல்லது வேர்க்கடலைப் பருப்பின் அளவு நாள் ஒன்றுக்கு நான்கு மூட்டை வேர்க்கடலை அல்லது ஒரு மூட்டை வேர்க்கடலைப் பருப்பு என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அனுமதிச் சீட்டு வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு மேற்படாத கால அளவிற்குத் தங்களுக்குத் தேவைப்படும் வேர்க்கடலை அல்லது வேர்க்கடலைப் பருப்பை வாங்கி இருப்பில் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலையிலிருந்து மீள அத் தொழிலுக்கு உதவியளிக்கும் நோக்கத்துடன், நூலின் மீதான விற்பனை வரியில் 50 சத வீதத்தை ஐந்து ஆண்டுக் கால அளவுக்கு வட்டியில்லாக் கடனாக வைத்துக்கொள்ள நொடித்த சில பஞ்சாலைகளுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இத்தொகை ஆராவது ஆண்டிலிருந்து தொடங்கி அரை ஆண்டு சமத் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

புதிய தொழில்களுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகைகளை அளிப்பதன்மூலம், அவற்றிற்குச் சில வழிகளில் ஊக்கம் அளிப்பதற்குறித்தும் அரசு ஆலோசனை செய்துவருகிறது.

1970 மார்ச் 18]

9. 1956-ம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்

1970 பிப்ரவரி இறுதி வரையில் மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் விவரங்களும், அதற்கு முந்திய ஆண்டில் அதே கால அளவில் கிடைத்த வருவாய் விவரங்களும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :--

கால அளவு.

மொத்த
வசூல்.

அதிகரிப்பு.

(ரூ. லட்சத்தில்)

1968-69—

(1969 பிப்ரவரி முடிய)

.. ..

944.13

152.19

1969-70—

(1970 பிப்ரவரி முடிய)

.. ..

1,096.32

அல்லது
16 சத
வீதம்.

இந்த ஆண்டில் வரி வீதத்தில் மாற்றம் ஏதுமில்லை.

மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் செயல் முறைப்படி மாநிலங்களுக் கிடையே நிகழும் விற்பனைகளின்மீது மத்தியச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை ஒட்டி, வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், வரி விதிப்பு, வரி வசூல், மேல் முறையீடு, மறு விசாரணை முதலியவை அந்தந்த மாநில விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறையை ஒட்டியே செய்யப்பட வேண்டும். மாநிலங்களுக்கிடையே நிகழும் விற்பனைகளின் மீது வரி விதிப்பு, வரி வசூல் ஆகியவை குறித்து மாநிலச் சட்டத்தின்கீழ் வரையறுக்கப் பட்டுள்ள நடைமுறை பின்பற்றப்படுவதுமன்றி அந்தந்த மாநிலத்தில் நடை முறையிலுள்ள விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி விதிப்பு குறித்துப் பின் பற்றப்படும் நடைமுறையையொட்டியே மத்திய விற்பனை வரியும் விதிக்கப் பட்டு வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று 1964 ஆம் ஆண்டில் யாதாளம் லக்ஷ்மி நரசிம்மய்ய செட்டி வழக்கில், இந்திய தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. இதனால், மாநிலச் சட்டத்தின்கீழ் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படத்தக்க பொருள்கள் குறித்து மத்திய விற்பனை வரி விதிக்கப்பட முடியவில்லை. ஏனெனில், ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்புக் கோட்பாட்டினை மாநிலங்களுக் கிடையே நிகழும் விற்பனைகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. மேற் சொன்ன தீர்ப்பின் அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் ஒருமுனை வரி விதிப்பிற்குட்பட்ட சரக்குகளுக்காகச் செலுத்தப்பட்ட மத்திய விற்பனை வரித் தொகையைத் தங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டு மெனக் கோரினர். இவ்வாறாக, ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்புக்குட்பட்ட சரக்குகளில் நடைபெறும் பேரங்களைச் சட்டப்படி நாம் வரி விதிப்புக்குட் படுத்த இயலாது ஒரு புறமிருக்க முன்னரே வசூலிக்கப்பட்ட மத்திய விற்பனை வரித்தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு அரசினை வற்புறுத்தும் ஒரு நிலையும் மற்றொருபுறம் உருவாகியது.

இத்தகைய இடர்பாடுகளைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன், இந்த அரசும், பிற மாநில அரசுகளும், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் தகுந்தவகை யில் திருத்துவதற்காக மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனைகள் நல்கின. இந்த ஆலோசனைகளை ஒட்டி, இந்திய அரசு 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில்

[1970 மார்ச் 18]

மத்திய விற்பனை வரி (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்தது. இந்த அவசரச் சட்டம் 1969 ஜூன் திங்கள் 9 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

இந்த அவசரச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டு, 1969 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரி (திருத்த) சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

சென்ற ஆண்டின் ஒப்பிடுகையில் கணிசமான அளவுக்கு வருவாய் 18 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. இதற்குக் காரணம், மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் விற்பனைகளின் அளவு அதிகரித்துள்ளதும், வரி ஏய்ப்பு செவ்விய முறையில் தடுக்கப்பட்டுள்ளதும், ஒப்படை விற்பனைகள், டிப்போ விற்பனைகள் என்கிற போர்வையில் கேட்கப்படும் வரி விலக்குள்ள விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளதுமாகும்.

10. தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டம், 1939.

1970 பிப்ரவரி வரையிலும், முந்திய ஆண்டு இதே கால அளவிலும் தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டம் குறித்த ஒப்பீட்டு வருவாய்ப் புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கால அளவு.	பெரு மொத்த வருவாய்.	அதிகரிப்பு.
	(ரூ. லட்சத்தில்.)	
1968-69 (1969 பிப்ரவரி வரை).	517.43	..
1969-70 (1970 பிப்ரவரி வரை).	598.02	80.59 அல்லது 15.5 சதவீதம்.

இவ்வரி, எண்ணெய்க் கம்பெனிகள் மோட்டார் எண்ணெயின் முதல் விற்பனை முனையில் விதித்து வாங்கும் ஒரு முனை வரியாகும். இவ் வரியில் பெரும்பகுதி, எண்ணெய்க் கம்பெனிகள் பெரும்பாலானவற்றின் தலைமை அலுவலகங்களைக் கொண்டுள்ள சென்னை மாநகரில் வசூலிக்கப்படுகிறது. சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மை ஆலை இப்போது உற்பத்தியைத் தொடங்கி விட்டது. இந்திய எண்ணெய்க் கார்ப்பரேஷன் சில வரிச் சலுகைகளுக்காக இவ்வரசை அணுகியது. நீண்ட நாள் விவாதித்தபின்னர், இம்மாநிலத்திற்குள் செல்வாகும் சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மை ஆலையின் பொருள்கள்மீது தற்போதைய வரி வீதங்களிலேயே வரி வசூலிப்பது என்றும், தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே செல்லும் எண்ணெய் தூய்மை ஆலை உற்பத்திப் பொருள்களின்மீது, உள்நாடு வரிக்கும் மத்திய விற்பனை வரிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைத் தள்ளுபடி செய்வது என்றும் இறுதியாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தின்படிக்கான வரி விதிப்பு அதிகாரிகள், இப் பகுதியில் அதிகார வரம்புடைய வணிகவரி அதிகாரிகளாவர். மத்திய வரி விதிப்பு வட்டம் ஏற்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து கணக்குகள் செவ்வையாகத் தணிக்கை செய்யப்படுவதற்காகவும், சரியான முறையில் வரி விதிக்கப்படுவதற்காகவும் சென்னை மாநகரில் உள்ள எண்ணெய்க் கம்பெனிகளின் கணக்குகளை இந்த வரி விதிப்பு வட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 18]

“கால்டெக்ஸ்” (இந்தியா) கம்பெனிக்கும் சென்னை வானிகவரி அதிகாரிக்கும் இடையே நடைபெற்ற வழக்கில் (ரிட் மனு 965 முதல் 978 வரை 1966) சென்னை உயர்நீதிமன்றம், வரி விதிப்புக்குத் தப்பிய வாணிபத் தொகை முதலியவற்றிற்கு விற்பனை வரி விதிப்பது பற்றி விவரிக்கிற தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிகளின் 26-வது விதியின் (1) துணைவிதி செல்லுபடியாகாது என்றும் அத்தகைய விதி அமைக்க தமிழ் நாடு 1939-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் வரிச் சட்டம் (தமிழ் நாடு 6/1939) இவ்வரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்கவில்லை என்றும் தீர்ப்பளித்தது. மேற்சொன்ன தீர்ப்பின் உட்கருத்துக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. பிறகு, அரசு ஏற்கெனவே செய்த வரி விதிப்புகளுக்குக் காப்பளிக்கவும் கடந்த ஒரு தேதியிலிருந்தே தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளைத் திருத்தியமைத்தது. மேலும், வரி விதிப்புக்குத் தப்பிய பற்று-வரவுகளின்மீது கடந்த ஒரு தேதியிலிருந்தே நடவடிக்கை எடுத்து, ஏற்கெனவே நிச்சயிக்கப்பட்ட வரி விதிப்புகளுக்கும் வரி வசூலிப்புகளுக்கும் செல்திறன் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாறை எண்ணெய், விமான எரி எண்ணெய் இவற்றின் மீதான வரி வீதம் 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 26-ம் தேதி முதற்கொண்டு விட்டர் ஒன்றுக்கு 10 காசிலிருந்து 12 காசாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. பாறை எண்ணெய் (Petrol), விமான எரி எண்ணெய், டீசல் எண்ணெய் நீங்கலாக ஏனைய மோட்டார் எண்ணெய்களின் மீதான வரி வீதம் விட்டர் ஒன்றுக்கு 2 காசிலிருந்து 4 காசாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. டீசல் எண்ணெய் விட்டர் ஒன்றுக்கு 10 காசு வீதம் முன்போலவே தொடர்ந்து வரி விதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

11. தமிழ் நாடு கேளிக்கை வரிச் சட்டம், 1939

1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வரையிலும் சென்ற ஆண்டு இதே கால அளவிலும், தமிழ்நாடு, 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச்சட்டம் குறித்த வருவாய் ஒப்பீட்டுப் புள்ளிவிவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :-

கால அளவு.

பெரு மொத்த அதிகரிப்பு.
வருவாய்.

(ரூ. லட்சத்தில்.)

1968-69

(1969 பிப்ரவரி வரை) 332.50 ..

1969-70

(1970 பிப்ரவரி வரை)	342.46	9.96
		அல்லது
		3 சத வீதம்

சென்ற ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் நடப்பு ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் களில் காணும் அதிகரிப்பு 3 சதவீதம்தான்.

[1970 மார்ச் 18]

கேளிக்கை வரியாக வசூலிக்கப்பட்ட வருவாயில் 90 சதவீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்களுக்கே ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் காட்சியைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதி பெற நட்டணம் செலுத்தப்படும் போது வசூலிக்கப்படுகிற கேளிக்கை வரியைத் தவிர, “காட்சி வரி” என்கிற தனி வரியொன்று திறை மாளிகையின் உரிமையாளரிடமிருந்து ஒவ்வொரு காட்சிக்காகவும் வசூலிக்கப்பட்டு, அரசு நிதிகளுக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது. மேற்படி சட்டத்தின் 4-எ பிரிவின் கீழ் விதிக்கப்பட்டதக்க இந்த காட்சி வரியை இரட்டிப்பாக்கவும் அரசு முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். இந்த வரியின் வாயிலாக, தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் ரூ. 14 லட்சம் கூடுதல் வருவாய் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

12. தமிழ்நாடு உள்ளாட்சி அதிகார மன்ற நிதிச் சட்டம், 1961.

1970 பிப்ரவரி இறுதி வரையிலும், சென்ற ஆண்டு இதே கால அளவிலும், 1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு உள்ளாட்சி அதிகாரமன்ற நிதிச் சட்டத்தின்படி சுட்டிய வருவாய் ஒப்பீட்டுப் புள்ளிவிவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :-

கால அளவு.	பெரு மொத்த வருவாய்.	அதிகரிப்பு.
	(ரூ. லட்சத்தில்.)	
1968-69		
(1969 பிப்ரவரி வரை)	339.19	..
1969-70		
(1970 பிப்ரவரி வரை)	350.00	10.81
		அல்லது 3.2 சத வீதம்.

இச் சட்டம் 1961-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது. இச் சட்டம் 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் செயலுக்கு வந்தது. கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி இவற்றின்மீது மேல்வாரியாக இவ்வரி விதிக்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் தீர்மானம் கொண்டுவந்து உரிய வகையில் வெளியிட்ட பின் மேல்வரி விதிக்க அதிகாரம் உடையனவாகும். விதிக்கத்தக்க போளவு மேல்வரி, கேளிக்கை வரியில் 100 சத வீதம்; காட்சி வரியைப் போல் 3 மடங்கு, உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களுக்கு இணங்க மேல் வரி வீதம் வேறுபடுகிறது. இவ்வரி விதிப்புமூலம் ஈடைக்கும் முழு வருவாயும் உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்களுக்கே ஒதுக்கப்படுகிறது.

13. தமிழ் நாடு பந்தய வரி சட்டம், 1935.

தமிழ் நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு பந்தய வரிச் சட்டத்தின்படிக்கான வருவாய், கிண்டி, உதகமண்டலத்தில் நடைபெறும் குதிரைப் பந்தயங்களின் வாயிலாகக் கிடைக்கிறது.

1970 மார்ச் 18]

1970-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாத இறுதி வரையிலும், சென்ற ஆண்டு இதே கால அளவிலும் கிடைத்த வருவாய் ஒப்பீட்டுப் புள்ளி விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

கால அளவு.

பெரு மொத்த அடிகரிப்பு.
வருவாய்

(ரூ. லட்சத்தில்.)

1968-69

(1969 பிப்ரவரி வரை) 99.68 ..

1969-70

(1970 பிப்ரவரி வரை) 101.64 1.96
அல்லது
2 சதவீதம்.

நடப்பு ஆண்டில் சட்டம் நிறுவகிக்கப்படுவதில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. இச் சட்டத்தின்படிக்கான வரி விதத்திலும் மாற்றம் இல்லை.

இணைப்பு 4.

[288-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை 8-ஏ பால் வழங்கும் திட்டங்கள்

1970-71ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 3,87,19,600

பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

1969-70-ம் நடப்பு ஆண்டில், உழவர் பெருமக்களுக்கு நம்பிக்கையான துணை வருவாய்க்கு வழிவகுத்தல், எல்லா பிரிவு மக்களுக்கும் நியாய விலையில் நல்ல பால் வழங்குதல் ஆகிய இரண்டு சீரிய குறிக்கோள்களுடன் கிராமப் பகுதிகளில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க, இம் மாநிலத்தில் பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இக் குறிக்கோள்கள், இம்மாநிலத்தில் சென்னையிலும் மதுரையிலும் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட இரண்டு பெரிய பால் பண்ணை நிலையங்கள் மூலமாகவும் துணைப் பிரிவுகளாகச் செயற்படும் கூட்டுறவுத் துறையின்கீழ் உள்ள ஈரோடு பால் பண்ணை, பிற பால் பண்ணைகள் மூலமாகவும் எய்தப்படுகின்றன. சேகரிக்கப்படும் பால் அளவு, வழங்கப்படும் பால் அளவு, வாடிக்கையாளரின் எண்ணிக்கை, இந்த இரண்டு திட்டங்களின்கீழ் 1966-67 முதல் திறக்கப்பட்ட

[1970 மார்ச் 18]

பால் வழங்கும் டிப்போக்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை கீழ்க்காணும் விவர அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	நாளொன்றுக்குச் படும் சராசரி (லிட்டரில்).	நாளொன்றுக்கு படும் சராசரி (லிட்டரில்).	பால்பெறும் வாடிக்கையாளர் களின் எண்ணிக்கை.	பால் வழங்கத் திறக்கப்பட்ட பால் வழங்கும் டிப் போக்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

(வெண்ணெய் நீக்கப்பட்ட பால் அளவு உட்பட.)

சென்னை பால்பண்ணை.

1966-67		22,730	24,460	23,250	73
1967-68		30,010	33,050	28,200	77
1968-69		39,600	41,000	46,000	121
1969-70		36,000	49,000	53,000	135

(1970, ஜனவரி வரையில்.)

மதுரை பால் பண்ணை.

1967-68		16,000	10,000	16,900	34
1968-69		20,700	10,110	18,600	37
1969-70		17,550	10,590	20,300	53

(1970, ஜனவரி வரையில்.)

ஒவ்வோராண்டும் பால் பெறும் வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கையும், வழகப்படும் பாலின் அளவும், படிப்படையாக அதிகரித்துள்ளது. மேற் சொன்ன விவர அட்டவணையிலிருந்து தெரியவரும். 1968-69-ல் பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான (திட்ட வேலைத் திட்டங்கள்) செலவும் 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

1968-69.

1969-70.

1970-71.

(1)

(2)

(3)

ரூ. 53.21 லட்சம்.

ரூ. 53.64 லட்சம்
(திருத்த மதிப்
பீடு.)

ரூ. 44.64 லட்சம்
(வரவு செலவுத்
திட்ட மதிப்பீடு.)

1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்டச் செலவு குறைந்துள்ளதற்குக் காரணம் இடில், கிண்டியில் இரண்டாவது பால் பண்ணை அமைப்பதற்கும் மதுரையில் பால் மாவுத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான நிதி ஒதுக்கம் சேர்க்கப்படாததேயாகும்.

1970 மார்ச் 18]

இவை இரண்டிற்கும் அரசு பிறப்படுத்தான் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளுக்குமான நிதி ஒதுக்கத்தைக் கூட்டினால், 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 70 லட்சத்திற்கு அதிகப்படும். நான்காவது திட்டக் காலத்திற்கு ரூ. 534.15 லட்சம் தொகை, பால்பண்ணை வளர்ச்சிக்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இப்போதுள்ள பால் வழங்கும் முறையை ஆராயவும் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் பால் வழங்குதல் பற்றிய “பெருந்திட்டம்” குறித்து ஆலோசனை நல்கவும் தமிழ்நாடு அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 1969, மார்ச்சு மாதம் இம்மாதிலத்திற்கு வருகைதந்த தேசியப் பால் பண்ணை வளர்ச்சி வாரியம், அதன் பரிந்துரைகளை அளித்துள்ளது; இவைபற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது. டில்லி, பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய நான்கு தலைநகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றிலும் பால் விற்பனைக்கும் பால் பண்ணை வளர்ச்சிக்கும் தேசியப் பால் பண்ணை வளர்ச்சி வாரியம் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துள்ளது. உணவு, வேளாண்மை நிறுவனத்தின் உலக உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பல நன்கொடையளிக்கும் நாடுகளால் இந்தியாவிற்கு வழங்கப்படும். வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவு, தூய வெண்ணெய் (Butter oil) முதலியவற்றைப் பயன்படுத்திச் செயலாற்ற மேற்சொன்னவாறு திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது; இத்திட்டம், 1970-71 முதற்கொண்டு தொடங்கி படிப்படியாகச் செயல்படும் திட்டத்தில் 5 ஆண்டுகளுக்கு 4 நகரங்களில் நிறைவேற்றப்படும். இந்த நகரங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பெருமளவில் பால் மாவு, தூய வெண்ணெய் முதலியவற்றை வழங்கி அவற்றைக்கொண்டு பால் தயாரிக்கப்படுவதற்கு வகை செய்யும் இத்திட்டம். பொதுவாக பால் வள முனைப்புத் திட்டம் (operation flood) என வழங்கப்படுகிறது. எனவே, இந்த நகரங்களுக்கு வழங்கப்படும். பாலின் அளவு பெரிதும் அதிகப்படுத்தப்படும்; இதனால் நகரிலுள்ள கால்நடை கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட நேரும். ஏனெனில் அவற்றை இனி நகரில் வைத்துப் பேணுவதில் ஆதாயமிருக்காது. அதே சமயத்தில், தயாரிப்புப் பால் வழங்கி மாநகருக்கு வழங்கப்படும் பாலின் அளவை அதிகரிப்பதுடன் படிப்படியான முறையில் கிராமப் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதனால், ஐந்து ஆண்டுகளின் இறுதியில் பால் மாவு, தூய வெண்ணெய் ஆகியவை வழங்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டதும், அக்கால அளவின் முடிவில் மாநகரில் வழங்கப்படும் பாலின் அளவு குறைக்கப்படாமல் இருக்கும் வகையில் அதே அளவிற்குக் கிராமப் பகுதிகளில் பால் சேகரிக்கும் திறன் அமையவேண்டும்.

சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரையில், தற்போது, சென்னை பால் பண்ணை, பால் வழங்கு திட்டம் மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு சராசரியாக 53,000 லிட்டர் பால் சேகரிக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது; இது, சென்னை மாநகரின் மொத்தத் தேவையில் ஏறக்குறைய ஆறில் ஒரு பங்கு மட்டுமேயாகும். பல காரணங்களால், குறுகிய காலப் பகுதியில் இவ்வாறு பால் வழங்கும் அளவை அதிகப்படுத்துவது இடர்பாடானதென்று காணப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ், இத்திட்டத்தின் முதல் நிலையில், அதாவது 1970-71-ல் நாள் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வழங்கப்படும் பாலின் அளவை 53,000 லிட்டரி

[1970 மார்ச் 18]

லிருந்து 1,00,000 லிட்டருக்கு அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டின் இறுதியில், இது நாள் ஒன்றுக்கு 3,00,000 லிட்டருக்குப் படிப்படியாக உயர்த்தப்படும். வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவி லிருந்தும் தூய வெண்ணெயிலிருந்தும் தயாரிக்கப்படும் பால் வழங்கப்படு வதனால் இந்த உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் சென்னை மாநகருக்கு இவ்வகைப் பால் வழங்கப்படும்.

சென்னை மாநகர் சம்பந்தப்பட்டவரையில், 5 ஆண்டுகளில் பாலின் உற்பத்தியையும், விற்பனையையும் அதிகப்படுத்துவதற்கான திட்டத்தின் விவரங்கள்கீழ்க் கண்டவாறாகும் :-----

				லிட்டர்.
முதல் ஆண்டு	..	..	திட்டத்திற்கு முன்	50,000
			மாவுப் பால்	40,000
			கிராமப்புறப் பால்	10,000
			(கூடுதலாகச் சேகரிக்கப் பட்ட அளவு)	
				1,00,000
இரண்டாவது ஆண்டு	..	..	திட்டத்திற்கு முன்	50,000
			மாவுப் பால்	1,20,000
			கிராமப்புறப் பால்	20,000
			(கூடுதலாகச் சேகரிக்கப் பட்ட அளவு)	
				1,90,000
மூன்றாவது ஆண்டு	..	..	திட்டத்திற்கு முன்	50,000
			மாவுப் பால்	1,70,000
			கிராமப்புறப் பால்	70,000
			(கூடுதலாகச் சேகரிக்கப் பட்ட அளவு)	
				2,90,000
நான்காம் ஆண்டு	..	..	திட்டத்திற்கு முன்	50,000
			மாவுப் பால்	1,10,000
			கிராமப்புறப் பால்	1,40,000
			(கூடுதலாகச் சேகரிக்கப் பட்ட அளவு)	
				3,00,000
ஐந்தாம் ஆண்டு	..	..	திட்டத்திற்கு முன்	50,000
			மாவுப் பால்	60,000
			கிராமப்புறப் பால்	1,90,000
			(கூடுதலாகச் சேகரிக்கப் பட்ட அளவு)	
				3,00,000

1970 மார்ச் 18]

முதல் மூன்றாண்டுகளில் மாவுப்பால் உற்பத்தியும் வழங்கலும் படிப்படியாக அதிகப்படுத்தப்படுமென்பதும் 4, 5-வது ஆண்டுகளில், கிராமப்புறங்களில் சேகரிக்கப்படும் பால் அளவின் அதிகரிப்பிற்கு நிகராக அது குறைக்கப்படுமென்பதும் தெரியவரும் வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவையும், தூய வெண்ணெயையும் சென்னை பால் பண்ணை வாங்குவதற்கு இத் திட்டம் கருதினாலும், விற்பனை மூலம் கிடைக்கும் தொகை, தமிழ் நாட்டில் கிராமப்புறப் பால் பண்ணை வளர்ச்சிக்காக இந்தியப் பால் பண்ணை கூட்டு நிறுவனத்தால் பயன்படுத்தப்படும். பால் மாவு விற்பனை மூலம் பெறும் நிதி, பால் பண்ணையை அபிவிருத்தி அளவிற்கு விரிவுபடுத்தவும் கருவிகள் வாங்கவும் மாநகரிலுள்ள கால்நடைகளைக் கிராமப் பகுதிகளில் அமர்த்தவும் பயன்படுத்தப்படும்.

இத் திட்டத்தின் முதல் நிலை, 1970-71 முதற்கொண்டு சென்னை மாநகரில் நிறைவேற்றப்படவிருப்பதால், அதிகரித்த பால் உற்பத்தியைக் கையாளும் பொருட்டு கிண்டிக்கு அருகில் தென் சென்னையில் இரண்டாவது பால் பண்ணையை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

பால்பெருக்கும் பருவத்தில், மதுரையிலும், மதுரையைச் சுற்றிலும் உபரி பால் பெருமளவு கிடைக்குமாகையால் மதுரையில் பால் மாவு தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ அரசு முடிவு செய்துள்ளது, இங்கு, உபரி பால், பால் மாவாக மாற்றப்படும். இதன்வாயிலாக, பால் வளமாகக் கிடைக்கும் பருவத்தில் கிராம மக்கள் கிடைக்கும் உபரிப் பாலை விற்பனை செய்ய முடிவதுடன் பால்வற்றிய பருவத்தில் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கப் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய பால் மாவை இருப்பு கட்டி வைத்துக் கொள்ளவும் அரசுக்கு இயலுகிறது.

மதுரை, சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரண்டு முக்கிய பால் பண்ணைகளின் பால் உற்பத்திப் பகுதிகளில் உலக உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் பெறும் உணவுத் தானியங்களை வழங்குவதன் மூலம் கால்நடைக் கலவைத் தீவனத்தைத் தயாரித்து வழங்கும் திட்டம் 1968-ல் துவக்கப்பட்டது; இந்தப் பால் பண்ணைகளில் பால் வழங்கலை உயர்த்தவே இத்திட்டம் தொடர்ந்து நீட்டிக்கப்பட்டது.

சென்னை, மதுரை பால் உற்பத்திப் பகுதிகளில் கறவை மாடுகள் வைத்து வரும் சொந்தக்காரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கலவைத் தீவனமும் தயாரிக்கப்பட்ட கலவைத் தீவன அளவும் கீழ்க்காணும் விவர அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	தயாரித்து, விற்பனை செய்யப்பட்ட கலவைத் தீவன அளவு.	
	சென்னை.	மதுரை.
(1)	(2)	(3)
	மெ.ட.	மெ.ட.
1968-69	405.590	65.001
1969-70 (28-2-1970 வரை) ..	1,135.275	255.177

[1970 மார்ச் 18]

இவற்றுடன், தாம் உயர்த்திய பாலைத் (Toned Milk) தயாரித்து வழங்குவதற்காக வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவு உலக உணவுத் திட்டம் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. 1968-69, 1969-70-ம் ஆண்டுகளில் பயன்படுத்திய உலக உணவுத் திட்டத்தின் வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவின் அளவு கீழ்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது :-

ஆண்டு.	பயன்படுத்தப்பட்ட வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவின் அளவு.	
	சென்னை.	மதுரை.
(1)	(2)	(3)
	மெ.ட.	மெ.ட.
1968-69	45.493	7.052
1969-70 (28-2-1970 வரையில்) ..	114.686	39.429

உலக உணவுத் திட்டத்தின் தானியங்கள் விற்பனை மூலமும் வெண்ணெய் நீக்கிய பால் உணவு விற்பனை மூலமும் கிடைத்த தொகையிலிருந்து ஈடுசெய் திதி ஒன்று 28-2-1970 வரையில் உருவாக்கப்பட்டு, இதுவரையில் இந்த நிதிக்கு ரூ. 6,58,851 வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஈடுசெய் நிதியிலிருந்து, 50 ஏக்கர் பரப்பில் ரூ. 1,88,750 தொடராச் செலவிலும் ரூ. 44,620 தொடர்ச் செலவிலும் மக்காச் சோளம் பயிரிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இது, கால்நடைத் தீவனமாகப் பயன்படும். பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கிராமப் பகுதிகளில் வளர்ச்சிப் பணியை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்துறை மேற்கண்ட சாதாரணத் திட்டத்தின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களுடன், சேர்ந்து கூடுதலாக திறைவேற்றப்படும் வேலைத் திட்டங்களாகவே மேற்சொன்னவை அமையும்.

பால் வழங்கும் கட்டுறவுச் சங்கங்களையும் ஒன்றியங்களையும் வலுப் படுத்தும் பொருட்டு, கறவை மாடுகள் வாங்கவும் கருவிகள் வாங்கவும் பால் பண்ணைக் கட்டிடங்கள் கட்டவும் கடனாக நிதி உதவி அளிப்பது தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. இச்சங்கங்கள் அவற்றின் செயல் பாடுகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு அடிப்படையை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தான், ஒன்றியங்கள் இவற்றின் பங்கு மூலதனத்தில் அரசு பங்குகொள்ளவும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மைசூரிலுள்ள மத்திய உணவுத் தொழில் அணுகக் ஆய்வு நிலையத்தில் செய்யப்பட்ட ஆய்வின் அடிப்படையில் சென்னையில் சோதனை நடவடிக்கை யாக, லாக்டோன் (வேர்க்கடலைப் புரதச் சத்தையும் கறத்த பாலையும் சேர்த்துத் தயாரிக்கும் பொருள்) உற்பத்தி செய்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொருளைப் பெற மக்களிடம் உள்ள ஆதரவைப் பொறுத்து “லாக்டோன்” உற்பத்தியும் அதை வழங்குவதும் அதிகப்படுத்தப்படும்.

கிராமப் பகுதிகளில் பால் பண்ணை வளர்ச்சியின் மற்றொரு சிறப்புக் கூறு யாதெனில், கிராமப் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஊக்கமளிக்க “கேர்” நிறுவனம் அளிக்கும் உதவியாகும். மாட்டுத் தொழிலாளர்கள் கட்டுவதற்கும், கிணறுகள் வெட்டவும் பால் கொள்கலன்கள், பால் சோதனைபிடும் கருவிகள் முதலியவற்றை வாங்கவும் 20 தேர்ந்தெடுத்த சங்கங்களுக்கு “கேர்” நிறுவனம்

1970 மார்ச் 18]

நிதி உதவி அளிக்க முன்வந்துள்ளது. தொடக்கத்தில், இந்த உதவி 5 சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படும். இத் திட்டத்திற்கு அரசு ஏற்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

சென்னை பால் பண்ணை, பால் வழங்கும் திட்டம்.

இத்திட்டத்தில் பால் பண்ணையும் பால் வழங்கும் பிரிவுடன் கூடிய மத்தியப் பால் பண்ணையும் அடங்கும். இப்பண்ணையில் நான்காயிரம் கறவை மாடுகளைப் பேணிவரவும் அவற்றின் சொந்தக்காரர்கள் உறைவதற்குமான இடவசதியும் பிற ஏற்பாடுகளும் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், 1965-ல் இப்பால் பண்ணையில் ஏற்பட்ட வெக்கை நோய் காரணமாக, இதுவரை இவ்வசதிகளை ஏற்றுவந்த உரிமதாரர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இந்நோய் காரணமாகப் பெருவாரியான கறவை மாடுகளை இழக்க நேரிட்டது; உரிமதாரர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவு குறைந்து விட்டது.

உறைவிட வசதி, குறைந்த செலவில் மாட்டுத் தொழுவ வசதி போன்ற வசதிகளும் குறைந்த விலையில் மாட்டுத் தீவனம் வழங்குதல், இலவசக் கால்நடை மருத்துவ வசதிகள் அளித்தல் போன்ற வசதிகளும் அளித்து உரிமதாரர்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதன் மூலம் மீண்டும் அவர்கள் இப்பால் பண்ணைக்கு வர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோதிலும், அந்த அளவிற்குப் பலன் ஏற்படவில்லை. தற்போது 58 உரிமதாரர்கள் 543 கறவை மாடுகளுடனும், 120 பால் வற்றிய மாடுகளுடனும் கன்றுகளுடனும் உள்ளனர். இந்த உரிமதாரர்களிடமிருந்து சராசரி நாள் ஒன்றுக்குச் சேகரிக்கப்படும் பால் 2,180 லிட்டர் ஆகும். 1968-69-ல் உரிமக் கட்டணங்களையும் 1-4-1968 முதல் ஓராண்டுக் காலத்திற்குக் கறவை மாடுகளுக்கான இடவசதிக் கட்டணங்களையும் வசூல் செய்வதைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. ஆனால், உரிமதாரர்கள் குறைந்தது 10 கறவை மாடுகளை வைத்து வர வேண்டுமென்பதற்கும் 10 பசுக்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 லிட்டர் வீதமும் 10 எருமைகளுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 லிட்டர் வீதமும் பால் வழங்க வேண்டும்.

இப் பால் பண்ணையில் உரிமதாரர்கள் பேணி வந்த மாடுகளின் எண்ணிக்கை குறைந்த பின்னர், இப்பண்ணையிலுள்ள இட வசதியை முழுவதும் பயன்படுத்திக்கொள்ள 165 கறவை மாடுகளுடன் அரசு பால் பண்ணை 1966-ல் தொடங்கப்பட்டது. அரசு பால் பண்ணையில் தற்போதுள்ள மாடுகளின் எண்ணிக்கை 1,264-க்கு மேற்பட்டதாகும். இவற்றில் 518 இனக் கலப்பு மாடுகளும் 16 அயல்நாட்டு வகை ஜெர்ஸி பசுக்களும் உள்ளன. அரசு பால் பண்ணையில் நாள் ஒன்றுக்கு 2,400 லிட்டர் பால் சராசரியாகப் பெறப்படுகிறது.

பால் பண்ணையிலுள்ள உரிமதாரர்களிடமிருந்து பால் சேகரிப்பதுடன், மாதவரத்திலுள்ள அரசு பால் பண்ணையிலிருந்தும் பால் சேகரிக்கப்படுகிறது. இத்துடன், முக்கியமாக சென்னை பால் பண்ணைத் திட்டத்திற்கு, கிராமப் பகுதிகளிலிருந்தும் பால் பெறப்படுகிறது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து சென்னை பால் பண்ணைக்குப் பாலைச் சேகரிக்கவும் எடுத்து வரவும் வசதியாக, பாலைக் குளிர வைக்கும் நிலையங்களும் பாலைப் பதப்படுத்தும் நிலையங்களும் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்பு குறிப்

[1970 மார்ச் 18]

கிட்டதைப் போன்று, சென்னை பால் பண்ணை, 135 பால் வழங்கு டிப்போக்கள் மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு 50,000 லிட்டர் பாலை இப்போது வழங்கி வருகிறது. \$3,000 வாடிக்கைக்காரர்களுக்குப் பால் வழங்கி வருகிறது. 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான கணக்கு இன்னும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. பெலினும் 1969-70-ல் இப் பண்ணைக்கு ரூ. 5.70 லட்சம் ஆதாயம் கிடைக்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது; 1968-69-ல் ரூ. 60,347-ம் 1967-68-ல் ரூ. 37,910-ம் மட்டுமே ஆதாயம் கிட்டியது. முன்பு குறிப்பிட்டதைப் போல, வெண்ணெய் நீக்கிய பால் மாவு, தாயவெண்ணெய் இவற்றின் மூலம் உலக உணவுத் திட்டத்திலிருந்து பெறும் உதவியுடன் நிறைவேற்றப்படுகிறதற்கும் பால் விற்பனை, பால் பண்ணை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 1970-71-ல் சென்னை பால் பண்ணை அதிக அளவு பாலை வழங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான குறிக்கோள் அளவு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் லிட்டர் பால் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும்.

தனிப்பட்ட பால்காரர்கள் சென்னை மாநகரில் எருமைப் பால் லிட்டர் ஒன்று ரூ. 2.00 முதல் ரூ. 2.50 வரையிலும், பசும்பால் லிட்டர் ரூ. 1.30 முதல் ரூ. 1.70 வரையிலும் விற்பனை செய்கின்றனர்; பாலின் தாதுநீர்கேற்ப விலை கூடுகிறது. ஆனால், சென்னை பால் பண்ணைத் திட்டத்தின் கீழ் 1965, நவம்பர் முதல் எருமைப் பால் லிட்டர் ஒன்று ரூ. 1.24-க்கும், பசும்பால் லிட்டர் ஒன்று ரூ. 1.04-க்கும் சீராக விற்கப்பட்டு வருகின்றன. கிராமப் பகுதியில் பால் வழங்குவோருக்குப் பாலின் விலையை அதிகரித்ததன் விளைவாக, 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி முதல் பாலின் விற்பனை விலையை ஓரளவு அதிகப்படுத்தவேண்டியதாயிற்று. இதற்கேற்ப, விற்பனை விலை எருமைப் பாலுக்கு லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.24-லிருந்து ரூ. 1.26 ஆகவும்; பசும்பாலுக்கு ரூ. 1.04-லிருந்து ரூ. 1.06 ஆகவும் விலை உயர்த்தப்பட்டது. என்றாலும், இரு முறை பதப்படுத்திய பாலின் விற்பனை விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு 72 காசிலிருந்து 70 காசுக்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை பால் பண்ணையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் தங்கள் ஊழிய நிர்ப்பந்தனைகள் சீர் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கொடுத்த கோரிக்கைகளை அரசு பரிவுடன் கவனித்து வருகிறது. எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து சம்பளம் அளிக்கப்படும் உதவிகளை காலமுறைச் சம்பள ஏற்றப் பதவிகளாக மாற்றவேண்டுமென்பது இச் சங்கத்தின் முக்கியக் கோரிக்கையாகும். படிப்படியான திட்டத்திற்கிணங்க இதை நிறைவேற்ற அரசு கருதியுள்ளது. முதற்படியாக, எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து சம்பளம் பெறும் பணியாளர்களின் 80 பதவிகளை காலமுறைச் சம்பள ஏற்றப் பதவிகளாக மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மதுரை மக்களுக்கு நியாய விலையில் பால் வழங்கும் நோக்கத்துடன் நாள் ஒன்றுக்கு 50,000 லிட்டர் பால் பதப்படுத்தும் திறன் கொண்ட பால் பதப் படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்று ரூ. 115 லட்சம் செலவில் மதுரையில் நிறுவப் பட்டுள்ளது. சுமார் ரூ. 33 லட்சம் பெறுமான யந்திர சாதனங்களுடன் இதற்கு “யூனிசெலிப்” நிறுவனம் உதவி செய்துள்ளது. இத்திட்டம் 1967-ல் தொடங்கப்பட்டது. இப்பால் பண்ணைக்காக பாலைச் சேகரிக்கவும், கொண்டு செல்லவும் வசதியாகப் பாலைக் குளிர வைக்கும் நிலையங்கள் மதுரையைச் சுற்றிப் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை பால்

1970 மார்ச் 18]

பண்ணையில் நாள் ஒன்றுக்குச் சராசரி கிடைக்கும் பால் சுமார் 17,500 லிட்டர்; நாள் ஒன்றுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் சராசரி பால் அளவு சுமார் 10,500 லிட்டர் ஆகும். 53 பால் வழங்கு டிப்போக்கள் மூலம் 20,300 வாடிக்கைக்காரர்களுக்குப் பால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மதுரையில் கிடைக்கும் உபரி பால், சென்னைக்கு அனுப்பப்படுகிறது; ஓரளவு பால் உள்நாட்டில் விற்பனை செய்ய வெண்ணைப், நெய் முதலிய துணைப் பொருள் களாக மாற்றப்படுகிறது. முன்னரே குறிப்பிட்டதைப் போன்று, பால் வற்றிய காலங்களில் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் உபரி பாலைப் பால் மாவாக மாற்ற மதுரையில் பால் மாவு தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ அரசு சூப்பனிப்பு வழங்கியுள்ளது.

“யூனிசெஃப்” நிறுவன உதவிக்கான நிபந்தனைகளில் ஒன்று, பத்தாண்டுக காலத்திற்குக் குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கு லிட்டருக்கு 10 காசு கூடு செய்து, கூடுசெய்த விலையில் இப்பண்ணை பால் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்பதாகும். எனவே, மதுரையில் உள்ள குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கு லிட்டர் ஒன்று 64 காசு வீதம் பால் வழங்கப்படுகிறது. இது வகையில் குறைந்த வருமானமுடையவர்களுக்கு 5,01,630 லிட்டர் பால் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டிற்கான கணக்குப்படி, இப்பண்ணைக்கு ரூ. 13.78 லட்சம் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1969-70-ல் இந்த இழப்புத் தொகை ரூ. 4 லட்சத் திற்குக் குறைக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கூட்டுறவுப் பிரிவுகள்

சென்னை, மதுரையிலுள்ள பால் பண்ணைகளுக்குக் கிராமப் பகுதிகளில் விருந்தே முக்கியமாய் பால் வழங்கப்படுகிறது. உள்ளூர்த் தேவையைச் சரிசெய்த பின்னர் இப் பால் பண்ணைகள் உபரி பாலை, மதுரை, சென்னை பால் பண்ணைகளுக்கு அனுப்புவதற்கு ஏதுவாகப் பல்வேறு பால் வழங்கும் திட்டங்களையும் கூட்டுறவுப் பால் பண்ணைகளையும் பால் உற்பத்தி இணைப்பு (Milkgrid) ஒன்றுடன் இணைத்தது, பால் பண்ணை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் பால் பதப்படுத்தும் எட்டு பந்திர சாலைகள் உள்ளன. இந்த பந்திர சாலைகளின் திறனளவும்

[1970 மார்ச் 18]

இவை பதப்படுத்தியனும் சாசனி பரவின் அளவும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

(1) கூட்டு சங்கத்தின் பெயர்.	(2) பந்திர சாலையின் திறனளவு (நாளொன்றுக்கு லிட்டர் அளவு).	(3) பதப்படுத்தும் பால் அளவு 1968-69-ல் (நாளொன்றுக்கு லிட்டர் அளவு).	(4) 1969-70-ல் சாசனி பால் அளவு (நாளொன்றுக்கு லிட்டர் அளவு).
1. திருச்சி-ஸ்ரீரங்கம் கூட்டுறவு பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	14,000	4,000	4,770
2. தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு பால் உற்பத்தி, விற்பனை கூட்டு அமைப்பு.	14,000	9,000	6,630
3. கன்னியாகுமரி கூட்டுறவுப் பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	4,000	4,800	5,360
4. சிதம்பரம் கூட்டுறவு பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	7,000	2,800	1,260
5. உதகமண்டலம் கூட்டுறவு பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	7,000	8,700	11,000
6. சென்னை கூட்டுறவு பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	14,000	8,800	5,850
7. கோயம்புத்தூர் கூட்டுப் பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கம்.	14,000	13,350	14,700
8. கோடைக்கானல் கூட்டுறவு பால் வழங்கு கூட்டுச் சங்கம்.	2,000	800	1,070

மேலும் அதிக அளவு பாலைக் கைபாளும் வகையில் தற்போதுள்ள பந்திர சாலையை விரிவுபடுத்துவதற்காகக் கன்னியாகுமரி கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத்திற்குக் கடனாக ரூ. 1.35 லட்சம் வழங்க ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. மணி ஒன்றுக்கு 2,000 லிட்டர் திறனளவு கொண்ட பால் பதப்படுத்தும் யந்திரசாலை நிறுவுவதற்கு உதகை கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத்திற்கும் ரூ. 3 லட்சம் கடன் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சங்கங்களின் செயல்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டதனால், சென்னை பால் பண்ணைக்கு இச் சங்கங்களால் அதிக அளவு பால் வழங்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 18]

இம்மாதிலத்தில் 337 அரிசன பால் வழங்கும் சங்கங்கள் உள்ளன; அவற்றில் 181 சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன; 156 சங்கங்கள் செயல்படாமல் உள்ளன. இச்சங்க உறுப்பினர்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. ரூ. 250 உதவித் தொகையாகவும் ரூ. 250 கடனாகவும் வழங்கப்படுகிறது. உதவித் தொகையை அரிசன நலத்துறை ஏற்றுக் கொள்கிறது; கடன் தொகையை பால் பண்ணை வளர்ச்சித் துறை வழங்குகிறது. கீழ்க்கண்ட விதங்களில் பால் பாத்திரங்கள் வாங்கவும், சைக்கிள் வாங்கவும் பணியாளர்களை அமர்த்திக்கொள்ளவும் இச் சங்கங்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது:—

பால் பாத்திரங்கள்—ரூ. 500.

சைக்கிள்—ரூ. 300.

பணியாளர்கள் அமர்த்திக்கொள்ளுதல்—ரூ. 360.

1968-69-ல் அளிக்கப்பட்ட உதவித் தொகையும், சமூக நலத் துறையால் உதவித் தொகை வழங்கப்படுவதற்கு 1969-70, 1970-71 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் கீழ்க்கண்டவாறாகும்:—

1968-69—ரூ. 2,94,842 (வழங்கியது).

1969-70—ரூ. 4,00,000 (திருத்த மதிப்பீடு).

1970-71—ரூ. 4,00,000 (வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு).

கிராமப் பால் பண்ணை வளர்ச்சிப் பணி.

சென்னை, மதுரை பால் பண்ணைகளுக்கு பால் வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து அன்றாடம் பெருமளவில் பால் சேகரிக்கப்படுகின்றது. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து சேகரிக்கப்படும் பாலின் தரத்தைக் காக்கும் பொருட்டு, சென்னைக்குப் பால் அனுப்பப்படுவதற்கு முன்பு தொடக்கத்தில் சரிப்படுத்த முக்கிய இடங்களில் பலவகையான குளிர வைக்கும் இயந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாட்டுத் தொழுவங்கள், பால் பண்ணைக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், பால் வண்டிகள், குளிர வைக்கும் சாதனங்கள், சோதனையிடும் கருவிகள் வாங்கவும், கறவை மாடுகள் வாங்கவும் கிராமச் சங்கங்களுக்குக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் நிதி உதவியளிக்கப் படுகிறது. 1967-68, 1968-69, 1969-70 ஆகிய ஆண்டுகளில் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிதி உதவியின் அளவும் 1970-71-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் கீழ்க்காணும் விவர அட்டவணையில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன:—

கிராமப் பால்

பண்ணை

விரிவுபடுத்தும்

திட்டத்

தின் கீழ்

அளிக்கப்பட்ட

நிதி உதவி.

ஸ்தம்.

ஆண்டு.

கறவை

மாடுகள்

வாங்குதல்.

1967-68

..

..

..

..

38,53,900

3.60

1968-69

..

..

..

..

32,73,500

4.11

1969-70

..

..

..

..

25,00,000

5.35

1970-71

..

..

..

..

20,00,000

6.00

[1970 மார்ச் 18]

கறவை மாடுகளுக்கு உரிய அளவில் தீவனமில், இனப் பெருக்கத் தீவிர வகை செய்தல், பேணிப் பாதுகாத்தல் ஆகியவை குறித்துக் கிராம மக்களுக்கு அறிவூட்டும் பொருட்டு, கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கப் பணியாளர்களுக்கும் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கும் பால் பண்ணை வளர்ச்சிப் பணியாளர்கள் தொழில் துட்ப அறிவுரை நல்கி வந்தனர். பால் உற்பத்தி நிலையங்கள் அமைப்பதிலும் இச் சங்கங்களுக்கு அவர்கள் துணை புரிந்தனர். சிறு சங்கங்களுக்குப் போதுமான பண்பலம் அளிக்கும் கருத்துடன், அவற்றை நிலைத்து இயங்கும் வசதி பெற்ற கூட்டுறவுப் பிரிவுகளுடன் இணைத்து அமைக்கும் திட்டத்தை இத்துறை தொடங்கியது. தற்போது 23 கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் யூனியன்களும், 2,662 கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கங்களும் இம்மாநிலத்தில் செயல்படுகின்றன. இவற்றில் 462 சங்கங்கள் பால் பண்ணைகளுக்குப் பால் வழங்குகின்றன.

கிராமப் பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடன், கறவை மாடுகள் வைத்துவரும் தனிப்பட்டவர்கள் சிலரும் சென்னை பால் பண்ணைக்கு பால் வழங்கி வருகிறார்கள். இவர்களுக்குக் கடனாக வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு ஆயிரம் ரூபாய்க்கும் அவர்கள் 25 வீட்டருக்கும் குறையாத வீதத்தில் இப் பண்ணைக்கு பால் வழங்கவேண்டுமென்னும் நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு, சோதனை நடவடிக்கையாக இத்தனிப்பட்ட பால் வியாபாரிகளுக்கும் கடன் வழங்க ரூ. 1 லட்சம் தொகையை ஒதுக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

கிராமப் பகுதிகளில் உற்பத்தியாகும் பாலின் தாத்தை மேம்படுத்த, எருமைப் பாலுக்கு வீட்டர் ஒன்றுக்கு 82 காசு முதல் 94 காசு வரையிலும், பசும் பாலுக்கு 70 காசு முதல் 78 காசு வரையிலும் தரவாரியான வீதங்களில் பணம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இணைப்பு 5.

[288.ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

கோரிக்கை எண் XVIII—கால்நடை வளர்ப்பு.

1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம்

மதிப்பீடு—ரூ. 3,82,87,400.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களில், கால் நடை வளர்ப்பு முக்கியமான இன்றியமையாக பங்கு வகிக்கிறது. திட்டமிட்ட, அறிவியல் முறையிலமைந்த கால்நடை வளர்ப்புத்துறை மேம்பாடு மூலம்—ஆடுகள், கோழிகள், பன்றிகள், இன்றைய கால்நடைகளின் வளர்ச்சி—உணவுச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைப்பதில் பெருமளவு உதவி புரிவதாக அமையும். அவை இத்துடன் பண்ணைக்கான அருமையான தொழு உரமும், உழவு வேலைகளுக்கான கால்நடைகளும் கிடைக்க வகை செய்யும்.

கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் முக்கிய நோக்கங்கள் இருவகைப்படும். (ஆடுகள், பன்றிகள்; கோழிகள், பசுக்கள், எருமைகள் உட்பட) கால்நடைகளின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவது அதன் முதல் நோக்கமாகும். இனப்

1970 மார்ச் 18]

பெருக்கம், நிலைமை இடுதல் இவற்றில் செய்முறை மேம்பாடுகள் செய்தும், கால்நடை நோய்த் தடுப்பிற்கும் மருத்துவத்திற்கும் ஆன வசதிகளைப் பரந்த அளவில் அளித்தும் கால்நடைகளின் உற்பத்தித் திறன் உயர்த்தப்படுவதாகும். உயரின உழவு மாடுகளை வளர்த்து உழவு மாடுகளின் திறமையை மேம்படுத்துதல் அதன் இரண்டாவது நோக்கமாகும்.

இந்த நோக்கங்களை எய்துவதற்காக, கால்நடை வளர்ப்புத் துறை முழுவதும் சீரமைக்கப்பட்டது. இத்துறையின் திறமையைப் பெருக்கி அதன் கால்நடை மருத்துவப் பணிகள் கிராமப் பகுதிகளில் மிக எளிதில் கிடைக்கச் செய்வதே இதன் முக்கிய குறிக்கோளாகும். இதை நினைவில் கொண்டு கால்நடை வளர்ப்புத் துறை இரு தனித் துறைகளாகப் பிரித்தமைக்கப்பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித் துறைத் தலைவரது கட்டுப்பாட்டின்மீது; கால்நடை வளர்ப்புத் துறை, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறை என்னும் பெயர்களுடன் முறையே அமைந்தன.

சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பட்டமேற்படிப்புக் கல்விக்கான தெற்கு வட்டார நிலையமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து கால்நடை மருத்துவக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்காகத் தனியாக ஒரு துறை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இரு தனித் துறைகளாகப் பிரித்தமைத்ததைத் தொடர்ந்து கீழ்க்கண்ட நிலையங்கள் யாவும் 1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் கால்நடை வளர்ப்புத் துறையிடமிருந்து, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சித் துறை இயக்குநராகவுள்ள சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரித் தலைவரின் பொறுப்பிற்கு மாற்றப்பட்டன—

(1) கல்லூரியில் நடைபெறும் ஆராய்ச்சித் திட்ட வேலைகள் உட்பட, சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி.

(2) நிலையத்தில் நடைபெறும் ஆராய்ச்சித் திட்ட வேலைகள் உட்பட, ராணிபேட்டை கால்நடை நோய்த்தடுப்பு மருந்து திறுவனம்.

(3) கோழி இன ஆராய்ச்சி நிலையம், தேனம்பேட்டை.

(4) ஆடுகள் இனப் பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், உதகமண்டலம்.

(5) காட்டுப்பாக்கத்திலுள்ள (கோழிகள்) விற்பனை நிலையம் நீங்கலாக) ஆட்டுப் பண்ணை.

1970-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை செயல்கூறுகள் அடிப்படையில் இயங்குவதற்குப் பதிலாக வட்டார அடிப்படையில் செயல்படும் வண்ணம் சீரமைக்கப்பட்டது மற்றொரு குறிப்பிடத் தக்க மாறுதலாகும். அரசு, கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் நிர்வாக அமைப்பையும் கட்டமைப்பையும் குறித்துக் கவனமாக ஆராய்ந்தது. பொது வேறு வகையான, கால்நடை மருத்துவ உதவிக்கும், கால்நடை வளர்ப்பு உதவிக்கும் அணுகவேண்டியிருந்தது. ஒரேமாதிரியான வேலைகளை வெவ்வேறு அதிகாரிகள் கவனிப்பதாக இருந்ததால் பொதுமக்கள் பெரும் இடர்ப்பாட்டிற்கு ஆளாகின்றனர் என்பதை அரசு கண்டறிந்தது. எனவே, கால்நடை

[1970 மார்ச் 18]

வளர்ப்புத் துறையின் அதிகாரத்தைப் பெருமளவு பரவலாக்குவதற்கும், பல் வேறு பிரிவுகள், நடைமுறைகள் மீதான பொறுப்பை ஒருங்கிணைத்து ஒரு சீராக்குவதற்கும் இத் துறையை வட்டார அடிப்படையில் திருத்தியமைப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது என்று அரசு கருதியது.

துறையைச் சேரமைத்ததன் விளைவாக கால்நடை வளர்ப்புத் துறை இயக்குநர், மாநில முழுமைக்கும் ஆன பொறுப்பை வகிக்கின்றார். வட்டாரத் துணை இயக்குநர்கள், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களடங்கிய வட்டாரங்களின் பொறுப்பை வகிக்கின்றனர். கால்நடை வளர்ப்புத் துறை உதவி இயக்குநர்கள் ஒரு வட்டம் அல்லது வருவாய்க் கோட்டத்தின் பொறுப்பை வகிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்திற்கும் இரண்டு கால்நடை உதவி அறுவை மருத்துவர்கள் உள்ளனர். இப்போது ஆறு வட்டாரத் துணை இயக்குநர்கள், முறையே சென்னை, வேலூர், கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகியவற்றைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு அவர்கள் தத்தமக்குரிய அதிகாரப் பகுதிகளில் உள்ள, எல்லாக் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை அதிகாரிகளையும் பிரிவுகளையும் தம் பொறுப்பில் வைத்துக் கொண்டு கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்தி வருகின்றனர். சென்னை வட்டாரத் துணை இயக்குநரைத் தவிர ஒவ்வொரு வட்டாரத் துணை இயக்குநருக்கும் உதவுவதற்கென மூன்று வல்லுநர்கள் (ஒரு கோழி இன வல்லுநர், ஒரு கால்நடை வல்லுநர், நோய் ஆய்வுப் பணி வல்லுநர்) ரூ. 375—25—800 என்ற சம்பள வீதத்தில் உள்ளனர். இவர்கள் வட்டாரத் துணை இயக்குநர் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்தவராவர். வட்டாரத் துணை இயக்குநர்களுக்குக் கீழே, கால்நடை வளர்ப்பு உதவி இயக்குநர்கள், ஒரு வருவாய்க் கோட்டத்திற்கினையான பகுதியின், பொறுப்பை மேற்கொண்டு, அப் பகுதியில் கால்நடை வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பேற்று வருகின்றனர். இந்த நடவடிக்கைகளின் கீழ் நோய் மருத்துவமும் ஆய்வும் மட்டும் அல்லாமல், கோழிகள், கால்நடை, ஆடுகள், பன்றிகள் ஆகியவற்றின் மேம்பாட்டுப் பணி, செயற்கை முறை இனப்பெருக்கப் பணிகள், மையக் கிராமப் பணிகள், விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் வளர்ச்சிப் பணிகள் முதலியனவும் அடங்கும். ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் குறைந்தது ஒரு கால்நடை மருந்தகமேனும் இருக்கும். பொதுவாக, ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் இரண்டு கால்நடை உதவி அறுவை மருத்துவர் இருப்பர். ஒருவர் கால்நடை நோய் மருத்துவத்தையும், மற்றொருவர் கால்நடை நேரிடைப் பயிற்சிப் பணியையும் (Extension Work) கவனித்துக் கொள்வார்.

ஊராட்சி ஒன்றிய அளவிலும், கிராம அளவிலும் கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் வேலைகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கால்நடை வளர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் விரிவுப் பணி அதிகாரி (கால்நடை வளர்ப்பு) ஒருவர் கவனிப்பார். அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை, அங்கு ஏற்கெனவே உள்ள கால்நடை வளர்ப்புப் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை, அந்தப் பகுதியில் முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்ட தீவிரப் பணிகள் முதலியவற்றைப் பொறுத்து, விரிவுப் பணி அதிகாரி (கால்நடை வளர்ப்பு) 6-முதல் 10 வரையிலான (அல்லது அதற்கும் அதிகமான) கிராமங்கள் அடங்கிய துணை நிலையங்களின் பொறுப்பை மேற்கொண்டு, கவனித்து வருவார். தொடர்பான ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவையும், தொடர்பான கால்நடை வளர்ப்புத் துணை

1970 மார்ச் 18]

இயக்குநர்களையும் கலந்தாலோசித்து, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டிய ஒவ்வொரு துணை நிலையத்திற்கும் உரிய பொருத்தமான இடத்தைக் குறிப்பிடுமாறு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்ஙனம் அமைக்கப்படும் துணை நிலையம் ஒவ்வொன்றிடனும், பொருத்தமான அளவு எண்ணிக்கையில், அடுத்தடுத்து அமைந்த ஊராட்சிகள் இணைக்கப்படுமாறு, இடங்கள் குறிப்பிடப்பெறுதல் வேண்டும். கால்நடை வளர்ப்புத் துறையின் பல்வேறு முக்கியமைப்புகளால் இதுவரை செய்யப்பட்டுவந்த எல்லா வேலை இனங்களும்—மையக் கிராம நிலையங்கள், செயற்கை முறை இனப் பெருக்கக் கிளை நிலையங்கள் இன்ன பிறயாவும், இனிமேல், இந்தத் துணை நிலையங்களின் பொறுப்பில் உள்ள (கால்நடை வளர்ப்பு) நல விரிவுப் பணி அதிகாரிகளால் மேற்கொள்ளப்படும். இதுவரை தனித்தனி துறையாகக் கவனிக்கப்பட்டுவந்த கால்நடை மருத்துவப் பணிகள் மற்றும் கால்நடை வளர்ச்சி உதவி பணிகளுக்குப் பதிலாக, பரவலான அதிகார அடிப்படையில் அனைத்துமடங்கிய ஒருங்கிணைந்த கால்நடை மருத்துவப் பணியை நாம் பெற்றுள்ளோம். இவ்வாறு நிர்வாகம் சீரமைக்கப்பட்டதன் விளைவாக, கால்நடை மருத்துவப் பணி கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாட்டுப் பணிகளின் பயன்களை கிராமங்கள் மேலும் சிறப்பான முறையில் அடைய இயலும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது.

ஆனால் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை இயக்குநரின் பொறுப்பின் கீழ் வரும் 9 கால்நடைப் பண்ணைகளின் பணியாளர் அமைப்பு முறையும், காட்டுப்பாக்கம் கோழிப்பண்ணைக் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகப் பணியாளர் அமைப்பு முறையும், 9 தீவிரக் கோழி இன வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் உள்ள பணியாளர் அமைப்பு முறையும் 39 கோழி இன விரிவுத் திட்ட நிலையங்களிலும் உள்ள பணியாளர் அமைப்பு முறையும் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வரா. அவை எவ்வித மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகாமல் அப்படியே உள்ளன.

மையக் கிராமத் திட்டம், மும்முரக் கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம் போன்ற சில சிறப்புத் திட்டங்களின்கீழ் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளில் சிறப்பாக நாட்டஞ் செலுத்தவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. இத்தகைய சிறப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற முக்கியமான பகுதிகளில் தங்குதடையின்றி நடைபெறுவதற்கு ஏற்றவாறு சிறப்புப் பணியாளருக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் அவசியமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

நிர்வாகச் சீரமைப்பு முறையைப் பற்றி விளக்கிய பின்னர், முக்கியமான வேலைத் திட்டங்களில் எய்திய சிறந்த சாதனைகளைப் பற்றிக் கீழே விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை வளர்ப்பு.

(அ) தீவனத்தா மேம்பாடு.—கால்நடைகளின் வளர்ச்சி, மேய்கை, தீவனங்களின் வளத்தைப் பொறுத்து உள்ளது. போதிய ஈட்டிச் சத்து மிக்க தீவனம் கிடைத்தாலன்றி, இனப்பெருக்கத் திட்டம் எதுவும் செவ்விய பலனை அளிக்காது. தீவனமேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பண்படுத்தப்பட்ட மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. சிறந்த கால்நடைகள் வளாவேண்டுமாயின்

[1970 மார்ச் 19]

வளமிக்க தீவனம் கிடைக்கவேண்டும். இதன் அவசியத்தை உழவர்கள் படிப்படியாக உணர்ந்து வரவும் இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. எனவே, தீவன மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், நவீன முறைகளில் தீவனப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்கும், சுழல் மேய்ச்சல் திட்டத்தின் அவசியத்தையும், சிக்கனமாகத் தீவனங்களைப் பயன்படுத்தவும், மிகுதியாகவுள்ள தீவனங்களைப் பாதுகாக்கத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் உழவர்கள் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர். மையக் கிராமப் பகுதிகளிலும் மும்முரக் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதிகளிலும் தீவனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதைப் பொறுத்தமட்டில், ஏற்பட்டுள்ள பெரும் முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, தீவனப் பொருட்களைப் பயிரிடுவதன் தேவையையும் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றியும் உழவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள தேவையான விழிப்புணர்ச்சியையும் கருத்திற் கொண்டும், இந்த ஆண்டு, மும்முரக் கால்நடை வளர்ச்சித் திட்டப் பகுதிகளிலும், மையக் கிராமப் பகுதிகளிலும் தீவனப் பொருட்கள் உற்பத்திக்கான உதவித் தொகையை தொடர்ந்து கொடுப்பது அவசியமில்லை என்று அரசு கருதியது. கால்நடை வளர்ப்புத் துறையை சிரமைப்பின் ஒருபகுதியாக, தீவன வளர்ச்சிப்பணியை வேளாண்மைத் திட்டங்களில் அடங்கிய ஒரு பணியாகக் கொள்வதாயின் மிகவும் அனுசூலமாகயிருக்கும் என்று அரசு கருதிற்று. எனவே, தீவன மேம்பாட்டுப் பணி, வேளாண்மைத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

மையக் கிராமத் திட்டம்.—தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கால்நடை வளர்ச்சிக்காக, கால்நடைத் தீவனம், நிர்வாக முறைகள், நோய்க்கட்டுப்பாடு, விற்பனை வசதி போன்றவற்றை அறிவியல் முறையில் மேற்கொண்டு, மும்முரக் கால்நடை வளர்ச்சிக்கு வழிகோலுவதே, மையக் கிராமத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

மையக் கிராம வளர்ச்சி வட்டாரங்களை ஏற்படுத்தி விரிவு படுத்துவதற்காக 1968-69-ல் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 6.32 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கையில், ரூ. 7.25 லட்சம் இத் திட்டத்திற்காக செலவாகியது. இத்தலைப்பின்கீழ் 1969-70 திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 2.32 லட்சமாகும்.

1968-69-ஆம் ஆண்டில், 472,744 ஆவினங்களுக்கு செயற்கைக் கருத்தரிப்பு செய்யப்பட்டது. இத்தகைய நிலையங்களில் 5,025 முறை இனப்பெருக்கப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவை தவிர, இத்தகைய நிலையங்களில் 3,52,473 ஆவினங்கள் கவனிக்கப்பட்டன; 18,45,563 ஆவினங்களுக்கு நோய்தடுப்பு ஊசிகள் குத்தப்பட்டது. 76,401 காளைகளுக்குக் காயடிக்கப்பட்டது.

மும்முரக்கால்நடை மேம்பாட்டுத் திட்டம்

கால்நடை வளர்ப்பு, தீவனம், நோய்க் கட்டுப்பாடு, பார்பண்ணை வளர்ச்சிப் பணியை அனைத்துத் துறைகளிலும் ஒருங்கிணைத்து மும்முரப் படுத்துவது செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோவை ஆகிய இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மூன்று மும்முரக் கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். வேளாண்மை உற்பத்தி விவரவுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்த இத்தகைய கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்கள், பால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக நல்ல தரம் வாய்ந்த கறவை மாடுகளை வளர்க்கும் இடங்களை மேம்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு திட்டப் பகுதியிலும், இனப்பெருக்கப் பருவமுள்ள ஒரு லட்சம் ஆவினங்கள், எருமைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

1970 மார்ச் 18]

1962-69 நிதி ஆண்டில் ரூ. 33.53 லட்சம் வாவு-செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கையில், ஏற்பட்ட செலவினம் ரூ. 32.59 லட்சமாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் இந்தப் பணித் திட்டத்திற்கான திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9 லட்சமாகும். இப் பகுதிகளில் தீவன மேம்பாட்டுக்கு அளிக்கப்படும் உதவித் தொகையை நிறுத்தி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதால், 1969-70 ஆண்டுத் திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 3.62 லட்சத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டது. 1970-71 ஆண்டுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 3.62 லட்சமாகும்.

திட்ட முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், 1968-69-ஆம் ஆண்டில், இந்தத் திட்டப் பகுதியில் 30,594 உயரினக் கன்றுகள் சினப்பட்டன. 1,47,994 ஆவினங்கள் செயற்கை முறையில் சினைப்படுத்தப்பட்டன. 26,641 காளைகளுக்குக் காயடிக்கப்பட்டன. 7,40,451 ஆவினங்களுக்கு அம்மைப்பால் குத்தப்பட்டன. இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் 1,35,765 ஆவினங்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. நடப்பாண்டில் (1969-70) திட்ட முன்னேற்றம் பற்றிப் புள்ளி விவரம் 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30-ஆம் நாள் வரையில் கிடைத்துள்ளது. இந்தக்காலத்தில் 55,095 ஆவினங்கள் செயற்கை முறையில் சினைப்படுத்தப்பட்டன. திட்டப் பகுதியில் 10,497 கன்றுகள் சினப்பட்டன.

கால்நடைப் பண்ணைகள்.

ஒசூர், புதுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு, அரிஜேகப்பட்டி, செட்டிநாடு, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் ஆறு கால்நடைப் பண்ணைகள் உள்ளன. கால்நடை வளர்ப்புத் துறை சீரமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சாத்தூரில் உள்ள செம்மறியாட்டுப் பிரிவு, செம்மறியாட்டுப் பண்ணையாகவும், சின்னசேலத்தில் உள்ள செம்மறியாடு இனப் பெருக்க ஆராய்ச்சி நிலையம், செம்மறியாட்டுப் பண்ணையாகவும், காட்டுப்பாக்கத்தில் உள்ள கோழி விற்பனை நிலையம், கோழிப் பண்ணையாகவும் 1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் மாற்றப்பட்டுள்ளன. சித்தி, முர்ரா, ஜோர்சி, தார்பர்கார், டீர் ஆகிய புகழ்பெற்ற கறவை இனங்களும், காங்கேயம், புலிக்குளம், அம்பளாச்சேரி, அலிகார், ஆலம்பாடி போன்ற பாரமிழுக்கும் மாடுகளும் இந்தப் பண்ணைகளில் நல்ல முறையில் வளர்த்துப் பேணி வரப்பட்டு, தனியார் பண்ணைகளுக்கும், உழவர்களுக்கும், அரசினர்—தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்தின் கால்நடையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் தேவைப்படும் அடிப்படைக் கால்நடையினத்தை மேம்படுத்துவதற்காக, சிறந்த இன முறையிலும் கலப்பின முறையிலும் இனப் பெருக்கப்பணி இந்தப் பண்ணைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

[1970 மார்ச் 13]

1968-69, 1969-70-ஆம் ஆண்டு (1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை) இந்த 6 கால்நடைப் பண்ணைகள் குறித்த செலவும், வரவும், கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.—

பண்ணையின் பெயர்.	1968-69.		1969-70.	
	செலவு.	வருவாய்.	செலவு.	வருவாய்.
	(1)	(3)	(4)	(5)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓசூர்.	11,04,368	3,44,511	6,94,802	1,82,666
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, புதுக்கோட்டை.	8,93,124	2,48,934	6,08,237	1,23,653
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓரத்தநாடு.	10,76,311	3,33,420	6,90,086	2,39,254
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, செட்டிநாடு.	5,53,379	1,47,813	4,37,767	91,993
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, அபிஷேகப்பட்டி.	3,75,791	1,07,834	2,35,804	76,474
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, உதகமண்டலம்.	2,98,994	1,09,355	2,04,494	72,000
மோத்தம் ..	43,01,967	12,91,867	28,71,190	7,86,003

மேற்சொன்ன விவர அறிக்கையிலிருந்து, முந்திய ஆண்டைவிட 1969-70-ல் செலவினத்தில் கணிசமான அளவிற்குச் சேமிப்பு கிட்டியுள்ளது என்பதைக் காணலாம். இதற்கு நிகராக, 1969-70-க்கான வரவினங்களும் பெரிதும் மன நிறைவளிப்பவையாகவுள்ளன.

1970 மார்ச் 18]

1968-69, 1969-70-ஆம் ஆண்டு (1969 டிசம்பர் வரை) இந்த கால்நடைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தியான பாலின் அளவு கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கையில் பார்க்க :-

பண்ணை பெயர்.	1968-69. கிலோ கிராம்.	1969-70. கிலோ கிராம்.
(1)	(2)	(3)
	ரூ.	ரூ.
மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓசூர்.	3,74,957.5	2,44,514.2
2 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, புதுக்கோட்டை.	2,53,787.8	1,67,234.1
3 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓரத்தநாடு.	4,29,569.0	2,91,942.9
4 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, செட்டிநாடு.	1,25,406.9	1,00,933.3
5 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, அபிஷேகப்பட்டி.	84,474.5	67,734.2
6 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, உதகமண்டலம்.	1,75,473.3	1,03,603.0
மொத்தம் ..	14,43,669.0	9,75,961.7

1968-69, 1969-70-ஆம் ஆண்டு (1969-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் வரை) இந்தப் பண்ணைகளில் இனப் பெருக்கத்திற்காக, விற்பனையான காளிகளின் எண்ணிக்கையை பின்வரும் விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :-

பண்ணையின் பெயர்.	1968-69.	1969-70.
1 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓசூர்.	40	4
2 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, ஓரத்தநாடு.	20	7
3 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, புதுக்கோட்டை.	28	11
4 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, செட்டிநாடு.	2	இல்லை.
5 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, அபிஷேகப்பட்டி.	7 இல்லை.	8
6 மாவட்டக் கால் நடைப் பண்ணை, உதகமண்டலம்.		6
மொத்தம் ..	97	36

[1970 மார்ச் 10]

இம் மாநிலத்தில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணைகள் செயல்படும் முறையை அரசு ஆய்வு செய்தது. பண்ணைகளில் கிடைக்கக் கூடிய வளங்களை குறிப்பாக, கால்நடைத் தீவனம், தழை இவற்றை வழங்குதலில் ஏற்படும் கணிசமான சேதத்தைக் கண்ணுற்ற பிறகு இங்கு கிட்டும் வளங்களை சீராகப் பயன்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இப்போது வெளியிடங்களிலிருந்து தீவனங்கள் வாங்கப்படுவதால் பண்ணைகளில் கால்நடைத் தீவனம் வாங்குவதில் கணிசமான செலவைக் குறைக்கும். தீவனப்பயிர் வளர்ப்புத் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத் தின்கீழ் மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலை, புதிய கிணறுகள், துளைக் கிணறுகளை வெட்டுதல், எல்லாக் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும் விசையேற்றங்கள் நிறுவுதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. சிறந்த நிர்வாகத் திறமான அறிஞரிகள் ஏற்கெனவே தென்படுகின்றன. இன்னும் இவ்வகையில் பணிகளை ஆற்ற வேண்டியுள்ளது. கால்நடைப் பண்ணைகள் தனித்தியங்கும் பிரிவுகளாகச் செயல்படுவதன் பொருட்டு, நிர்வாகச் சீரமைப்பிற்கும், கணக்கிடும் முறையைச் சீர்படுத்துவதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகள் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு கால்நடைப் பண்ணைகள், மூன்று செம்மறியாட்டுப் பண்ணைகள் ஆகியவை தவிர, பால்வற்றிய ஆவினங்களைப் பேணுவதற்காக அண்மையில் அலமாதியில் பண்ணையொன்றுள்ளது. அலமாதியில் முதற்கண் கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்து, மத்திய எருமை வளர்ப்பு பண்ணையொன்றை ஏற்படுத்துவதென மத்திய அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. அந்த மத்தியப் பண்ணையைத் தொடங்குவதற்காக தற்போதுள்ள நிலத்தையும் கட்டிடங்களையும் இந்திய அரசிற்குக் கொடுப்பதென இந்த மாநில அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. மத்தியப் பண்ணையானது அலமாதியில் ஏற்படுத்தப்படும்பொழுது பால் வற்றிய ஆவினங்களைப் பேணும் தற்போதைய பண்ணை மற்றோரிடத்திற்கு மாற்றப்படும். தற்போதைய பண்ணைக்கு மாற்றிடம் தேடுவது குறித்த சிங்கல் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

செம்மறியாடு இனப் பெருக்கம்.

உதகமண்டலத்தில் உள்ள செம்மறியாடு வளர்ப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம், சாத்தூர், சின்னசேலம், காட்டுப்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள செம்மறியாட்டுப் பண்ணைகள் ஆகியவற்றைத்தவிர, ஓசூரில் உள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையிலும், செட்டி நாட்டில் உள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணையிலும் செம்மறியாட்டுக்கான பிரிவுகள் உள்ளன. 1968-69-ஆம் ஆண்டில், 5,243 ஆட்டுக்குட்டிகள் வளர்க்கப்பட்டன; 4,243 ஆடுகள் இனப்பெருக்கத்திற்காக அனுப்பப்பட்டன. 2,122 ஆடுகள் இறைஞ்சிக்காக விற்கப்பட்டன. 4,67,367 ஆடுகளுக்கு ஒட்டுண்ணி போன்ற ஈவகைகள் அகற்றப்பட்டன.

துறை சீரமைக்கப்படுவதற்கு முன்பாக, இம் மாநிலத்தில் உள்ள 82 செம்மறியாடு ஆட்டு ரோம வளர்ச்சிப் பண்ணைகளில் செய்த பணிகள், புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட துறை நிலையங்களுடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மாநிலத்தில் உள்ள 16 செம்மறியாடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1970 மார்ச் 18]

தோடர்ந்து நிதானமாக முன்னேறி வருகின்றன. 1965-69-ல் இத்தகைய சங்கங்களுக்கு ரூ. 6.67 லட்சம் வரை கடன்களும், உதவித்தொகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை மறுகடன் உதவித் கழகத்திடமிருந்து நிதி உதவி பெற்று இன்னும் சில செம்மறியாடு வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தொடங்குவதற்குரிய செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

கோழி இன வளர்ப்பு.

இம் மாநிலத்தில் உள்ள 74 கோழி இன வளர்ச்சி நிலையங்கள் செயல்படும் முறையை இந்த ஆண்டு அரசு மறுபரிசீலனை செய்தது. பெரும் இழப்பில் செயல்பட்டு வருவனவும், பணிகள் மேம்படுத்தப்பட இயலாததுமான 55 கோழி இன வளர்ச்சி நிலையங்கள், 1969 நவம்பரில் மூடப்பட்டன. எஞ்சிய 39 கோழி இன வளர்ச்சி நிலையங்களைத் திருத்தியமைப்பதற்கும், தனித்தியங்கும் பிரிவுகளாகச் செயல்படுவதற்குரிய செயற் குறிப்புகள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையங்களில், 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 3,11,719 குஞ்சுகள் வளர்க்கப்பட்டன. 32,56,158 முட்டைகள் கிடைத்தன. 1969-70-ஆம் ஆண்டில், 2,70,108 கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டன; 1969 டிசம்பர் வரையில் 15,70,236 முட்டைகள் கிடைத்தன.

வினாவுத் திட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப்பட்ட முட்டை, கோழி மும்மூர உற்பத்திக்கான ஆறு விற்பனை நிலையங்களுள், சேஷன்சாவடி, அரகூர், தருமத்துப் பட்டி, கோட்டப்பட்டி, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து நிலையங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் முடிவிலுமாறு ஆணையிடப்பட்டது. கோழி விற்பனை குறித்த அதிகாரிகளுக்கு போதுமான பணி இல்லாததால், கோழி விற்பனை நிலையங்களை முடிவிலுவது அவசியமாற்றிற்று.

கோழி வளர்ப்பவர்களுக்கு நல்ல தரமான கோழிக் குஞ்சுகள் கொடுப்பதற்காக, ஓசூர், காட்டுப்பாக்கம், கப்பலூர் ஆகிய இடங்களில் கோழிக் குஞ்சுகள் வளர்ப்புத் திட்டங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. 1968-69-ம் ஆண்டில், இந்தப் பிரிவுகளில் 1,39,147 குஞ்சுகள் வளர்க்கப்பட்டன. இனப் பெருக்கத்திற்காக, 1,08,224 கோழிகளும், இறைச்சிக்காக 25,800 கோழிகளும் விற்கப்பட்டன. கோழி வளர்ப்புக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையின் பேரில், ஓசூரில் உள்ள கால்நடைப் பண்ணையில் கோழிக் குஞ்சுகள் வளர்ப்பதற்கான திட்டம் 1970-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாதமொன்றுக்கு குறைந்தது 20,000 கோழிக் குஞ்சுகளாவது பொரிப்பதற்காக, பெருமளவில் கோழிக் குஞ்சு பொரிக்கும் இயந்திரம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு ரூ. 50,000 வழங்கியுள்ளது.

முட்டை உற்பத்திக்கான இன்றியமையாத சத்துக்களடங்கிய இரை கோழி வளர்ப்புக்கு மிக முக்கிய முன் தேவையாகும். சென்னை, அரகூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள பிரிவுகளில் வெந்தகலம், தவிடு முதலியவற்றின் கலவை உடனடி உணவாக தயாரிக்கப்பட்டு, கோழி வளர்ப்பவர்களுக்கும், கோழி வளர்ப்பு அரசு பண்ணைகளின் பிரிவுகளுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. உலக உணவுத் திட்ட நிர்வாகிகள் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இலவசமாக மக்காச்சோளம் வழங்குவதன்

[1970 மார்ச் 18]

மூலமாக, நீனிக்கலவைப் பிரிவுகளுக்கு உதவியளிக்கின்றனர். 1968-69-ஆம் ஆண்டில், ரூ. 106 டன் கோழி இரை தயாரிக்கப்பட்டு, கோழி வளர்க்கும் 2,300 பேருக்கு ரூ. 12,07,892-க்கு விற்ப்பப்பட்டன.

1969-70-ஆம் ஆண்டில் (1970-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி வரை) ரூ. 57 டன் கோழி இரை தயாரிக்கப்பட்டு, ரூ. 13,09,912-க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது.

பன்றி வளர்ப்பு.

ஒரு கால்நடை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், காட்டுப்பாக்கத்திலுள்ள செம்மறி யாட்டுப் பண்ணையிலும், புதுக்கோட்டை, ஓரத்தநாடு, செட்டி நாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள மாவட்டக் கால்நடைப் பண்ணைகளிலும், பன்றி வளர்ப்பு பிரிவுகள் உள்ளன.

கலப்பு இனப்பெருக்கம் செய்வதன் மூலமாக உள்நாட்டுப் பன்றிகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு, “யார்க்ஷயர்” பன்றிகள் பெருவாரியாக இந்தப் பண்ணைகளில் பேணப்பட்டு வருகின்றன. 1968-69-ல் இனப் பெருக்கக் காரியங்களுக்காக 1,595 வெளிநாட்டு “யார்க்ஷயர்” பன்றிகள் விற்பனை செய்யப் பட்டன.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வி.

கால்நடை மருத்துவக் கல்வித்துறை மேம்பாட்டுப் பணி, நடவடிக்கைகள் இவற்றுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டது கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிப் பணியாகும். இத்தகைய பணிகளுக்கு அவசியமான தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களை இக்கல்லூரி உருவாக்குகிறது. சென்னையிலுள்ள கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வியையும், ஆராய்ச்சி வசதியையும் அளிக்கின்றது. இந்தியாவிலேயே முதன்மை வாய்ந்த நிறுவனங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பி. வி. எஸ்சி. பட்டப் படிப்பில் தகுதிபெற இக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறது. பண்ணையில் தங்கிப் பணிப் பயிற்சி பெறுவது உட்பட பட்டப்படிப்பின் கால அளவு சுமார் ஆறு ஆண்டுகளாகும். இந்த வகுப்பில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் 136 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

கிலங்கின் சடலத்தின் தோலை உரிப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு, நவீன முறையில் தோலுரிக்கும் உத்தியிலும், சடலங்களைத் தொழில் முறையில் பயன்படுத்துவதிலும், ஐந்து மாதக் காலப் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று இந்தக் கல்லூரியில் நடத்தப்படுகிறது.

சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் பல்வேறு துறைகளில் எம்.ஸி.எஸ்சி., பிஎச்.டி. பட்டங்கள் பெற, பட்ட மேற்படிப்பு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. பட்ட மேற்படிப்புக்காக மொத்தம் 71 மாணவர்கள் தற்போது இப்பயிற்சி வகுப்பில் பயில்கின்றனர். இவர்களில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த 32 பேர், எஞ்சியவர்கள் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவர்.

1970 மார்ச் 18]

தற்போது இந்தத் துறையில் 25 துறைகள் உள்ளன. இறைச்சி உணவுக் காக, கால்நடைகளைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கும், விற்பனைக்காகக் காட்டிவைப்பதற்கும், தவின முறையுடனும், செயல் பண்பாடுடைய தொழிலுத்தியைச் சுற்றுக் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய இறைச்சி ஆய்வுத்துறை மேம்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக ரூ. 8 லட்சம் செலவில் நவீன இறைச்சி ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது.

இக் கல்லூரி, முழு வசதிகளைக் கொண்ட புதுமுறைக் கால்நடை மருத்துவ மனையை நடத்திவருகிறது. இந்த மருத்துவமனை, மருத்துவப் பயிற்சி பெறுவதற்கான ஆய்வுக்கூடமாகவும் விளங்குகிறது. எல்லாவகையான விலங்கினங்களுக்கும் மிகச் சிறந்த மருத்துவ சிகிச்சையளிப்பதில், சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளிலும் உள்ள மக்களிடையே இந்த மருத்துவமனை புகழ்பெற்று விளங்குகிறது. ஓராண்டில் சராசரி 50,000 விலங்கினங்களுக்கு இக் கல்லூரி மருத்துவமனை மருத்துவச் சிகிச்சை அளிக்கிறது. இந்த மருத்துவமனையைச் சேர்ந்த ஆய்வுக்கூடம் நோய்க்குறுகளைக் கண்டறிவதற்கான உதவியும், இதே மருத்துவமனையைச் சேர்ந்த பல்வேறு துறைகளுக்கு கதிரியிக்கஞ்சார்ந்த உதவிகளையும் அளிக்கிறது. இந்த ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டு தோறும் 20,000 மாதிரிகளின் ஆய்வு நடத்துகிறது. காச நோய் கண்டறிய 1,771 ஆயினங்கள் சோதிக்கப்பட்டன. நோய்த்தடுப்பு மருத்துவத்துறையில் மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்ட காச நோய் உமைநீர் 200 ஆயினங்களுக்குச் செலுத்தப்பட்டு ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கோமாரி, அம்மை, நோய்களினின்றும் 84,995 கோழிகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. 156 நாய்வேறி நோய் பீடிக்கப்பட்ட விலங்கினங்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கப்பட்டு பொதுமக்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. நாய்வேறி நோயினின்றும் 400 கால்நடைகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. செயற்கை கருத்தரிப்பு நிலையத்தில் கல்லூரியின் ஜெர்சி, சிந்தி முராரி எருமை விற்துச் சேமிப்புமூலம் முறையில் 7,663 கால்நடைகள் இனப்பெருக்கம் செய்து வளர்க்கப்பட்டன.

ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் நடைமுறையில் பயன்படுத்துவதற்காக, அவற்றை உழவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியில் விரைவாக முன்னேற்றம் அடைந்து வரும் நமது மாநிலத்தைப் போன்ற மாநிலம் ஒன்றில், பொருளாதார வளர்ச்சி இதே வேகத்தில் செல்வதற்கு ஆராய்ச்சிக்கும், ஆராய்ச்சி நேரிடப் பயிற்சிப்பணிக்கும் இடையேயுள்ள நெருங்கிய தொடர்பை பேணி வருவது முக்கியமானதாகும். அவ்வாறு செய்வதால் ஆராய்ச்சியின் பலன்களை எல்லோரும் அடைகின்றனர். எனவே, பட்டதாரிகள் புதிய அறிவியல் கருத்துக்களை உழவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு வசதியளிக்கும் வகையில் கால்நடை வளர்ப்பு பற்றிய ஆராய்ச்சி, நேரிடப் பயிற்சி முறைகளில் பட்டதாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் நேரிடப் பயிற்சித் துறை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் நேரிடப் பயிற்சித் துறையில் துணைத் தலைமைப் பேராசிரியர் ஒருவரையும், சமுதாய ஆய்வியல் விரிவுரையாளர் ஒருவரையும் கூடுதலாக நியமிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சி நேரிடப் பயிற்சி முறைகளை செவ்வையாகப் பயிற்றுவிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நேரிடப் பயிற்சித் துறையில் பட்ட மேற்படிப்பை ஏற்படுத்த சென்னை பல்கலைக் கழகத் திட்டமிருந்து ஏற்பளிப்பு பெறவும், இவ்வாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[1970 மார்ச் 18]

சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஆராய்ச்சி வசதிகளைப் பெருக்கவும், சிறந்த முறையில் கற்பிக்கவுமான நடவடிக்கைகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை மரபியல் உயிர் வியல், நாளமில்லா உட்சுரப்பியல் போன்ற பல புதுப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள ஆராய்ச்சி மன்றத்தை மேலும் வளர்ச்சி செய்ய சிறப்புப் பணியாளர்களை அமைக்க அரசு கருதியுள்ளது. ஆராய்ச்சி மன்றம் உயர்நகர் பன்றி, கோழி, கால்நடை வளர்ப்பை மேம்படுத்துவதற்காக முயற்சி செய்து வருகிறது.

சென்னைக் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள கோழி வளர்ச்சி ஆய்வுக் கூடத்தில் நடந்த ஆராய்ச்சிகளின் பலனாக அதிக முட்டையிடும், நீடித்து வாழும் “மெயர்” என்ற வெள்ளை “லெகான்” கோழி புத்தாக செயற்கை முறையில் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

கால்நடை நோய்த்தடுப்பு நிலையம், இராணிப்பேட்டை.

இந் நிலையம், 1932-ல் நிறுவப்பட்டு, கால்நடைகளுக்கு ஏற்படும் கோமாரி நோய்த்தடுப்பு மருந்தும், கோமாரி நச்சும் தயாரிக்க ஆரம்பித்து கடந்த 54 ஆண்டுகளாக இந்நிலையம் படிப்படியாக மேம்பாடு அடைந்து தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் பணிகள் கணிசமான அளவில் பெருகி வருவதோடு, இப்பொழுது 21 வகையான அம்மைப் பால்கள், சிரங்கள், நோய்க்கூறு அறியும் மருந்துகள் இவற்றை இப்போது தயாரித்துவருகிறது. பற்பல கால்நடை நோய்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி பணியை மேற்கொள்ளவும், புதுமை முறைகளில் ஏற்ற உயிரியல் பொருள்களைப் பெருவாரியாகத் தயாரிப்பதற்கும் இந்நிறுவனம் இப்போது சிறந்த வசதிகள் படைத்த நிறுவனமாக விளங்குகிறது.

இந்த நிறுவனத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் வருமாறு :—

(1) வெள்ளாட்டுக் கோமாரி நச்சு நோய்க் கிருமியின் சென்னை ரகத்தைத் தோற்றுவித்தல்.

(2) குருதிப்போக்கினை விளைவிக்கும் குருதி நச்சுட்டைக் கட்டுப்படுத்த மேம்படுத்தப்பட்ட திறம் வாய்ந்த ஊசி மருந்து (அதாவது படிக்கார வீழ் படிவ ஊசி மருந்து) ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தல்.

(3) கோழிக் குஞ்சுக் கருக்களில் புற அம்மை நோயைச் செலுத்தி நோய் விளைவுகளை ஆராய்தல்.

(4) ஆடுகளில் குருதி நச்சு அடைவதைத் தடுக்கும் பொருட்டுச் சிறந்த ஊசி மருந்து தயாரித்தல்.

(5) வெக்கை நோய்த் தடுப்புக்காக, உறைய வைக்கப்பட்டு உலர்த்தப் பட்ட நோய்த் தடுப்பு மருந்தை உற்பத்தி செய்தல்.

1970 மார்ச் 18]

இந்த நிறுவனத்தில் உற்பத்தியான உயிரினப் பொருள்கள், தமிழ்நாடு, ஆந்திர மாநிலங்களில் உள்ள கால்நடை வளர்ப்புத் துறைப் பணியாளர்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதோடு, இந்திய அரசில் உள்ள, மகாராட்டிரம், உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், மைசூர், கோளம், புதுச்சேரி அகிய பிற மாநிலங்களுக்கும், இலங்கைபோன்ற அயல் நாடுகளுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-இல் உற்பத்தியான பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 5,25,062 ஆகும்.

இறுதியாக, இந்த மாநிலத்தில் பயன் படுத்தத் தேவையான பொருள்கள் எல்லாம் இங்கேயே, சிக்கனமாகவும், இத் நாட்டில் உள்ள பிற நிறுவனங்களில் நிலவிலும்கூட விதங்களைக் காட்டிலும் குறைந்த விலையிலும் உற்பத்தி செய்யப் படுவதால், இந்த நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது மிகப் பயனுள்ளதாயிருக்கிறது.

வெவ்வேறு வகையான நோய்த் தடுப்பாற்றுவது பல்வேறு வகை, பல்வேறு இனக் கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த நிறுவனத்தில் மூன்று வகையான வெக்கை நோய்த் தடுப்பு மருந்துகள், அதாவது ஆட்டினம், நாயினம், நாயினமும், பறவையினமும் கலந்த இனங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கோமாரி நோய்த் தடுப்பு அம்மைப்பால் தற்போது தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய பெருவாரியான வெள்ளாடுகள், முயல்கள், எருமைக் கன்றுகள் கொல்லப்படவேண்டியிருப்பதாலும் இத்தகைய ஊசி மருந்துகள் எதிரான விளைவுகளை அடிக்கடி ஏற்படுத்துவதாலும், உண்ம வளர்ச்சி நோய்த் தடுப்பு மருந்து தயாரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது கொரோமான விளைவு ஏற்படுவதை தடுக்கிறது. மேலும் பெருவாரியான விலங்கினங்களைக் கொல்லுவதும் தேவையில்லை. இத்தகைய உண்ம வளர்ச்சி நோய்த் தடுப்பு ஊசி மருந்து மிகவும் சிறந்ததாகவும் மலிவாகவும் மிக உயரிய நிலையில் மந்தைகளை நோயினின்றும் காப்பதாகவும் விளங்கும். இந்தக் காரணத்தைக் கொண்டே நவீன உண்ம வளர்ச்சி ஆய்வுக்கூடமொன்று இராணிப்பேட்டையில் உள்ள கால்நடை நோய்த் தடுப்பு நிறுவனத்தில் கட்டுவதெனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நவீன முறைகளில் நோய்த் தடுப்பு ஊசி மருந்துகளைத் தயாரிப்பதற்கும், மத்திய ஆய்வுக்கூடத்தை இந்த நிறுவனத்தில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் திறத்தல்.

கால்நடை மேம்பாடு தொடர்பான எந்தவொரு விரிவான திட்டத்திற்கும் கால்நடை மருந்துவ உதவி மிகவும் முக்கியம் வாய்த்ததாகும். இத் தலைப்பின் கீழ் 1968-69-ஆம் ஆண்டு திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 9.51 லட்சம் ஆகும். அந்த ஆண்டில் ஆன செலவு ரூ. 9.82 லட்சம் ஆகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டின் இப் பணித் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவு இலக்கு ரூ. 5.24 லட்சம் ஆகும். இந்த ஆண்டில் ஆகும் செலவினம் ரூ. 19.49 லட்சமாக இருக்கக்கூடும். திருத்தி யமைத்தல் ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக குறிக்கப்பட்ட முதல் இலக்குக்கு மேலாகப் பல புதிய மருந்தகங்கள் திறக்கப்படுவது, திட்ட மதிப்பீட்டுக்கு மேலாகச் செலவினம் கூடுதலானதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். திருத்தி யமைத்தல் ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக, ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டா ரத்திலும் குறைந்த அளவு ஒரு கால்நடை மருந்தகமாவது இருக்க வேண்டு மென்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

[1970 மார்ச் 18]

1968-69-இல் 50 புதிய கால்நடை மருந்தகங்கள் திறக்கப்பட்டதற்கு மாறாக 1969-70-இல் 44 புதிய கால்நடை மருந்தகங்களே ஏற்படுத்தப்பட்டன. திருத்தியமைத்தபின் பின்னர், 49 சிறு கால்நடை மருந்தகங்களும், இயங்கும் கால்நடை மருத்துவப்பிரிவு ஒன்றும் முழு கால்நடை மருந்தகங்களாக மாற்றப்பட்டன. திருத்தியமைக்கப்பட்ட ஏற்பாட்டின்படி 35 கால்நடை மருத்துவ மனைகளும், 434 கால்நடை மருந்தகங்களும் உள்ளன.

1968-69-இல் இந்தக் கால்நடை மருத்துவ நிறுவனங்களில் 1,581,508 தேர்வு கருத்துச் செஞ்சையளிக்கப்பட்டது; 5,504,530 தடுப்பு ஊசிகள் போடப்பட்டன; 262,521 கால்நடைகளுக்குக் காயடிப்புச் செய்யப்பட்டது. 1969-70-இல் (1969-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை) 615,129 தேர்வுகளுக்கு மருத்துவம் செய்யப்பட்டது; 83,167 காயடிப்பும், 893,333 தடுப்பு ஊசி போடுதலும் இந்தக் கால்நடை மருத்துவ நிறுவனங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

நான்காம் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன; பால், பால் தயாரிப்புகள் இறைச்சி, முட்டை போன்ற உணவுப் பொருள்கள் பெரும் அளவில் கிடைக்கச் செய்வது; கம்பளி, தோல், உரோமங்கள், பன்றி மயிர், எலும்புப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது; நிலமில்லாத உழவுத் தொழிலாளர்களும் சிறு குடியானவர்களும் கால்நடை வேலைகளை மேற்கொள்ளச் செய்து அவர்களது குடும்பப் பொருளாதாரத்தை மாற்றியமைத்தல் ஆகியவையாகும். கால்நடைத் துறையில் பொதுத் துறை முதலீடுகளுக்கு வகை செய்வதோடுமிட்டுமன்றி, நிறுவன முகமையினம் படிகளும் முதலீடு செய்வதைக் கவனிக்க ஆவன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். மேற்சொல்லியவை யாவும், கோழிவளர்ப்பு, கால்நடை பராமரிப்புத் துறை வர்த்தகத் துறையில் வளர்ந்து வருவதற்கான அறிஞரிகளே யாகும்.

1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டம், தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1970-71-ஆம் ஆண்டுச் செலவுக்காக ரூ. 49.06 லட்சம் தற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கால்நடை மருத்துவக்கல்வி ஆராய்ச்சி என்பதன்கீழ் இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள முக்கியமான பணித் திட்டங்கள். கோழி வளர்ப்பு இயல், நச்சு நோய் இயல், ஆய்வுக்கூட விலங்கின மருந்து, நாளமிலா உட்சாப் பியல் ஆகியவற்றுக்கான புதிய துறைகளை ஏற்படுத்துவதாகும். இந்தக் கல்தூரியின் பெரும்பாலான துறைகளில், பூதக் கண்ணாடிகள், வெப்பமாஸிகள், கணக்கிடு கருவிகள், நோய்க்குறியறியும் கருவிகள் போன்ற நவீனக் கருவிகளுடன் வசதியளிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டங்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றவும், மாடுகளுக்குத் தேவையான நவனங்களும், பொருட்களும் வாங்கக்கூடிய வேலைகளைக் கவனிக்க, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் ஒரு குழு அமைக்கவும் அரசு கருதியுள்ளது. கால்நடை வளர்ப்பு வட்டாரத் துணை இயக்குநர், அக் குழுவின் உறுப்பினர் ஆவார். மாவட்டத்தில் உள்ள கால்நடை பராமரிப்புத் துறை உதவி இயக்கு

1970 மார்ச் 18]

நர், உறுப்பினராகவும், செயலாளராகவும் அக் குழுவில் இருப்பார். திட்டத்தின் முன்னேற்றம் குறித்து இக்குழு ஆராய்வதுடன், ஒப்பந்தக் குறிப்புகள் மீதும் முடிவெடுக்கும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறையில் பங்கு கொள்வதால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், சிறந்த முறையில் கால்நடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏதுவாக இருக்கும் என்று அரசு எண்ணியுள்ளது.

இம் மாநிலம், கால்நடை பராமரிப்புத் துறையில் நிலையான வளர்ச்சிக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. திறன் மெய்ப்பிக்கப்பட்ட காளைகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற சிறந்த கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம், கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதால் சுமுதாயத்தின் பல்வேறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யலாம். இந் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இணைப்பு 6.

[258-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே!

“கோரிக்கை எண் 46—அரசு வர்த்தகத் (உணவு) திட்டங்களின்மீதான மூலதனச் செலவு”

என்பதன்கீழ், ரூ. 48,63,50,400 மானியம் வழங்க வேண்டுமென்கிற கோரிக்கை ஒன்றை முன்னுரைக்க அனுமதி கோருகிறேன். இத்தருணத்தில், உணவுத் துறையில் அரசு ஆற்றியுள்ள சாதனைப்பற்றி உங்களுக்கு நினைவூட்ட வரும் அண்மைக் காலத்தில் நமது பொதுவான உணவு நிலைமை எவ்வாறிருக்கும் என்பதையும் இம் மன்றத்தின் முன்னர் சொல்லி விழைகின்றேன்.

2. சூழ்நிலைகள் சாதகமாக அமையும்போது இயன்றளவு விரைந்து உணவுத் தானியங்கள் கட்டுப்பாட்டை நீக்குவது இந்த அரசின் குறிக்கோலாக இருந்து வந்துள்ளதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். கட்டுப்பாடுகள் அலுப்பூட்டும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. ஆனால் அரிய பொருள்களையும் இன்றியமையாப் பொருள்களையும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலம் வழங்குதல் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளின் ஒவ்வாத போக்கு இவை காரணமாக குறிப்பாக ஓளவு பற்றாக் குறையுள்ள நிலைமையில் துய்ப்போக்கு இடர்பாடுகள் விளைய வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ள இக் கட்டுப்பாடுகளை நாம் சில வேளைகளில் கடைபிடிக்க வேண்டியுள்ளது. பற்றாக்குறைக்காலங்களில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நியாய விலையில் இன்றியமையாப் பொருள்கள் குறைத்தளவு உறுதியாக வழங்கப்படும் என்பதே கட்டுப்பாடு நீடிக்க வேண்டுவதன் நியாயமாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் தடையில்லாத வர்த்தகத்தின்மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பது எல்லா வகையிலும் நியாயமேயெனினும் அத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் வர்த்தகத்தின் தன்னிச்சையை கட்டுப்படுத்துகின்றன என்பதையும், உற்பத்தியாளர்கள் வெளிச்சந்தை நிலைமைகளின் முழுப் பயனை அடைய வொட்டாமல் தடுக்கின்றன வென்பதையும் மறந்து விடலாகாது. எனவே வாய்ப்புக்கிட்டிய உடனே உற்பத்தியாளர்களும் துய்ப்போரும் நேரிடையாக வாணிபத்தில் ஈடுபடும் வண்ணம் அவர்களுக்கு சுதந்திரம் அளிப்பது நியாயமாகும்.

[1970 மார்ச் 18]

3. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த அரசு மேற்கொண்ட சலியாத, முனைப்பான நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவும் இம் மாநிலத்தின் பெரும் பகுதிகளில் அண்மையில் ஏற்பட்ட சாதகமான பருவ நிலைமைகளின் காரணமாகவும் இம் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது. வரும் பயிர்ப் பருவத்திலிருந்து நல்ல விளைச்சல் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிறை விளைச்சலும், நல்ல வாய்ப்புகளும் கிட்டுமென்கிற நம்பிக்கை உள்ள சூழ்நிலையிலும் கட்டுப்பாடுகள் நீடிக்குமானால், மக்களுக்குக் கட்டுப்பாடுகளினால் ஏற்படும் நன்மையை விட அவற்றின் தீமைகளே மிகைப்படும் என்று அரசு கருதி முடிந்த அளவிற்குக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கிவிடுவதென்று முடிவு செய்தது. 1970-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8-ம் தேதியில் முக்கியக் கொள்கை மாற்றங்கள் முதலமைச்சரால் அறிவிக்கப்பட்டன.

4. அதற்கேற்ப, கோயம்புத்தூர், சென்னை, அதன் எல்லையோரப் பகுதிகளில் சட்டப்படிக்கான பங்கீட்டு முறை முற்றிலும் நீக்கப்பட்டது. இம்மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் நிலவி வந்த நியாய விலைக் கடைகள்மூலம் நடந்து வந்த உணவு தானிய வழங்கல் நிறுத்தப்பட்டது. ரூபாய்க்குப் படி அரிசித் திட்டம், கோயம்புத்தூர் நகரம், சென்னை மாநகரம், இவற்றின் எல்லையோரப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், இதன் நன்மைகள், மாத வருமானம் ரூ. 200-ம், அதற்குக் குறைவாகவும் பெறும் பங்கீட்டு அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்குமாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்த விலையில் அரிசியை வழங்கும் நன்மைகள் சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூரிலும் உள்ள அனாதை இல்லங்கள், அற நிலையங்கள், அரிசன மாணவர் விடுதிகள் ஆகியவற்றிற்கும் கிட்டும். நெல், அரிசி - கொள்முதலை அரசு தொடர்ந்து நடத்தும். ஆனால், இக் கொள்முதல் மூலம் வர்த்தகர் மீது விதி முறை கொள்முதல் மூலம் செயல்படுத்தப்படும். இக்கொள்முதல் திட்டத்தின் விளைங்களைப் பின்னால் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

5. இப்புதிய கொள்கை 8—1—1970-ல் அறிவிக்கப்பட்டாலும் இப்புதிய நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளப் போதுமான காலம், மக்களுக்கும் வர்த்தகர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. மாற்ற எது மின்றி 1970 ஜனவரி இறுதிவரையில் பொது வழங்கல் முறை, மாநிலம் முழுவதிலும் செயலில் இருந்தது. பிப்ரவரி இறுதி வரையில் நிலகிரி மாவட்டத்தில் இது செயலில் இருந்தது. இந்திய அரசின் இசைவைப்பெற்ற பின்னர் தமிழ் நாடு (அரிசி) பங்கீட்டு முறை ஆணை 12—1—1970 முதல் ரத்து செய்யப்பட்டது; பின்னர், புதிய கொள்கையையொட்டி முக்கியச் சட்டப்படிக்கான ஆணைகளில் பிற அவசியமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன.

கட்டுப்பாடு நீக்கத்திற்குமுன்.

6. உற்பத்தியாளர்கள்மீது தரம் வகுத்த விதிப்புக் கொள்முதல் மூலம் கொள்முதல் செய்வதும், சென்னை மாநகரம், கோயம்புத்தூர் நகர் ஆகிய சட்டப் படி பங்கீட்டு முறை செயலில் இருந்த பகுதிகளிலுள்ள 42 லட்சம் பேருக்கும் நகராட்சிகளிலும், நகர்ப்பகுதிகளிலும், தொழிற்சாலைப் பகுதிகளிலும் சட்ட முறைப் படியில்லாத பங்கீட்டின் அடிப்படையில் சுமார் 133 லட்சம் பேருக்கும் அரிசி வழங்குவதும் முன்பு பின்பற்றப்பட்டு வந்த கோட்பாடாகும். ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த விதி முறைக் கொள்முதல் முறையிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டனர். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம்

1970 மார்ச் 18]

களிலிருந்து கிடைக்கும் விற்பனைக்குரிய உபரி முழுவதும் கொள்முதல் செய்யப் பட்டது. அந்தந்த மாவட்டத்தின் உபரி அல்லது பற்றாக்குறை நிலைமையைப் பொறுத்தும், நல்ல உடைமையாளரின் குடும்பத் தேவைக்கு வேண்டும் உணவு தானிய அளவு, விதை, கூலி முதலியவற்றுக்குத் தேவைப்படும் உணவு தானிய அளவு இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, இடைப்பட்ட நிலங்களுக்கு படிப்படியான விதி முறைக் கொள்முதல் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களால் வரையறுக்கப் பட்டது.

7. 1968-ல் 1,20,904 டன் அரிசி இருந்ததற்கு மாறாக 1969-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் 1,12,316 டன் அரிசி இருப்பு இருந்தது. 3.01 லட்சம் டன் அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்பது குறிக்கோள் அளவாயிருக்க, இந்த ஆண்டில் 7.06 லட்சம் டன் அரிசியே கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. 1969-ம் ஆண்டில் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் நிலவிய கடும் வறட்சி நிலைமைகளின் விளைவாக, உணவுத் தானிய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது; இதனால் இவ்வாண்டு இடர்பாடுகள் மிகுந்த ஆண்டாக இருந்தது. அரசு, பல துயர்த் தணிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டது; இம் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள ஏழை, எளிய மக்களுக்கு நிவாய விலையில் உணவுத் தானியம் கிடைக்கச் செய்ய பொதுப் பங்கீட்டு முறையை நீட்டித்ததும் ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

8. இந்த இடர்ப்பாடான நிலைமையைச் சரிப்படுத்த இந்திய அரசு நமக்கு ஓரளவிற்கு உதவியளித்தது; 1969-ல் தமிழ்நாடு அரசுக்கு 80,000 டன் அரிசியை இந்திய அரசு ஒதுக்கியது. 1969-ல் பொதுப் பங்கீட்டு முறைமூலம் 6.3 லட்சம் டன் அரிசி வழங்கப்பட்டது; இதில் 2,58,277 டன் அரிசி, சட்டப்படி பங்கீட்டுக் கட்டுப்பாடுள்ள பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் இந்திய அரசு டமிருந்து 1,48,442 டன் கோதுமையும், 4,078 டன் சோளமும், 34,500 டன் மைலோவும் பெற்று வழங்கப்பட்டன. 2,24,554 டன் கோதுமை, கோதுமைப் பொருள்கள் தயாரிப்பிற்காக ஆலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இக் கோதுமைப் பொருள்களில் பெரும் பகுதி இம்மாநிலத்திலேயே விற்பனை செய்யப்பட்டன.

கட்டுப்பாடு நீக்கமும் அதற்குப் பின்னரும்.

9. சென்னை மாநகர், கோயம்புத்தூர், சென்னை மாநகரைச் சுற்றி யுள்ள பகுதிகள் ஆகியவற்றில் சட்டப்படிக்கான பங்கீட்டுக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய பின் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தவிர இம் மாநிலத்தின் மற்றெல்லாப் பகுதி யிலும் அரிசி, நெல் வர்த்தகம் தடையின்றி நடைபெற அனுமதிக்கப்பட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அம் மாவட்டத்திற்கு வெளியிலும் இம் மாநிலத்தின் எல்லைப் புறங்களின் 15 மைல் சுற்றுப் பகுதிகளிலும் நெல் அரிசி எடுத்துச் செல்வதற்கான கட்டுப்பாடுகள் தொடர்ந்து இருக்கும்.

10. இம் மாநிலத்திற்குள், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தவிர, பிற இடங்களில் நெல், அரிசியை எடுத்துச் செல்வதற்கான தடைகள் அனைத்தையும் 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதியில் அரசு நீக்கிவிட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்ட எல்லைகளில் சோதனைச் சாவடிகள் தொடர்ந்து நீடிக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலம் முழுவதிலும் உணவு தானியங்கள் தடையின்றி எடுத்துச்செல்லப் படுவது இப்போதும் தொடர்ந்து நடக்கிறது. ஆனால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத் திற்கு வெளியே உணவு தானியங்கள் கொண்டு செல்லப்படுவது மட்டும் கட்டுப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், அம் மாவட்டத்திற்குள் நெல்

[1970 மார்ச் 23]

அரிசி கொண்டு செல்லப்படுவதற்கு தடை எதுவுமில்லை. ஆனால், அம் மாவட்டத் திற்கு வெளியே அரிசி நெல்லை அனுமதிச் சீட்டின்மீது எடுத்துச் செல்லுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மாவட்டத்தில் நிலம் வைத்திருப்பதற்கான சான்றின் மீது குடும்பத்தின் பயனுக்காக அம் மாவட்டத்திற்கு வெளியே குறிப் பிட்ட அளவு அரிசி, நெல் எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்த மாவட்டத்திற்கு வெளியே எடுத்துச் செல்லப்படும் உணவு தானிய இருப்புகளின் விதிமுறைக் கொள்முதல் முறைமூலம் கொள்முதல் செய்யும் புதிய முறையை செயல்படுத்த வசதியாயிருக்கும் பொருட்டு இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் நீடிக்கப் பட்டுள்ளன. மாநில எல்லைகளிலுள்ள சோதனைச் சாவடிகள் தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றன. இந்த எல்லைகளுக்கு அப்பால் உணவு தானியங்கள் கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படாமலிருக்க விழிப்புடன் கண்காணிக்கப்படும். இதற்கேற்ற வகையில், மாநில எல்லைப்புறங்களில் 15 மைல் சுற்றப் பகுதியில் கட்டுப்பாடுகள் செயலில் உள்ளன. வெளியிலிருந்து அப் பகுதிக்கு நெல் அரிசி எடுத்துச் செல்லப்படுவதும் அப்பகுதிக்குள்ளேயே உணவு தானியப் போக்கு வரத்து நடைபெறுவதும் அனுமதிச் சீட்டு வழங்குவதன்மூலம் முறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

கொள்முதல்.

11. ரூ. 200-ம் அதற்குக் குறைந்தும் மாத வருமானம் பெறுவோருக்கு ரூபாய் க்குப் படி அரிசி வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிற சென்னை மாநகரம், கோயம்புத்தூர், சென்னை மாநகரின் விளிம்புப் பகுதிகள் ஆகியவற்றின் தேவையைச் சரிசுட்ட நெல், அரிசியைக் கொள்முதல் செய்வதும் எதிர்காலத்தில் ஏற்படும் எதிர்பாராத குறைபாடுகளைச் சரிசுட்ட முடை இருப்பு கட்டி வைப்பதும் அரசிற்கு அவசியமாகியுள்ளது. குறைந்த விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்படும் தேவையைச் சரிசுட்ட வேண்டி 2 லட்சம் டன் அரிசியும், முடை இருப்பாக 2 லட்சம் டன் அரிசியும் இருப்புக் கட்டி வைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முன்பு குறிப்பிட்டதைப்போல், வர்த்தகக் களமீது விதிப்புக் கொள்முதல் விதிப்பதன்மூலமே இந்த இருப்பைச் சேமிக்க வேண்டியுள்ளது.

12. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் தவிர மற்ற மாவட்டங்களிலுள்ள வர்த்தகர்கள், அவர்கள் வாங்கும் அளவில் 15 சத வீதம், அரசு வரையறுக்கும் வீதத்தில் அரசுக்கு விற்பனை செய்ய வேண்டும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வெவ்வேறான முறை பின்பற்றப்படுகிறது. வர்த்தகர்கள் வாங்கி, அம் மாவட்டத்திற்கு வெளியே கொண்டு செல்லப்படவிருக்கும் நெல் அல்லது அரிசி அளவில் 50 சத வீதம் அரசு முடிவு செய்துள்ள விலை விகிதங்களில் அரசுக்கு விற்பனை செய்யப்பட வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வெளியே பெருமளவு விற்பனை செய்யப்படக் கூடிய உபரி நெல்லும், அரிசியும் அம் மாவட்டத்தில் கிடைப்பதென்பதாலேயே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் வெவ்வேறான கொள் முதல் முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. எனவே, அம் மாவட்டத்திற்குள் உள்ளூர்த் தேவைகளுக்கான வர்த்தகத்திற்கு இந்த விதி முறைக் கொள்முதல் முறையிலிருந்து விலக்களிப்பதும், அம் மாவட்டத்திற்கு வெளியே கொண்டு செல்லப்படும் நெல், அரிசியின்மீது உயரிய அளவில் விதி முறைக் கொள்முதல் செய்வதும் ஏற்புடைத்ததென்று கருதப்பட்டது; ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களில், அந்தந்த மாவட்டத்திற்குள் வர்த்தகம் செய்வதற்காக வாங்கப்படும் அரிசி,

1970 மார்ச் 18]

நெல்லுக்கும் 15 சத வீதம் விதி முறைக் கொள்முதல் செய்வது பொருத்தம். எனவே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 50 சத வீதம் விதி முறைக் கொள்முதல் செய்வது உற்பத்தியாளர்களின் குடும்பத் தேவைபுடன் அந்த மாவட்டத்தின் தேவை போக விற்பனைக்குக் கிடைக்கும் உபரியைக் கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், அது பெரும் சுமையாக இருப்பதற்கில்லை. திருத்தியமைத்தவாறுள்ள 1968-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நெல், அரிசி வணிகர்கள் உரிமம் வழங்குதல், முறைப்படுத்தல், இருப்புகளை விற்பனை செய்தல் ஆணையின் விதித் துறைகளின்படி வர்த்தகர்கள் விதி முறைக் கொள்முதல் அளவினை அரசு நியமிக்கும் செயல்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். தங்கள் விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காதென்னும் அச்சத்தைப் போக்க, வரையறுக்கப்பட்ட விதிப்புக் கொள்முதல் சத வீதம் எதுவாயிருப்பினும் கொள்முதலுக்காக அரசு அறிக்கை பிட்ட விதங்களில் உழவர்கள் வழங்கும் எல்லா தானியங்களையும் வாங்க அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. உழவர்கள் வழங்கும் அத்தகைய இருப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள இந்திய உணவுக்கார்ப்பரேஷன் ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது. ஆனால், விலை உதவித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் அவசியம் இதுவரையில் ஏற்படவில்லை. இந்த விலைக்கு அளிக்கப்படும் எல்லா உணவு தானியங்களையும் வாங்க அரசு ஆயத்தமாக உள்ளதென்பதை இங்கு நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

நெல் அல்லது அரிசி பதுக்கலைத் தடுக்க நடவடிக்கை

13. தற்போதுள்ள சட்டங்களின்படி, 40 குவிண்டால் அளவு நெல்லுக்கு அல்லது 25 குவிண்டால் அளவு அரிசிக்கு மேற்பட்டு இருப்பு வைத்திருக்கும் ஒருவர், அவரது இருப்பினை, உணவுப் பொருள் வழங்கல் துறையினருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் வைத்திருக்கும் இருப்பு பற்றிய அறிக்கைகளைப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை வர்த்தகர்கள் அனுப்ப வேண்டும். இந்த அறிவிப்புகளை அரசு நன்கு கவனித்து, அறிவிக்கப்படாத இருப்புகள் சம்பந்தமாக உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும். உணவுத் தானியப் போக்குவாத்து, இருப்பு சேர்த்தல் உட்பட உணவுக் காரியக் கட்டுப்பாடுகள் குறித்த எல்லா விதித்துறைகளையும் செயற்படுத்தும் காரியத்திற்காகக் காவல் துறைத் துணைத் தலைமை அதிகாரியின்கீழ் சிறப்புப் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விலைவாசிகள்.

14. 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 3-ம் தேதி முதற்கொண்டு கீழ்க்கண்டவாறு கொள்முதல் விலைகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன :—

	குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.
சிறந்த ரகம்	50
நடுத்தர ரகம்	47
பரு ரகம்	45

மிகச் சிறந்த ரகமாகிய கிச்சடி போன்றவற்றுக்கு ரூ. 1 க்குமேலாகக் கொடுக்கப்படும். உழவர்களுக்குப் போதுமான நஷ்டம் அளிப்பது அவசியமென்பதை உணர்ந்து கொள் முதல் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. தற்போது

[1970 மார்ச் 18]

வரையறுக்கப்பட்டுள்ள விலைகள், உற்பத்தியாளர்களுக்கும்—பயன் துய்ப்போருக்கும் நியாயமானதென்று அரசு கருதுகிறது. உயர் விளைச்சல் தரும் ரகங்களையும் முனைப்பான வளர்ச்சிப் பணிகளையும் செயல்படுத்திய பின்னர் சிறந்த உழவர்களுக்குக் கிடைக்கும் விளைச்சலும் அதன் வாயிலாகக் கிட்டும் ஆதாயமும் பெருமளவு அதிகரித்துள்ளது.

பணியாணி

15. 1970-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு செய்யப்பட்ட மாறுதல்களையடுத்து, அரிசி வழங்கப்படும் அளவு குறைந்து விட்டாலும், உணவு தானியங்களை இருப்பு கட்டும் தேவை நீடிக்கிறது. இதற்கு முன் இருப் பிலிருந்து மூட்டைகள் இடைவிடாமல் வெளியில் அனுப்பப்பட்டு வந்ததால், முன்பு இருந்ததைவிட இப்போது எத்தச் சமயத்திலும் இருப்பு அதிகமாகவே இருக்கவேண்டும். விற்பனைக்காக இருப்பை எடுப்பதற்கான அவசியம் எழும் வரையிலும் முடை இருப்புகளைச் சேமிப்பதற்கு உள்ள இருப்பை வைத்திருப்பது அவசியமாகும். மேலும், குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்குவது சம்பந்தமாக, முறையாக இருப்பு கட்டும் பணியும் இருப்பை வெளியில் எடுக்கும் பணியும் நீடிக்கும். எனவே, தானியங்களை இருப்புக் கட்டுதல், வழங்குதல் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்களைப் பெருமளவு குறைப்பது பற்றி உடனடியாக ஆலோசிக்க இயலாது. சென்னை மாநகரிலும், கோயம்புத்தூர் நகரத்திலும் பெரும்பாலான மக்கள் பயனடையும் நிலையில் பங்கிட்டு முறை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. திருத்தியமைத்த முறையின்பீழ்க் கொள்முதல் செய்வதில் அவர்கள் கையாளும் எல்லா இருப்புகளுக்கும் கணக்கு உள்ளதா என்பதையும், அரசு 15 சதவீதம் அல்லது 50 சதவீதம் விதிமுறைக் கொள்முதலை சோதனையிடுவது அவசியமாகிறது. அம் மாவட்டத்திற்கு வெளியே கொண்டு செல்லும் எல்லா இருப்பின்மீதும் 50 சதவீதம் விதிமுறைக் கொள்முதல் அரசுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதைக் காரண, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து கண்காணிப்பு மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதுபோன்றே, மாநிலத்திற்கு வெளியே தானியங்கள் கள்ளக்கடத்தல் செய்யப்படாமலிருக்க, இம் மாநிலத்தின் எல்லைகளில் எப்போதும் கண்காணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உரிய அலுவலங்களில் உள்ள பணியாளரையொட்டி உடனடியாக ஆட்குறைப்பு செய்வது இயலாது; எனினில், சான்றிய பணிகள் முடிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. பொதுவாக, ஆண்டு முடிவடைந்த பின் அந்த ஆண்டில் 9 மாதங்களுக்கான கணக்குகளை இறுதி செய்யப்பட முடிகிறது. இத் தேவைகள் அனைத்தையும் கருதி, சோதனைச் சாவடிகளிலும் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து விதிமுறைக் கொள்முதல் முறையைச் செயல்படுத்துவதிலும் அமர்த்தப்பட்ட பணியாளர்கள் சிலர், பிற பணியாளர்களைப் பெருமளவு குறைப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்படவில்லை. சோதனைச் சாவடிகளில் உள்ள பணியாளரும் முன்பிருந்த விதிமுறைக் கொள்முதல் முறையின்பீழ், உற்பத்தியாளர்களிடம் கொள்முதல் செய்ய அமர்த்தப்பட்ட பணியாளரும், அறவடைக் காலங்களில் சிறிது காலத்திற்கே வேலைக்கமர்த்தப்படுவதால், அவர்களின் பணி தற்காலிகமாகவே அமைய வேண்டியிருந்தது. வேலைக்குறைப்பு செய்யப்பட்டவிரும்போரின் இடர்ப்பாட்டைக் குறைக்க வேலை தேடித்தரும் திறவனங்களைக் கேட்காமல், தகுதியும், காலி பெங்களும் குறைக்காமல் பிற துறைகளில் இவர்களை எடுத்துக் கொள்ள அரசு ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

1970 மார்ச் 18]

உதவித் தொகை.

16. ரூபாய்க்குப் படி அரிசி வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கும் திட்டம் தவிர, அரசு மேற்கொண்ட அரிசிப் பங்கிட்டுத் திட்டத்தினால் பெருமளவு செலவை ஏற்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு ஏற்பட்டது; 1969 ஆகஸ்ட் திங்களில் இந்த விலைகளில் ஓரளவு மாற்றம் செய்யப்பட்ட போதிலும், உற்பத்தியாளர் விலைகளில் அவ்வப்போது செய்யப்படும் அதிகரிப்பு, பயன் துய்ப்போருக்கு முழுதும் செல்லாமையால், இம் மாநிலத்தில் துய்ப்போரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் பொது விலை அடக்க விலையை விட ஓரளவு குறைவாக உள்ளதே அரசுக்கு ஏற்படும் பெரும் செலவிற்கு முக்கிய காரணமாகும். 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 3-ம் தேதி முதல் கீழ்க்கண்டவாறு விற்பனை விலைகள் நிருத்தியமைக்கப்பட்டன :—

புழுங்கல் அரிசி	முதல் ரகம்	92	காசு
	இரண்டாம் ரகம்	82	காசு
பச்சரிசி	முதல் ரகம்	95	காசு
	இரண்டாம் ரகம்	85	காசு

17. 1969-70-ம் ஆண்டில் அரிசி வழங்கப்பட்டதனால் ஏற்படும் உதவித் தொகை ரூ. 7.50 கோடியாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது; இதில், ரூபாய்க்குப் படி அரிசி வழங்கும் திட்டத்தினால் ஏற்படும் இழப்பு ரூ. 8 கோடி அளவில் நிற்கும். படி அரிசித் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்படும் இழப்பு, அடக்க விலைக்கும் இத் திட்டத்தின்கீழ் விற்பனை செய்யப்படும் விலைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை யொட்டிக் கணக்கிடப்படுகிறது. 1970-71ல் இந்த உதவித் தொகைக் கென வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

18. அரசு விலைகள் படி கொள்முதல் செய்த நெல்லிலிருந்து பெறப்படும் அரிசிக்கான விலையையொட்டி, இந்த உதவித் திட்டத்தின் கீழ் 1970-71ல் வழங்கப்படவிருக்கும் ஒரு டன் அரிசியின் சராசரி உதவித் தொகை ரூ. 300 என மதிப்பிடப்படுகிறது. முந்தைய ஆண்டுகளில் இருந்ததைப்போல் இத் திட்டத்தின்கீழ் சுமார் 40 சதவீத நேர்த்தியான ரகமும், 60 சதவீத நடுத்தர ரகமும் வழங்கப்படுமென்ற ஊகத்தின் அடிப்படையில், இவ்வாறு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. நேர்த்தியான ரக அரிசியை வழங்குவதனால் டன் ஒன்றுக்குத் தோராயமாக ரூ. 50 கூடுதல் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

சர்க்கரை

19. “லேலி” சர்க்கரை, முந்தைய ஆண்டை விட 1969-ல் அதிக அளவில் ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-ல் 76,104 டன் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, 1969-ல் 104,969 டன் ஒதுக்கப்பட்டது. கோதுமைக்கு உதவித் தொகையளிப்பதனால் ஏற்பட்ட இழப்பைச் சரிப்படுத்த 1969-ம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ம் தேதி முதல் சர்க்கரையின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.90 ஆக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16-ம் தேதி முதல் இந்த விலை ரூ. 1.76 ஆக குறைக்கப்பட்டது. சர்க்கரை தாராளமாகக் கிடைப்பதால் லேலிச் சர்க்கரையில் கிடைக்கும் சர்க்கரை விலை பெரிதும் சரிந்துவிட்டது.

[1970 மார்ச் 15]

தேங்கியுள்ள சர்க்கரை இருப்பை எவ்வாறு விற்பனை செய்வதென்பதுதான் இப்போதுள்ள சிக்கல். சர்க்கரை ஆலைகள் உட்படக் கூடுதல் மொத்த வணிகர்களை நியமித்து, தேங்கியுள்ள “லெஸி” சர்க்கரை இருப்பை விற்பனை செய்ய அரசு ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது.

பருக தானியங்கள்.

20. 1969-ல் இம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாட்டான உணவு நிலைமையைச் சரிப்படுத்த, 2,000 டன் மத்தியப் பிரதேசச் சோளம் இந்திய உணவுக் கார்ப் பொரேஷனிடமிருந்து வாங்கப்பட்டு, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இச் சோளத்தின் சில்லறை விலை, ஒரு கிலோ 65 காசு ஆக நிச்சயிக்கப்பட்டது. மேலும், மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து 2,000 டன் சோளம், தேசிய வேளாண்மை விற்பனைக் கூட்டுறவு நிறுவனத்தின்மூலம் வாங்கப்பட்டு செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்தச் சோளத்தின் சில்லறை விலை கிலோ ஒன்று 95 காசு விலும் நிச்சயிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு ஒதுக்கிய 34,500 டன் “மைலோ”, கிலோ ஒன்று 65 காசு விலும் வழங்கப்பட்டது.

கோதுமை.

21. இம் மாநிலத்தில் பயன் துய்ப்போருக்கும் ரொட்டித் தயாரிப்பாளர்களுக்கும், உருளை மாவு ஆலைகளுக்கும் வழங்கப்படுவதற்காக, இந்திய அரசு இம்மாநிலத்திற்குக் கோதுமை ஒதுக்கியுள்ளது. 1969-ல் 3.37 லட்சம் டன் ஒதுக்கப்பட்டது.

22. 1969-ம் ஆண்டு மே 4-ம் தேதி முதல் ஒரு குவின்டால் கோதுமையின் இந்திய அரசு விற்பனை விலை ரூ. 78 ஆகும்; இந்த விலை, சிவப்பு, வெள்ளைக் கோதுமைக்குப் பொதுவானதாகும். கோதுமை அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதற்காகவும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் கோதுமையைப் பெரிதும் பயன்படுத்துவதற்கும் கோதுமையைப் பயன்படுத்துவோருக்கு கோதுமை வழங்கும் உதவித் திட்டம் 1969-ம் ஆண்டு மே 11-ம் தேதி முதல் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் வீட்டில் கோதுமையைப் பயன்படுத்துவோருக்கும், மாணவர் இல்லங்கள், மருத்துவமனைகள் போன்ற நிலையங்களுக்கும், கிலோ ஒன்று 75 காசுக்கு கோதுமை விற்பனை செய்யப்பட்டது; இதன் அடக்க விலை கிலோ ஒன்று 31 காசு ஆகும். இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோதுமையில் ஒரு பகுதி, இம் மாநிலத்திலுள்ள உருளை மாவு ஆலைகள் மூலம் கோதுமை நொய்யாக (wheat breakens) மாற்றப்பட்டு கிலோ ஒன்று 75 காசு விலை பயன் துய்ப்போருக்கு வழங்கப்பட மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. கோதுமைக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த இந்த உதவித் தொகை, அதுவடையைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட மேம்பாடுற்ற உணவு நிலையின் கார்னமாக 1970 பிப்ரவரி 1-ம் தேதி முதல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

23. இம் மாநிலத்திலுள்ள உருளை மாவு ஆலைகள், மாநில அரசால் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட இருப்புகளை, அவற்றைக் கோதுமைப் பொருள்களாகச் செய்வதற்கு இந்திய உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளின்றன.

1970 மார்ச் 18]

வெளிக் கடைகளில் கோதுமைப் பொருள்களைத் தடையின்று விற்பனை செய்ய இந்த ஆலைகள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. 1969-ல் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட கோதுமையில் மொத்த அளவு 224,514 டன் ஆகும்.

அரிசி அரைவை.

24. 1969-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் புதிய அரிசி ஆலைகளை நிறுவுவதற்கு 725 அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட்டன. திருவாரூரில் உள்ள ஆலையுடன் கூட்டுறவுத் துறையில் ஆறு நவீன அரிசி ஆலைகள் ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டு செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன. ஆறு ஆலைகளிலும் பணி நடந்து வருகிறது. தஞ்சாவூர், செம்பனர்கோயில், மன்தூக்குடி ஆகிய இடங்களில் நவீன அரிசி ஆலைகளை, இந்திய உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் நிறுவியுள்ளது; சிகம்பரத்தில் ஓர் அரிசி ஆலை நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இக் கார்ப்பொரேஷன் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 90 நெல் உலர்த்திக் கருவிகளை நிறுவியுள்ளனர். இவை அரைவு நிறை அதிகப்படுத்துவதுடன் கூடுதல் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளதனால் நெல்லும் அரிசியும் மிகத் திறம்படக் கையாளப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, குறுகிய காலத்தில் அதிக அளவு நெல் கையாளப்படவேண்டி வரும் குறுவைப் பருவத்தில் இது நன்கு பயன்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பொது.

25. சட்டமுறையான பங்கீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் அல்லது சாதாரண மாடுவாப் பங்கீட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் அரசு வழங்கி வரும் அரிசியின் விலை விதங்களை விடத் தற்போது வெளிச் சந்தையில் விற்கப்படும் அரிசி விலை விதங்கள் அதிகமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. பற்றாக்குறை நிலைமைகளிலும், அரசு ஒழுங்கு முறை ஏற்பாடுகளிலும் ஊறிப்போன உற்பத்தியாளர்கள் இவற்றின் விலைகள் மேலும் உயருமென்று அதிக அளவில் எதிர்பார்ப்பதே இதற்குக் காரணமென்று உணரப்படுகிறது. உற்பத்தியாளர்களுக்கு உரிய ஆதாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கமென்பதில் ஐயமில்லை; ஆனால், அதே நேரத்தில் இருப்புகளைப் பதுக்கி வைப்பதன்மூலம் பெரும் உற்பத்தியாளர்களோ அல்லது வர்த்தகர்களோ தவறான முறைகளை கையாண்டு விலைவாசிகளைச் செயற்கையாகப் பெருமளவிற்கு உயர்த்திவிடக் கூடாது. பற்றாக்குறையும், உயர் விலைகளும் கடந்த காலத்தைச் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் என்பதை உற்பத்தியாளர்கள் உணர்வதால் விலைகள் குறையுமென அரசு எதிர்பார்க்கிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள பெருமளவு பாப்புகளில் (IR-8) போன்ற மிகு விளைச்சல் தரும் நெல் ரகங்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. அடுத்த சில மாதங்களில் இவை வெளிச்சந்தையில் விற்பனைக்கு வரும். இது விலையை நிலைப்படுத்து மெனவும், ஏழை, நடுத்தா வகுப்பினருக்கு இடர் பாடின்றி அரிசி கிடைக்க வகை செய்யும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொதுமான அளவுக்கு அரிசி கிடைக்குமென்னும் நிலையை எதிர்பார்த்து தான், கட்டுப்பாடில்லா வாணிபத்தை அனுமதிக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டது. அதே நேரத்தில் பதுக்கல்காரர்கள் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் செயற்கைப் பற்றாக்குறை நிலை உருவாக்கப்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள, முடை இருப்பு (Buffer Stock) கட்டி வைத்தல் மூலம் அவசியமான முன் ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. கட்டுப்பாடு நீங்கும் பற்றி

[1970 மார்ச் 18]

முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டது போன்று, உழவர், மேலும் உற்பத்தி செய்யவும், வர்த்தகர், தடையிலா தேர்மையான, வாணிபம் செய்யவும், பயன் துய்ப்போர் தங்கள் விருப்பப்படியும் முழுத்தேவையை நிறைவு செய்து கொள்ளும் வகையில் வாங்கிக்கொள்ளவும் அளிக்கப்பட்ட பொன்னான வாய்ப்பு இது. இந்த மூன்று வகைப்பட்ட பிரிவினரும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் நல்லெண்ணத்துடனும் செயல்படுவர் என்ற நம்பிக்கையில் தான் அரசு இந்த முடிவை எடுத்துள்ளது”.

26. தேவையின் பெரும் பகுதியைச் சரிக்கட்டுவதன்மூலம் விலையை நிலைப்படுத்தியும், அதே நேரத்தில் ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் முறையாக அரிசி வழங்கியும் வருகிற இயல்பினை குறிக்கோள்கள் குறைந்த விலையில் அரிசி வழங்கும் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளன. மக்களுக்குத் தடைசல்லா வாணிபத்தினால் ஏற்படும் நலன்களும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஏற்படும் மன நிறைவும் கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். பெருமளவில் அரிசி தாராளமாகக் கிடைத்து தடையற்ற வாணிபம் இருக்க வேண்டுமென்னும் முடிவான குறிக்கோள் கொண்ட ஒரு கட்டுக்கோப்பிற்குள், மக்களின் நலனிற்காக விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு எதுவும் மக்களில் பெரும்பகுதியினருக்குப் போளவு நன்மைகளை அளிக்கும் பல்வேறு கூறுகளைக் கருத்தில் கொண்டு அமைந்த அடிப்படையிலேயே அமைவது அவசியம். உழவர், வர்த்தகர், துய்ப்போர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் இந்த அரசின் கொள்கை வெற்றியுடன் நிறைவேற்றப்படுமெனவும், வளங்கொழிக்கும் ஒரு நிலைமை உருவாகுமெனவும் இந்த மாநிலம் கட்டுப்பாடுகள், பற்றாக்குறை, பஞ்சம், உயர்விலைகள் என்ற நினைவுகளி்விருந்து விடுபட்ட ஒரு மேனிலையை அடையுமெனவும் இந்த அரசு உறுதியாக நம்புகிறது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS